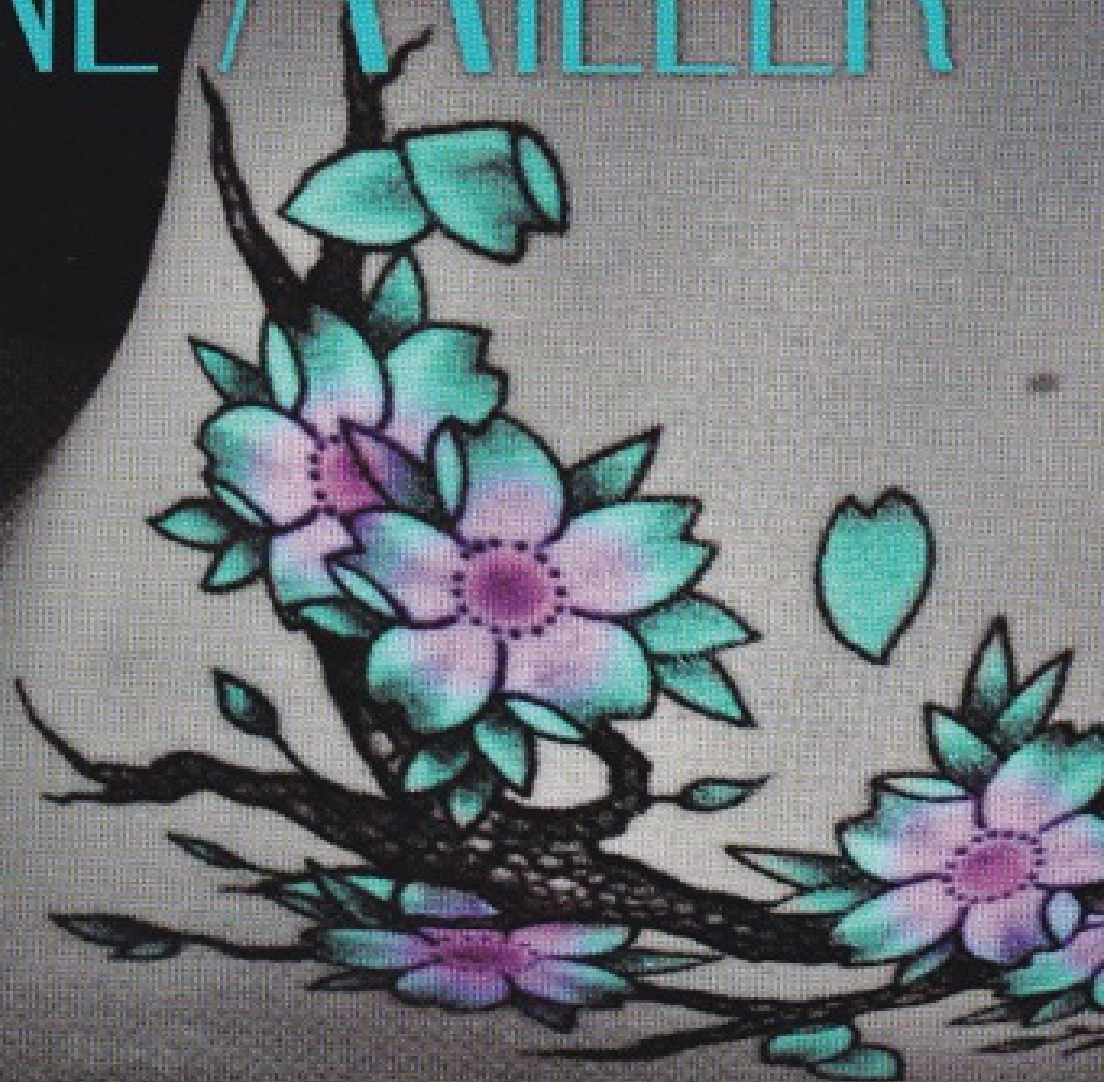

Strast, bol i vječna ljubav:
neizbježan roman za
ljubitelje Afere Blackstone

#3,5
AFERA BLACKSTONE

R A I N E M I L L E R

*Lawwijek
njegova Trešnjica*

STILUS

Raine Miller
Zauvijek njegova Trešnjica

PRVI DIO

Elaina

Oni kojima je suđeno uvijek se nađu ponovno.

Možda će ih staza katkad odvesti drugamo,

ali oni se nikad zapravo ne izgube.

Nepoznat autor

1.

Sjećam se kad sam ga prvi put ugledala. Tog prvog trenutka kad su nam se putovi susreli. Ta se uspomena urezala u moje pamćenje neizmjernom jasnoćom. Jasna je poput finog kristala kroz koji prolaze jarke zrake sunca.

Bilo mi je deset godina kad ga je moj brat Ian doveo k nama na večeru. Sjedio je nasuprot meni za našim obiteljskim stolom. Vjerojatno sam izgledala kao potpuni idiot što sam tako buljila, ali činilo se da mu to ne smeta. To je bilo dobro jer ni tada nisam mogla skinuti pogled s njega. Kad su ga moje dječje oči prvi put ugledale, Neil je bio prekrasan. Jednostavno prekrasan.

Nije bilo važno što je bio sedam godina stariji od mene i što nije pokazivao ni trunke zanimanja za suhonjavu djevojčicu s aparatićem za zube, koja se ni izbliza nije mogla nazvati lijepom.

Virkala sam prema njemu žvačući mamino slasno pecivo, a on mi je namignuo kad mi je uhvatio pogled. Sjećam se kako me zbog toga obuzeo neobičan osjećaj, kao da se sve u meni preokrenulo i pretvorilo u kašu. Onako sramežljiva i smetena, pokušavala sam prihvatiti činjenicu da sam upoznala dečka za kojeg sam se željela jednog dana udati.

Da, tako je. Zaljubila sam se u Neila McManusa još kao dijete. Bila sam posve sigurna u svoje osjećaje, isto kao što sam bila sigurna i u to da osjećaji nisu bili obostrani. Tijekom godina viđala sam ga s mnogim djevojkama. Ne mogu se sjetiti jedino je li mi rekao nešto one prve večeri kad smo se upoznali. Sjećam se da je moju majku gledao očima punim poštovanja i kako joj je zahvaljivao na izvrsnoj večeri. To me očaralo, čak i tada. Unatoč tome što mi je bilo tek deset, mogla sam vidjeti na njemu koliko duboko cijeni što ga je moja majka tako toplo primila u svoj dom. Odmah mi je bilo jasno da Neil nije bio naviknuo na ugodne večeri za obiteljskim stolom. Cijenio je nešto što sam ja svaki dan uzimala zdravo za gotovo. Bio je mlad dečko kojeg je moj brat dovukao kući tko zna odakle, i tko zna iz kakve nevolje, ali odmah na početku postao je nešto više od toga. Barem meni.

Neil je nakon te prve večeri često navraćao k nama. Katkad se činilo da je on moj novi brat koji se tek doselio. A katkad ga ne bi bilo

tjednima i kad bi se pojavio, njegove tamne oči imale su tmuran pogled. Njegov život kod kuće očito je bio sranje. Nije imao mamu, već samo nekakvog tatu koji i nije baš mario za njega. Mojeg tate također često nije bilo kod kuće, ali to je bilo zato što je morao puno putovati zbog posla. Nedostajao mi je otac, naravno. Pretpostavljam da stoga nije bilo čudno što sam se vezala za drugu stariju mušku figuru koja je uvijek bila ljubazna prema meni i koja se nije ponašala kao da sam kužna.

Neil me zvao *Trešnjica*, zbog boje moje kose. Tu se moram složiti s njim. Boja moje kose doista se mogla usporediti s bojom tamnih trešanja - bila je gotovo crna, ali duboko prožeta crvenim tonom. Neil mi je bio rekao da imam prekrasnu kosu i taj mali znak pažnje bio je dovoljan da moje samopouzdanje procvjeta. Prihvatila sam njegov kompliment i zauvijek ga nosila sa sobom.

Sjećam se i trenutka kad mi je prvi put dodirnuo kosu. Ta je uspomena savršena poput dana kad se to dogodilo i ne bih je mogla zaboraviti čak ni da želim. Jer to je ujedno bio i prvi put da me spasio...

* * *

Teren za kriket protezao se sve do ruba šume u daljini. Bilo mi je jedanaest. Tog ljetnog nedjeljnog poslijepodneva sjedila sam na ogradi i gledala lokalnu momčad kako igra kriket. I Neil i Ian bili su ondje. Gledala sam kako šeću i razgovaraju s djevojkama i sa svojim prijateljima. Bila sam jako zadovoljna što mogu pratiti utakmicu sa svojeg položaja na vrhu ograde i stopiti se pozadinom. I kad je bučna, odurna skupina nasrnula, jednostavno sam, onako malena, utonula u metež koji je nastao.

Nered je izazvala sučeva odluka kojom se poništio zgoditak jedne od momčadi. Preda mnom je izbila tučnjava; dva tipa udarala su jedan drugog ne gledajući pritom koga će opaliti sa strane. Nisam se uspjela dovoljno brzo izmaknuti.

Pogodila me šaka, što me srušilo s mogeg mjesta u prvom redu. Sletjela sam ravno na lijevu podlakticu, i to na poveći kamen. Blago meni.

Začula sam lom kosti i osjetila bol. Dva divljaka žestoko su se mlatila, a oko mene se širio miris piva koje se prolilo još kad je pao prvi udarac.

Držala sam se za podlakticu, pokušavala disati i plakala od boli, uvjereni da me nitko neće ni vidjeti, a kamoli pomoći mi.

No, prevarila sam se.

Najslađi zvuk, zvuk Neilova glasa, govorio mi je u uho: "Ovdje sam, Trešnjice. Bit će sve u redu."

"Boli me ruka", rekla sam mu kroza suze.

"Znam, dušo."

"Čula sam nekakav zvuk...kao da je nešto puklo. Znači li to da je slomljena?" kukala sam.

Podignuo me i viknuo nešto mojem bratu. Zurio je u dvojicu koji su me srušili s ograde, a ljutnja je u tom trenu njegove oči učinila zastrašujuće tamnima. Ne bih se željela naći na mjestu nijednog od njih, pogotovo ne nakon onog što se zbilo idući dan.

Neil me gladio po kosi i sjedio kraj mene dok mi je liječnik stavljao gips. I dok mi je namještao kost.

Namještanje kosti boli, ali nježna utjeha i mek dodir Neilove ruke gotovo su sve izbrisali. "Gledaj me, Trešnjice. Usredotoči se na mene", rekao je smiješeći se, a njegova ruka nije me prestajala milovati po glavi.

Idući dan Neil je doveo goste. Dvije budale odgovorne za moju slomljenu ruku pojavile su se s isprikama i cvijećem za mene i moju zabrinutu mamu, puni poniznosti i modrica koje su im priuštili Ian i Neil. I moj im je tata očitao bukvicu kad se vratio kući s poslovnog puta. Jadnici nisu imali šanse da se obrane, a može se reći da im nakon toga nije padalo na pamet skretati s pravog puta.

Nakon toga Neil je zauvijek postao članom moje obitelji. Mojim je roditeljima bio poput drugog sina i činilo se da su to svi prihvatili. A budući da su ga i moji roditelji toliko voljeli, morala sam ga dijeliti sa svima u obitelji.

Čak ni najboljoj prijateljici nisam dopustila da mi se potpiše na gips prije nego što to učini Neil. Moj vitez na bijelom konju.

Tako je bilo tada.

Kad mi je bilo četrnaest, a njemu dvadeset jedna, pristupio je vojsci i otišao daleko kako bi se borio za Veliku Britaniju. Mama i tata priredili su mu oproštajnu zabavu i sjećam se da se to što smo mi priredili zabavu, a ne njegova obitelj, činilo kao sasvim normalna stvar. Uostalom, njegova obitelj nije iskazivala ni mrvu interesa za

njega. Rastužim se kad pomislim kako Neil nikad, ni u jednom razgovoru, nije spomenuo ništa osobno. Sve što bih saznala o njemu dolazilo je od mogeg brata lana.

Obitelj Morrison smatrala je Neila McManusa svojim i to je bilo nešto što se neće promijeniti nikad.

Kad je stiglo vrijeme za oproštaj, opet sam bila sramežljiva. U meni se gomilalo sve što sam željela izgovoriti, ali znala sam da nema nikakve šanse da natjeram riječi da siđu s mojih usana. Nisam htjela da Neil ode bez pravog pozdrava, ali bila sam silno nervozna, kao što bi svaka mlada djevojka bila pokraj muškarca kojeg obožava i zbog kojeg joj je glava u oblacima. Uz to, čekala sam da njegova djevojka Cora ode u toalet. Za Coru me nije bilo nimalo briga, a pogotovo nisam htjela da upropasti moj tajni oproštaj s Neilom. Nisam bila glupa, samo sam bila u nepovoljnijem položaju.

“Trešnjice, nemoj padati s ograda i drži se podalje od tučnjava nabrijanih kretena dok me nema, okej?” Njegove tamne oči zasvjetlucale su dok me tako zadirkivao, a ja sam se smiješila i topila pod njegovim pogledom.

“Neću.”

“Čuj, iz Afganistana im neću moći porazbijati glave.”

Pogledala sam u pod i progutala golemu knedlu koja mi se najednom pojavila u grlu. “Nitko me neće gnjaviti. Nikad me nitko i ne gnjavi”, rekla sam.

Spustio je glavu kako bi pronašao moj pogled. “Mislim da će se to promijeniti, Trešnjice. Postaješ sve ljepša. Dečki će neprestano biti oko tebe, ali bolje im je da se lijepo ponašaju. Ian je dobio jasne upute da hrpice idiota drži na strogoj udaljenosti od tebe i da me redovito obavještava o svemu.”

Porumenjela sam od glave do pete i skupila hrabrost da mu dam poklon. “Napravila sam ti nešto.” Pružila sam mu paketić i čekala da ga otvori. Njegovi dugački prsti pažljivo su odmotavali krep papir. “To je narukvica”, rekla sam brzo, “za sreću...da te čuva.” Pokazala sam mu zapešće. “Napravila sam i sebi jednu. Ima simbol vječnosti i dvije sove za sreću... Molit ću se za tebe svaki dan, a ovo će mi pomoći da se sjetim”, rekla sam i potom utihnula. Opet me uhvatila sramežljivost. “Čuvaj se, Neile. Želim da se vratiš.”

Prstima je prešao preko kožnate pletene narukvice i privjesaka koje sam nanizala na nju. Nasmiješio se, a zatim me pogledao. "Hoću" šapnuo je. Izraz na njegovu licu ovoga je puta bio drukčiji. Vidjela sam nešto što nikad prije nisam, barem meni nije to pokazivao. Čak se činilo da su mu i oči suzne. U tom trenutku kao da je bilo nečeg između nas.

Stavio je svoju ruku na moj obraz i držao je tako nekoliko trenutaka. "Hvala ti." Pričvrstio sije narukvicu na ruku. "Jako ćeš mi nedostajati, Trešnjice... Nositi ću ovo i bit ću najsretniji momak u britanskoj vojsci." Podignuo je ruku kako bi mi pokazao narukvicu, a potom me zagrlio svojim snažnim rukama.

"I ti ćeš meni nedostajati, Neile." *I volim te.* Udisala sam njegov miris želeći ga zauvijek pamtiti i nadajući se da će se jednog dana vratiti, da ga rat neće zauvijek udaljiti od nas.

Osjetila sam njegove meke usne na svojem čelu i opet se sve uskovitlalo u meni. Nisam se htjela maknuti od njega, ali preplavile su me zbunjenost i nelagoda koju su moji mladenački osjećaji izazivali.

"Nemoj se nikad promijeniti, Trešnjice. Ostani ovakva kakva jesi. Potpuno si savršena."

To su bile Neilove posljednje riječi prije nego što je otišao u rat.

2.

No, sve se mijenja, pa tako i ja. I to znatno. Nemoguće je da život bude uvijek isti i, naravno, nikad i neće. Promjenama ne možemo umaknuti.

Te godine kad je Neil otišao u vojsku, za moju se obitelj sve promijenilo. Štoviše, promijenilo se za cijeli svijet.

Dogodio se 11. rujna.

Moj je otac bio u zrakoplovu koji se tijekom terorističkih napada srušio na zgradu Pentagona u Washingtonu. Bio je ondje poslom i putovao je za Los Angeles kad je zrakoplov otet i srušen. Bio je jedan od šezdesetak Britanaca koji su toga kobnog dana izgubili život. Mojeg oca otrgnuli su od nas. Nikad ga više nećemo vidjeti. Mislim da je to bio trenutak kad sam prestala biti dijete. Nevinost mojeg prethodnog života nestala je. Zauvijek.

Bilo je vrijeme da odrastem.

Sav užas koji je ta godina donijela obavio me maglom. Postoje neki trenuci kojih se vrlo jasno sjećam, a koji su u tom razdoblju bili posve nevažni, a neke stvari koje sam trebala upamtiti jednostavno su... iščeznule.

Primjerice, tatin sprovod. Znam da je sprovod održan; vidjela sam i fotografije u albumu. Ali ne sjećam se nijednog trenutka, ne sjećam se ni da sam bila ondje. Ne sjećam se tko je došao iskazati sućut niti jesam li razgovarala i s kim. Od tog dana ostala mi je samo praznina. S druge strane, sjećam se glupih stvari, poput cipela koje sam nosila kad smo gledali vijesti o napadu i vidjeli prizore požara, krhotina i ostataka zrakoplova koji su mojeg brižnog i voljenog tatu odvojili od mene.

Nosila sam svoje crvene Chuckice s crnim vezicama.

Čudno je kako naša podsvijest čuva neke uspomene, a neke ne. Poput pisma koje Neil poslao samo meni nedugo nakon tog događaja. Tog se pisma vrlo dobro sjećam jer ga još uvijek čuvam dobro skriveno u kutiji, sa svim ostalim dragim uspomenuama.

Draga Elaina,

Nema tih riječi koje bi mogle opisati dubinu moje tuge zbog vašega strašnog gubitka. Više od svega volio bih da sam sad kod kuće, u Engleskoj, ali zasad je to nemoguće. Tvoj otac bio je najbolji na

svijetu. Volio je svoju ženu i djecu i naporno je radio kako biste svi imali siguran i ugodan život. Bio je čovjek u svakom smislu te riječi. Ovom ludom svijetu u kojem živimo potrebno je više ljudi kao što je bio George Morrison. Svima će silno nedostajati. Toliko bih volio da u ovim trenucima mogu biti uz tebe, uz lana i tvoju divnu mamu. Znaj da mislim na vas i da vas sve volim. Uvijek si mi negdje u mislima, Trešnjice. Nemoj to nikad zaboraviti.

Uvijek vaš, Neil

Pismo je bilo napisano u žurbi, na vojničkom papiru, što je govorilo kakvim je grozničavim ritmom živjela vojska nakon 11. rujna. Neil je bio zauzet borbom protiv terorizma, a ja sam bila zauzeta odrastanjem i mirenjem s činjenicom da mi je ostao samo jedan roditelj. Ian je bio zauzet studijem i budućom karijerom pravnika. A naša majka bila je zauzeta utapanjem tuge u džinu.

Svi smo bili vrlo, vrlo zauzeti i pokušavali smo nastaviti svoje živote, raditi svoje poslove. Izolirani. Sami.

Doduše, moj se otac dobro pobrinuo za nas, a bila su tu i sredstva od njegova životnog osiguranja te odšteta od zrakoplovne tvrtke i američke vlade, tako da novac nije bio problem. Problem su bili šok i praznina koju smo morali prihvatiti, činjenica da se otac više nikad neće vratiti kući.

Nikad.

Tada sam shvatila konačnost smrti. Svoje sam novostečeno znanje primila k srcu i zatvorila jedan dio sebe kako me tako strašna bol ne bi pogodila više nikad.

Budalasta, budalasta djevojko.

* * *

Moja je majka uvijek voljela kuhati. I dan-danas voli to. Svaki put kad bi Neil bio na vojnom dopustu, dočekivala bi ga poput vlastitog sina, s obilnim domaćim jelima na stolu. Kao i one večeri kad ga je Ian doveo prvi put. Ali nakon očeve smrti, pokraj majke u kuhinji uvijek bi spremno stajala i čaša džin-tonika. Ne mogu je kriviti. I dalje je bila dobra mama, svim srcem posvećena mojem bratu i meni, samo što nije bila posve "prisutna" ili svjesna mojeg ponašanja nakon tragedije.

Upravo onda kad su mi bila potrebna ograničenja, preda mnom se stao prostirati put slobode. A kao zbunjena i ožalošćena tinejdžerica,

prihvatila sam tu priliku objeručke. Bolje rečeno, zgrabila sam je i držala svom snagom.

Do ljeta kad sam navršila sedamnaest, iskusila sam gotovo sve što ne biste željeli da vaša tinejdžerica iskusi. Da, takva sam bila. Tulum, alkohol, pušenje... dečki. Isprobavala sam pomalo od svega i iz svojeg iskustva izašla ponešto starija i mudrija, ali i poprilično nesigurna u sebe. Nisam imala nikakvu ideju o tome što želim od života. Doduše, znala sam da želim jedno.

Neila.

I dalje sam ga željela.

A Neil je bio u pravu u vezi s jednom stvari.

Kako sam sazrijevala, dečki *jesu* bili neprestano oko mene. Mislim da bi on volio da sam malo više birala kome puštam da bude "oko mene". Zapravo, znam da bi volio da sam malo više birala. Primjećivala bih njegov strog pogled kad god bi došao kući. Vidjela bih kako procjenjuje moje dečke, kako ih budno motri. To što je uopće obraćao pozornost na mene bilo je čudesno, ali to je ujedno bio i glavni uzrok moje tuge. Naime, Neil je bio zauzet. Imao je djevojku koja ga jednostavno nije puštala iz svojih kandži.

Znala sam da me nikad neće gledati kao ženu sve dok mu je ona oko kurca. Tako sam barem mislila.

Bila sam s mnoštvom tipova otkako je Neil otišao u rat. A on je bio vjeran Cori. Zašto, ne znam. Nisam je mogla podnijeti i znala sam da bez imalo srama petlja s drugim muškarcima njemu iza leđa. Često sam se pitala kako to da je nije mogao prozreti. Možda i jest, ali nije mario za to. Pretpostavljala sam da su mu prijatelji govorili što ona radi dok je on na ratištu. Ian je to morao znati i trebao mu je reći, smatrala sam. Je li Neil bio s Corom samo radi seksa? Blijak. Mrzila sam i samu pomisao na njih dvoje skupa i pokušavala sam ga zaboraviti. Zaboraviti činjenicu da nikad neće biti moj. Zaboraviti da naše vrijeme nikad neće doći. Zaboraviti muškarca kojeg toliko volim.

Ali idućeg ljeta, kad sam završila školu, nas dvoje stupili smo na nov, drukčiji teritorij. Zazvonila su naša zvona. Dogodila se iskra koja se pretvorila u plamen, koja je počela golem požar, požar koji ostavlja ožiljke i opekline, a koji je postao dio našeg krajolika.

Tog se ljeta Neil vratio kući na dopust. Meni je bilo osamnaest, a njemu dvadeset pet.

Tada se konačno dogodio naš trenutak...

3.

Jedne večeri nakon predavanja svratila sam u *pub* i ondje zatekla Neila.

Donosila sam brojne destruktivne odluke, ali nekako sam se uspjela izvući bez puno ožiljaka. Ne znam kako nikad nisam bila uhićena, kako nikad nisam ostala trudna, ili nešto još gore, ali bila sam zahvalna na svojoj sreći. Iako zapravo nisam bila svjesna da je to bilo čudo, a ne samo sreća.

Nekako sam se uspjela pribрати dovoljno da pokušam pronaći svoj životni "poziv". Činilo se da sam bila blagoslovljena talentom za jezike. Upisala sam francuski i talijanski i odlučila što želim učiniti s tom svojom vještinom. Prijavila sam se za posao *au par* djevojke. Namjeravala sam obići Europu i raditi za obitelji koje trebaju čuvanje djece, a usput usavršavati strani jezik u lokalnom okruženju. Prva na mojem popisu bila je Italija, a potom Francuska, a ako stvari ispadnu kako treba, možda ću raditi i u Njemačkoj i Španjolskoj. Očajnički sam željela otići daleko od kuće, biti samostalna. I planirala sam to ostvariti.

Neil je bio kod kuće već gotovo tri tjedna kad se te večeri pojavio u *pubu* sam. Izgledao je poput zlatnog boga, u trapericama, crnoj majici i crnim vojničkim čizmama. Jednostavno odjeven, ali savršen i prekrasan, preplanula lica i s vojničkim mišićima koji su popunjavali njegovu odjeću elegantno kao u muškog modela. Stavljam naglasak na "muškog". Naime, Neil je bio primjer muške snage i moći. Izazivao je poštovanje samim načinom na koji se kretao prostorijom, bez obzira na služenje u vojsci. Bio je uočljiv i svojim stasom. Bio je velik muškarac, visok i mišićav ondje gdje treba. Zamjećivali su ga svi - i muškarci i žene - i zbog njegova tjelesnog izgleda i zbog snažne osobnosti. Gledala sam kako razgovara s poznanicima koji su željeli čuti kako je i reći mu da mu se dive zbog njegova služenja u vojsci. Vidjelo se koliko ga svi poštuju. Njegovo djetinjstvo toliko se razlikovalo od njegova sadašnjeg života -bilo je lišeno pohvala kakve su mu iskazivali poznanici u *pubu* - i zato sam bila sretna zbog njega. To što svi primjećuju Neila McManusa bilo je ispravno i pošteno jer on je to zaslužio.

Njegovo profinjeno samopouzdanje, odlučne kretnje dok bi razgovarao s ljudima, zvuk njegova glasa, sve me to dovodilo do ludila. Htjela sam mu biti blizu, htjela sam ga dodirnuti. Toliko sam željela imati pravo na to. Prodala bih dušu vragu kad bi me Neil gledao drukčije, a ne kao djevojčicu kojoj treba stariji brat da je štiti od zla.

Pila sam sama barem sat vremena prije nego što je sjeo pokraj mene i naručio pivo. Bila sam loše raspoložena zbog problema s mojim tadašnjim dečkom, Dennyjem. Denny me nazvao nešto ranije i molio da se spustim do *puba* i nađem se s njim. Htio mi se "iskupiti". Što god to značilo. Ali između nas bilo je svršeno. Da, nakon što sam ga uhvatila kako ševi neku plavu drolju u uličici iza *puba*, naša veza službeno je proglašena mrtvom. Znala sam da mu više nikad neću vjerovati.

Ne znam zašto sam se uopće otišla sastati s njim.

Denny je bio prava nevolja i pretpostavljam da je zadovoljavao moju skrivenu potrebu da budem buntovnica. Njegov otac imao je novca, dovoljno da Denny bude pun love, da vozi bijesni motocikl i bude okružen beznačajnim stvarima.

Što ga je činilo pukom suprotnošću Neilu.

Družio se s nekom bajkerskom ekipom kojoj nisu bile strane zabranjene i nezakonite radnje. Ja sam se pretvarala da to ne primjećujem, ali bila sam prilično uvjerenana da Denny uz svoj redoviti posao razmaženog kretena dila drogu. Da je moj otac bio živ, ne bih se nikad spetljala s Dennyjem, a vjerojatno ni s jednim drugim muškarcem. Vjerojatno bih i dalje bila djeвица. Nevina djevojka.

Pomisao na tatu izazvala bi u meni strašan osjećaj krivnje i tuge. I dalje mi je nedostajao... i to silno. Svjesna sam toga da bi bio jako razočaran da je vidio kakva sam bila i što sam radila.

Iskreno, Dennyjeva izdaja nije me pogodila toliko koliko sam mu pokazala. Nadala sam se da ću do kraja ljeta imati smještaj u Italiji i, ako sve bude u redu, Denny Tompkins bit će samo jedna od uspomena iz moje buntovne prošlosti, koja će izblijedjeti bez traga.

Željela sam otići iz Engleske i zaboraviti sve ono što nisam mogla imati i sve ono što sam činila.

A sada je pokraj mene na barskom stolcu sjedio Neil, ali ne onako blizu kako sam željela. *Nije pošteno*. Otpila sam poveći gutljaj iz

svoje čaše.

“Ne misliš li da bi trebala usporiti, Trešnjice ?” upitao je tiho, ali izravno.

“Zašto bih? Ne smetam nikome.” Uputila sam mu dubok pogled i udahnula dašak njegova muževnog mirisa koji je mojem pijanstvu pridonio više od vina koje sam lijevala niz grlo.

“To nije istina.”

“Zašto? Kako to misliš ?” Zurila sam u njega ne bih li vidjela kakvu reakciju. Moja je znatiželja porasla.

“Smeta mi što te vidim nesretnu i kako se opijaš u baru. Jako mi to smeta.” Njegove prekrasne, gotovo crne oči pomno su me proučavale pokušavajući me pročitati.

“Zašto misliš da sam nesretna?”

Pokazao je rukom na mene. “Zar ovako izgleda sretna osoba?” Odmahnuo je glavom i otpio gutljaj piva. “Mislim da ne, Trešnjice.”

“Čekam da se pojavi Denny i ispriča mi se”, priznala sam, “ali vjerojatno ševi onu istu drolju kao i prošli put, meni iza leđa. Koga zavaravam? Te se stvari događaju.” Slegnula sam ramenima prema Neilu nadajući se da je shvatio moju skrivenu ali jasnu poruku o Cori, djevojci koja uopće nije bila za njega.

“Trebaš otkačiti tog tipa. Ne sviđa mi se. Zašto ga uopće puštaš blizu sebi? Bilo bi ti bolje bez takvih, Trešnjice.”

“Nemoj me više zvati tako.” Uputila sam mu strog pogled. “A zašto ti puštaš takve blizu sebi ?”

“Misliš na Coru?” Izgledao je iznenađen, a u kutu usnica pojavio mu se blag smiješak.

S grčem u želucu, nisam više mogla izdržati. Izbacila sam sve iz sebe. “Ne mogu imati onog kojeg želim pa se zadovoljavam bijednim zamjenama i opijam u barovima kad ni takve veze ne uspiju.” Pričekala sam da se moje riječi prime, a zatim mu zadala neočekivan udarac. “Sad si ti na redu, Neile.”

Stao je zuriti u mene. Pogled mu je bio nježan i odlučan, poput milovanja. Činilo se kao da snagom volje pokušava izvući iz mene još priznanja. I gotovo je upalilo. Njegove divne, tamne oči imale su tu moć, sve dok su me gledale tako.

Zna li on što osjećam prema njemu? Je li oduvijek znao? Kako je moguće da ne zna?

Te tople oči umalo su uspjele skinuti još jedno priznanje s mojih usana - kažem, umalo. Te sam riječi ponavljala samo u svojoj glavi. *Volim te*. Bila sam pijana, a on je bio pokraj mene i ponašao se kao da mu je doista stalo. *Volim te*. Ali uto mi je sinula nevjerojatna misao da Neil zapravo *nije znao*. Kako je moguće da nije bio svjestan toga? Kako je moguće da ne zna što osjećam prema njemu? *Volim te, budalo*.

Pretpostavljam da zaista to nije znao jer nije nasjeo na moj mamac.

“Trešnjice, znam sve što je Cora - “

“ - Rekla sam da me više ne zoveš tako! Sad mrzim to!” ljutito sam rekla i konobaru dala znak da mi ponovno natoči. Odmah mi je bilo žao što sam se istresla na Neila, ali toliko me boljela moja potreba da me vidi kao ženu, a ne kao sestricu kojoj treba zaštita.

Neil je ustao i dao konobaru znak da mi ne toči. Stavio je nekoliko novčanica na šank. “Ti si završila ovdje. Vodim te kući.”

“Misliš?” Prekrižila sam ruke na prsima i pogledala ga svisoka, koliko je to bilo moguće. Najednom mi je postalo vruće i počelo mi se jače vrtjeti u glavi.

Usnice su mu se razvukle u drzak, pobjedonosan smiješak. “Ne mislim. *Znam* da te vodim odavde, dušice.” Uzeo me za ruku i povukao.

“Ne, Neile!” Čvrsto sam se ukopala i pokušavala mu se suprotstaviti. Nije bilo lako odupirati se njegovoj snazi i veličini. U nezgodnim trenucima padaju mi na pamet neprikladne misli pa sam tako najednom očajnički poželjela saznati kakav bi bio osjećaj da je on na meni. Bio je golem, a ja sam bila sitna. Bi li me progutao svojim snažnim tijelom? Vrlo bih rado saznala to, to je sigurno.

Pogledao me je, a oči su mu sjale. Ako se ne varam, Neil me konačno gledao. Progutao je slinu, njegova Adamova jabučica polako mu je kliznula niz grlo. Poželjela sam prisloniti svoje usnice uz njegov vrat i ostati tako zauvijek. U tom me trenu živcirao, ali istodobno me silno zanimalo što namjerava. *Dovraga, kako je bio zgodan*.

“Tako si lijepa kad si tako bijesna, *Trešnjice*.” Izgovorio je moj nadimak posebno ga naglasivši i samodopadno se osmjehnuvši. I osvajao me pogledom. “Lijepa i potpuno savršena.”

Ti si potpuno savršena... Već mi jednom to rekao. Pitala sam se... je li uopće bilo moguće da on vjeruje u to? Nema šanse, zar ne ?

“I ti si lijep, ali sad se ponašaš kao bahata šupčina.”

“Ma nemoj ?” Mrvicu se nagnuo, ušao u moj prostor.

Štucnula sam i kimnula. Najednom mi se još više počelo vrtjeti u glavi i istog trena osjetila sam se ugroženom.

“Nalaziš se u *pubu* mrtva pijana.” Čeljust mu se tresla. “Nema šanse da te ostavim ovdje, Trešnjice.”

Dovraga, opet je to rekao i jednostavno sam pukla. “Rekla sam ti da me više *ne* zoveš tako!” Zakoračila sam, ali spotaknula sam se i zaletjela ravno u njegova snažna prsa. Čvrsto me primio da ne padnem, a ja sam se jedva svladala da ne zarijem lice u njegovu majicu. To mi je bilo jebeno teško. Tog sam trena doista osjećala *potrebu* da zarijem nos u njegovu majicu i udahnem njegov miris.

“Okej, okej, smiri se, curice. Ako ti toliko smeta, neću te više zvati tako, ali samo pod uvjetom da mi dopustiš da te odvedem kući. Treba ti krevet.”

Pomilovao me po kosi. U tom trenu mogao me nazvati bilo kojim voćem na svijetu... jabukom, grožđem, kumkvatom, bananom... prilično sam uvjeren da ne bih to primijetila jer me dodirivao. Neilove ruke bile su na meni.

Da, treba mi krevet. Tvoj. Podignula sam pogled prema njemu. Dlanovi su mi bili na njegovim prsima i mogla sam osjetiti kako mu srce tuče. Gledao je u moje usnice i na trenutak mi se učinilo da me želi poljubiti. Srce mi je lupalo tako snažno da sam mislila da mi cijelo tijelo poskakuje.

“Koga to želiš, a ne možeš ga imati?” šapnuo je oprezno, a pogled mu je bio vatren i zagasit, molio me da mu odgovorim. Da nisam bila tako tvrdoglava, možda bih mu otvorila dušu na licu mjesta, rekla mu svaku pojedinost u vezi sa svim lijepim što je činio za mene dok sam odrastala i da se ne sjećam trenutka kada ga nisam voljela.

Odmahnula sam glavom. Suze su mi navrle na oči.

“Reci mi - “

Brzo sam udahnula i okrenula glavu, upravo onda kad je Denny ušao u *pub* i spazio me. “O, Bože”, zastenjala sam.

“Malena, došla si” rekao je. Požurio je prema meni i pokušao me zagrliti. Na njegovoj arogantnoj faci vidjelo se olakšanje što me

našao u baru i što ga čekam.

“Ne, Denny. Nemoj.” Podignula sam ruku da ga zadržim podalje od sebe, kad se umiješao Neil.

“Ona ne želi više razgovarati s tobom, Tompkinse. Makni se od nje.” Neil je zurio u mojeg bivšeg s takvim prijezirom da Denny nije bio jedini koji se iznenadio zbog te otvorene nesnošljivosti. Neil je izgledao kao da bi mogao Dennyju proliti krv. Štoviše, izgledao je kao da bi uživao da ga ostavi ležati u lokvi. Nisam mogla vjerovati svojim očima. Neil se ponašao kao da je ljubomoran na Dennyja.

Ma sigurno sam bila toliko pijana da sam izgubila sposobnost zaključivanja. Zašto bi se Neil tako ponašao zbog mene i tipa kojeg sam već napucala?

“Elaina? Molim te, maco, samo me poslušaj. Ta droljica nije mi značila ništa - “ Denny se pravio da nije čuo Neilovu zapovijed i pokušao me opet zagrliti.

Tada sam shvatila da je moj bivši dečko bio glup onoliko koliko sam ja u tom trenu bila pijana.

“Vjerojatno ti ni život ne znači ništa, kretenu bez mozga.” Neil je spriječio Dennyjev pokušaj da me zagrli. Hladno ga je zaustavio. “Baš i ne znaš slušati, Tompkinse. Rekao sam ti da ne želi više razgovarati s tobom. Nestani.”

Dok su se Denny i Neil prepucavali, osjetila sam nalet mučnine. Znala sam da ću gadno povratiti. Brzo sam pokrila usta i pojurila prema toaletu, beskrajno zahvalna što nije bio daleko od šanka. Oba muškarca pustila su me na miru.

Hvala Bogu na tim malim blagoslovima.

4.

Dok sam povraćala nad zahodskom školjkom i izbacivala iz sebe vino i gratis pržene krumpiriće koje sam smazala dok sam utapala svoju tugu, razmišljala sam o svojem jadnom ljubavnom životu. I koliko je odvratno, bijedno i jadno bilo moje ponašanje. Život mi je bio za kurac.

Kad sam završila s riganjem, do teturala sam do umivaonika i objema se rukama naslonila na nj. Gledala sam se u ogledalo, duboko disala i prikupljala snagu da se malo umijem vodom. Neil je snažno pokucao na vrata i sekundu kasnije uletio unutra. Izgledao je prilično opasno. A ja sam izgledala kao govno.

Njegov je mrk pogled govorio da nije nimalo zadovoljan mojim ponašanjem. Ali unatoč tome što je mislio u tom trenu, nije mi prigovarao ni držao lekcije; samo je izvukao malo papirnatih ručnika, smočio ih i prisionio mi ih uz lice. “Drži to na čelu. Odmah se vraćam.”

“Denny?” upitala sam slabašnim glasom skrivena ispod ručnika.

“Otišao je. Taj jebeni idiot neće te više gnjaviti.” Čula sam njegove teške korake kako se udaljavaju, a zatim i zvuk zatvaranja vrata toaleta.

Stenjala sam od jada i pokušavala disati. Htjela sam se zavući u neki kut, negdje gdje me nitko ne vidi, gdje mogu u miru vidati svoje rane. Maknula sam mokre ručnike s lica i pogledala uokolo ne bih li našla mjesto na kojem se mogu sakriti. Najozbiljnije sam razmišljala o tome da skočim kroz prozor i pobjegnem. Kako ću više ikad stati Neilu pred oči nakon ove sramote ?

Riječ “sram” nije ni izbliza mogla opisati kako sam se osjećala u tom trenu.

“Noćas ćeš odavde izaći kroz vrata, draga moja, a ne kroz jebeni prozor.” Okrenula sam se i vidjela ga kako stoji držeći čašu vode za mene. I dalje je imao mrk pogled.

“Nisam ni namjeravala”, odgovorila sam pokorno, užasnuta time što je pročitao moj osjećaj srama, kao da je kakav novinski naslov.

“Ali razmišljala si o tome.” Prinio je čašu mojim usnicama. “Izvoli. Mali gutljaji.” Njegova pažnja toliko me raznježila da sam morala

zatvoriti oči. Jednostavno ga više nisam mogla gledati i ostati pribrana. Samo sam pijuckala vodu i pustila ga da se brine o meni.

Sebično od mene, znam.

“Je li ti sad bolje ?” pitao je pun nade, onim nježnim tonom koji pamtim otkad znam za sebe. Volim zvuk njegova glasa, oduvijek sam ga voljela. Slušati ga kako govori bilo mi je kao pjesma. Govorio je snažno, ali nježno. Meko, ali opet vrlo uvjerljivo.

Slabašno sam kimnula. Poželjela sam da mogu iščeznuti u pukotini na podu samo da me ne vidi u ovako bijednu stanju. Zašto ovdje bdije nada mnom? Ne bi li trebao biti zauzet šlatanjem Core?

“Zašto ovo činiš, Neile?”

Pravio se da me ne čuje i samo se namrštio umjesto odgovora. “Idemo. Ti večeras nemaš više što raditi ovdje.”

A zatim me obgrlio oko struka i izveo prema izlazu iz *puba*. Preuzeo je punu kontrolu nad situacijom.

Bila sam preslaba za pružanje i najmanjeg otpora. I godilo mi je osjetiti njegove ruke na sebi.

Čak i da večeras nije ništa drugo nego zabrinuti stariji brat, uzet ću što mi daje. Bilo kakav Neil bolji je od nikakva Neila. Toliko mi je bilo jasno.

Naslonila sam se na prozor njegova automobila i pritisnula si hladnu čašu u čelo, nadajući se da će ublažiti košmar u mojoj glavi. Ali nije pomagalo jer sam osjećala Neilov predivan miris pokraj sebe.

Neil je šutio i vozio. Ni inače nije baš bio pričljiv. Govorio je samo kad bi imao nešto konkretno reći. Imala sam osjećaj da mi je u tom trenu zaista i htio nešto reći, ali situacija je mojom krivnjom bila toliko neugodna pa vjerojatno nije znao kako početi. Niti je imao želju početi. Osjećala sam se kao olupina. Ne. Ja sam *bila* olupina, bez sumnje.

Prva sam ponudila maslinovu grančicu.

“Žao mi je što... što sam ti upropastila večer... s Corom.”

Ljutito je puhnuo. “Nisam večeras bio ondje zbog Core”, rekao je odmahnuvši glavom.

Nije ? To nisam znala. Koliko god sam se htjela ponadati, prisilila sam svoje ustreptalo srce da se smiri. “Nisi bio ondje zbog Core.” Izgovorila sam te riječi polako i promišljeno, s neznatnim prizvukom

sarkazma i vrućeg ali skrivenog pitanja: *kojeg si vruga onda radio ondje, Neile?*

“Ne, nisam.” Pogledao me je, ali njegov izraz lica nije odavao ništa.

Bilo je očito da mi ne namjerava reći zašto je bio ondje i ta me spoznaja silno živcirala. “Pa ako znaš sve o Cori, zašto si onda s njom? Vara te čim odeš. Svaki put. Ne voli te kao što te ja — kao što bi trebala!”

Ups.

Tišina koja je ispunila mali prostor automobila kao da je vrištala.

“Nisam više s Corom.”

“Bio si s njom kad si se tek vratio. Vidjela sam vas zajedno više puta.”

Opet se namrštio. “Ali nisam više s njom, Elaina” rekao je oštro.

“Stvarno.” Nisam mogla reći više ništa, bila sam iznenađena njegovom izjavom. Između Neila i Core je gotovo? Da nisam sjedila u autu i da se nisam osjećala tako loše, počela bih skakati i plesati od sreće. Ali u glavi mi je i dalje tutnjalo, a u mojem želucu vladala je prava oluja.

“Stvarno, nema više ničega”, nastavio je Neil. “Znam već dugo za njezine igrice i nije mi bitno što radi dok me nema.” Polako je okrenuo glavu prema meni i nakratko skinuo pogled s ceste. “Mi smo samo iskorištavali jedno drugo, od samog početka.”

Samo su iskorištavali jedno drugo? Divota. Zbog pomisli na tu drolju koja dobiva makar pet minuta Neilove pozornosti bila sam izvan sebe od ljubomore. Glavom su mi proletjele slike njega i Core kako vode ljubav, diraju jedno drugo, strastveno se ljube. Nisam mogla suspregnuti uzdah uz hladno staklo njegova automobila. “Aha... nisam znala.”

“E, pa sad znaš.”

Luđačka ljubomora nije bilo jedino što sam osjećala. Osjećala sam i naglu potrebu za ponovnim povraćanjem.

“Stani!” uspjela sam promucati.

Druga runda bila je samo prazno riganje i naprezanje. U meni više nije bilo ničeg osim vode koju sam maloprije pijuckala. Kad je sve bilo gotovo, Neil nije rekao ništa. Šutio je, posjeo me natrag u auto i odvezao nas dalje. Zatvorila sam oči i pustila da se brine o meni.

Bila sam uvjerenana da je sve to noćna mora iz koje ću se kad-tad probuditi.

Ujutro ću razmišljati o tome kako sam se osramotila pred Neilom, a ne sada.

Sad ću se pretvarati da je sve samo san... jer to je bilo sve što je moje srce moglo podnijeti.

5.

Opet sam osjećala njegov miris. Bilo mi je tako divno da sam poželjela zauvijek ostati ondje gdje sam bila - u svojem prekrasnom snu koji miriše na Neila. Otvorila sam oči i ugledala tamu i nepoznato okruženje... i njega.

Neil je sjedio na svojoj strani i gledao me kako ležim u krevetu. Njegovom krevetu.

“Buđenje”, rekao je nježno, blago se smiješeći. Bio je samo pola metra udaljen od mene.

Naglo sam se pridignula i pogledala na sat. Ponoć i četrdeset pet. “Ja - ja sam u tvom stanu? Mama će - “

“Bit će sve u redu”, glatko me prekinuo. “Nazvao sam tvoju mamu i razgovarao s njom. Zna da si sa mnom i zato se opusti. Kako se osjećaš? Je li ti išta bolje?”

Protrljala sam si sljepoočnice i shvatila da sjedim u Neilovu mirišljavu krevetu bez haljine na sebi. Bila sam samo u grudnjaku i gaćicama. Polako sam okrenula glavu i pogledala ga. “Skinuo si mi odjeću?” Ne mogu zamisliti taj scenarij. Opet sam bila ljuta na njega. Kvrugu, kad me već skidao, trebala sam biti budna.

Kimnuo je i nježno me vratio u položaj u kojem sam bila kad sam tek otvorila oči. Namjestila sam se na bok i zagledala u njega.

Odlučila sam da ću čekati objašnjenje. Nema potrebe da počnem blebetati gomilu gluposti ako ne moram.

“Tvrdo si zaspala nakon što ti je i drugi put bilo mučno. Unio sam te u stan i kad sam te plegao na krevet, vidio sam da ti je haljina bila umrljana... uh... rigotinom... pa sam je skinuo.” Moram mu odati priznanje jer, dok mi je to objašnjavao, cijelo me vrijeme gledao u oči.

No, zbog toga što mi je upravo rekao osjećala sam se tako posramljeno da se nisam mogla ni pomaknuti, a kamoli govoriti. Moj užas toliko me paralizirao da sam mogla samo jedno. Plakati. Plakala sam tiho, ali kad sam počela, nisam više mogla prestati. I nisam mogla skinuti svoj suzni pogled s njega.

“Ne plači, draga, pa to sam samo ja.” Palcem mi je brisao suze s obraza.

Ja sam samo zurila u njega i plakala. Nisam mogla skrenuti pogled niti sam mogla zaustaviti suze.

“Šališ se?” rekao je. “Vidio sam te u gaćicama i gledao te kako spavaš u mojem krevetu. Ja bih trebao plakati... od zahvalnosti.”

“Nemoj se zafrkavati sa mnom. Molim te, nemoj”, jecala sam i podignula ruku. Išao mi je na živce zvuk mojega glasa i bila sam u šoku zbog situacije u kojoj sam se zatekla. *Ovo se ne događa. Gotovo gola u krevetu s Neilom nakon što sam se dvaput izrigala pred njim i onesvijestila.* Stavila sam ruku preko usta. “Vjerojatno smrdim k'o kuga i - i treba mi vode.”

Pomogao mi je da se pridignem i sa stolića pokraj kreveta dohvatio čašu i dva Neurofena.

Prvo, zadivila me njegova pažnja i, drugo, zadivila me njegova smirenost u ovako apsurdnoj situaciji. Nije govorio ništa dok sam pila vodu i gutala tablete. Samo me gledao onim svojim izražajnim pogledom. Nisam imala pojma što misli o svemu što se večeras izgovorilo i zbilo.

Pokrivač mi je kliznuo do struka i izložio me samo u svjetloplavu grudnjaku. Mogao je vidjeti gotovo sve.

I vidio je. Neilov pogled putovao je mojom kožom, a zatim se opet vratio na moje oči. U tom čudnom trenutku nisam mogla znati što misli. Nisam ga mogla dokučiti i bila sam u daleko slabijem položaju. Jesam li mu bila odbojna? Je li bio mrvu uzbuđen jer sam bila praktički gola u njegovu krevetu, a on je bio samo muškarac? Je li bio vojnik na dopustu koji je prilično napaljen, kojem treba žena? Je li me uopće gledao kao ženu ili kao brigu? Tko bi, dovraga, mogao znati? Ja sigurno ne. Zašto me uopće odveo iz bara i doveo u svoj stan?

“Kunem ti se da ne smrdiš k'o kuga i da si najljepša pijanica koju sam ikad mogao namirisati u svojem krevetu.” Pronjuškao je u mojem smjeru. *“Eau de Cabernet?”*

“Nije fer”, rekla sam tužno.

“Oprosti, to je bilo ružno od mene.” Opet mi je obrisao suzu s obraza. “Bit ću dobar, obećavam.” Nježno je obrisao sve suze s mogeg lica, a zatim odložio čašu i opet se okrenuo prema meni.

Polako sam skupljala hrabrost da ga upitam što je radio večeras sa mnom. Morala sam saznati jer sam mislila da ću inače poludjeti. “Što

je bilo ovo večeras, Neile ?”

Polako je mahao glavom. “Još sam uvijek u čudu što si stvarno ovdje.” Posegnuo je prema mojoj ruci i isprepleo prste s mojima. “Ne mogu vjerovati”, šapnuo je. Nekoliko trenutaka nije ništa govorio, samo me držao za ruku i oprezno promatrao. “Nisi odgovorila na moje pitanje ranije u *pubu*.”

Uzdahnula sam i odmahнула glavom. “Ne, to je bilo glupo i nisam to trebala spomenuti.”

Moj pokušaj izbjegavanja odgovora bio je uzaludan. Neil jednostavno neće odustati. Još me čvršće primio za ruku. “Reci mi, Elaina. Koga to želiš, a misliš da ga ne možeš imati?” Glas mu je bio nježan poput lahora, a opet snažan poput čelika. Nisam mu mogla lagati. Ne kad me ovako pita, licem u lice. Napetost se mogla rezati nožem, a mojem srcu koje će iskrvariti po Neilovim plahtama više nije bilo pomoći.

“Tebe”, rekla sam tiho, uvjerena da će se cijeli moj svijet razbiti u sitne komadiće kad istina izađe na vidjelo.

Tada se dogodilo nešto najčudesnije. Neil je na trenutak zatvorio oči. Činilo se kao da ga je zbog mogjeg odgovora preplavilo olakšanje. A zatim je prislonio svoje čelo na moje. Ostali smo tako neko vrijeme, a zvukovi noćnog Londona i dodir Neilova čela podsjećali su me da je sve stvarno, da to nije san. Srce mi je luđački tuklo u prsima, što je bio još jedan podsjetnik da sam proživjela nešto čudesno.

Dogodilo se još jedno čudo. Spustio je glavu i pronašao moje usnice.

Neil me poljubio. Mi smo se poljubili.

Pustila sam da me istražuje, da se njegova predivna, meka usta stapaju s mojima, da osjeti moje usnice i da ja osjetim njegove. Jezik mu je bio još mekši od usana i tražio je ulaz na sasvim nježan način, način koji nisam mogla odbiti. Bila sam svjesna samo nas, kako se spajamo, i sebe kako pokušavam ovladati beskrajnim valom privlačnosti koju osjećam za tog muškarca.

Neil se nije žurio s našim prvim poljupcem, a mogao me odvesti bilo kamo, učiniti mi bilo što, tražiti bilo što od mene. Bila bih spremna na sve.

Grickao mi je usnice na najnježniji način, ispreplitao svoj jezik s mojim. Htjela sam još. A u isto vrijeme željela sam zaplakati od sreće što je konačno došao po mene. *Ovo se zaista događa.*

Ne znam koliko je dugačkih trenutaka prošlo prije nego smo se konačno prestali ljubiti. "Moram ti odmah reći da se grdno varaš." Gledao me je i milovao mi lice. Izraz mu je bio čvrst i uvjerljiv.

Sad je na meni bio red da uzdahnem s olakšanjem. "Varam se?"

"Smrtno se varaš, Trešnjice." Kimnuo je, a pogled mu je bio pun strasti. "Možeš me imati."

"Molim?" Sposobnost razumijevanja informacija očito me napustila.

"Možeš me imati", ponovio je, i dalje me držeći za ruku, i dalje me gledajući svojim tamnim, vatrenim očima.

"Ali kako... otkad to znaš - čekaj - došao si večeras u *pub* - došao si večeras... jer...?"

"Jer sam čuo da si prekinula s onim šupkom Tompkinsom i došao sam kući da konačno učinim nešto u vezi s nama. Znaš li uopće koliko sam dugo čekao ovo?" Govorio je vrlo čvrstim, uvjerenim tonom. "Da se sve posloži?" Zvučao je frustrirano.

"Čekao si." Bila sam u takvoj nevjerici da sam opet počela ponavljati njegove riječi, pokušavajući shvatiti sve što mi govori. "Ti si čekao..."

"Jesam." Nagnuo se prema mojim usnicama, ali nije ih dodirnuo. "Čekao sam cijelu vječnost. Čekao sam tebe. Čekao sam da odrasteš. Čekao da u meni vidiš nešto više od lanova prijatelja. Čekao sam pravi trenutak da ti kažem što osjećam za tebe." Šaputao mi je tako blizu da sam osjetila kako iz njegovih prekrasnih riječi struji zrak. "Jako sam dugo čekao, Elaina."

"Oh..." Bližio mi se još jedan val suza.

"Ne želim više čekati." Duboko se zagledao u mene. "Molim te, nemoj da opet moram čekati", rekao je. "Ne mogu više, Trešnjice. Jednostavno ne mogu."

Tako divne riječi. I dolazile su iz njegovih usta u moje uši. Osjetila sam naglu potrebu da ga dodirnem i osjetim toplinu njegove kože. Htjela sam ga osjetiti kako bih pomogla svojem mozgu da prihvati da se sve to zaista događa, da to nije samo predivan san iz kojeg ću se morati probuditi. Iako je zaista izgledalo kao san. *Neil me čekao...*

Oboje smo govorili o svojim osjećajima i željama. Neil mi je bio dovoljno blizu i dirao me, u svojem krevetu.

Zaista nevjerojatno.

Skupljala sam hrabrost za novo pitanje. "Želim znati - ne, *trebam* znati što točno osjećaš prema meni", rekla sam tiho. "Da bih vjerovala, moram čuti kako to kažeš."

Primio me za moju drhtavu ruku i primaknuo je svojim usnicama, ne skidajući pogled s mojeg lica, te izgovorio dvije riječi o kojima sam uvijek sanjala, ali za koje sam mislila da nikad neće doći.

"Volim te", rekao je jasno i glasno, a zatim mi opet poljubio ruku.

6.

Njegove su riječi bile meke i nježne, ali opet, tako jasne i iskrene. Vjerujem da je mislio ono što kaže. Neil je upravo rekao da me voli i ja sam mu vjerovala.

Osjetila sam kako mi je zastalo srce; kao da mi je na tren prestalo tući kad je čulo te riječi. Srca se ponašaju tako kad osoba doživi emocionalni šok ili kad se dogodi nešto strašno ili tužno. Mislim da bi se ovo moglo opisati emocionalnim šokom. Noćas se neće dogoditi ništa strašno ni tužno. Ovo je bilo veličanstveno i savršeno.

Neil me volio.

“Neile... volim te otkad pamtim. Ne postoji trenutak kad te nisam voljela.” Pogledala sam u stranu i prikupila hrabrosti da priznam još. “Ali nikad nisam pomislila da bi mogao doći trenutak kad ćeš ti osjećati isto za mene.”

“Trešnjice, pogledaj me.” Primio me za bradu i nježno privukao k sebi. “Ti budalasta, lijepa, seksi, prekrasna, nevjerojatna djevojko, opet si se grdno, grdno prevarila u vezi sa mnom i onim što osjećam prema tebi sve ove godine. Kako te ne bih volio? Ti si savršena, sjećaš se? *Potpuno* savršena. Ali morao sam čekati pravi trenutak da ti to kažem.”

Slušala sam svaku njegovu riječ, a on me milovao po kosi.

“Svaki put kad bih došao kući na dopust, ti si bila s nekim drugim i nije bilo fer od mene da te pokušam oteti nekome.”

Počela sam plakati, ali ovaj put od sreće. “Da barem jesi.”

“Ne.” Odmahnuo je glavom. “Morao sam čekati.”

Primio mi je lice objema rukama i palcima brisao suze što su mi se slijevale niz obraze. “Tako si mi lijepa, Trešnjice. Čak i dok plačeš.”

A potom me poljubio, kao da ima pravo na to. Onako kako sam oduvijek priželjkivala. Neil je poljupcima obrisao moje suze, a s njima i svu bol i čežnju koju sam godinama gomilala, sve u jednom trenu. Topila sam se u njegovu snažnu zagrljaju i uživala u okusu njegovih usana. Njegove usne. Njegove riječi. Sad sam imala sve što sam oduvijek željela.

“Ti si bila moja Trešnjica kad si bila djevojčica.”

“Jesam.” Kimnula sam u njegove dlanove.

“I sad si moja Trešnjica.”

“Jesam”, opet sam kimnula.

“Volim te, Elaina Morrison. Ti ćeš zauvijek biti moja Trešnjica. Zauvijek. Ništa to ne može promijeniti.” Opet se nagnuo prema meni i nježno me ljubio. “Vjeruj mi”, šaptao je.

Nisam mogla govoriti. Moja sposobnost oblikovanja riječi sasvim me napustila. Bila sam tako preplavljena emocijama. Nisam mogla ništa osim zuriti u njega. I disati.

Neil je mrvicu nakrivio glavu. “Izgledaš kao da mi možda ne vjeruješ.”

“Vjerujem, ali - moram se sada istuširati” rekla sam brzo. “I treba mi tvoja četkica za zube i neka odjeća. Ova su usta noćas dvaput rigala. *Dvaput*. I nemam što obući.”

Nasmiješio se na tu moju izjavu, a nije ni trznuo na spomen riganja. Zasigurno me voli.

“Molim te, reci da ti mogu pomoći u svemu tome.”

“U pranju zuba, možda. U tuširanju - ne”, odvratila sam. Najednom me uhvatila sramežljivost zbog smjera u kojem je ovaj razgovor krenuo i zbog moje razodjevenosti. U utočištu svojih maštanja o Neilu mogla sam biti hrabra, ali u stvarnosti bilo mi je prerano samo kliznuti među plahte i početi se ševiti. Trebala sam se oporaviti od šoka prije nego što krenemo na seks. *A što ako on to želi noćas?* Kako će prihvatiti vijest da mi treba malo vremena dok stignemo do te točke ?

Ispostavilo se da se nemam o čemu brinuti jer se Neil prema meni ponio kao pravi gospodin, kao i uvijek.

“Znam, ljepotice”, rekao je i nježno mi prstom dodirnuo nos. “Ali ostaješ ovdje večeras?” Opet je prešao pogledom po mojem tijelu, a zatim se vratio na moje oči. Izraz njegova lica kao da me preklinjao. Vidjela sam koliko želi da ostanem, onoliko koliko sam mu se ja željela predati.

“Da”, polako sam kimnula. “Noćas ostajem ovdje.” Stavila sam dlanove na krevet, tik uz bokove, s namjerom da mu pokažem da to stvarno mislim. “Želim biti ovdje s tobom.”

“Odlično. To je sve što trebam. Samo te želim držati u naručju i znati da si na sigurnom, da si sa mnom i da je ovo s tobom... stvarno.” Opet je prošao prstima kroz moju kosu. “Bojim se da ću se

probuditi, a da tebe neće biti. Moram se naviknuti na to da te sad imam samo za sebe.”

Da, molim te!

Moja sramežljivost vrtoglavo je rasla i morala sam spustiti glavu. Pogled mi je pao na tanku plahtu koja mi je jedva pokrivala tijelo, što nije nimalo pomagalo mojem samopouzdanju u tom trenu. Htjela sam najprije utvrditi istinu.

“Okej...” O, Bože, zvučala sam kao idiot koji se trese od straha. “Ovo... između nas...je stvarno, zar ne?”Glas mijе doslovce odzvanjao nesigurnošću. Disala sam sve teže, a srce mi je i dalje divljački tuklo dok sam čekala njegov odgovor.

“Da, Trešnjice, stvarno je.” Kažiprstom mi je podignuo bradu kako bih ga pogledala u oči. Mogla sam vidjeti iskrenost u njegovu pogledu, u načinu na koji me proučavao svojim tamnosmeđim očima.

“Sasvim stvarno.” Primio mijе ruku i stavio moj dlan na svoja prsa. “Osjeti ovo dok te ljubim”, rekao je, i drugom rukom privukao moju glavu k svojim mekim, čarobnim usnicama, “i znat ćeš da je vrlo stvarno.”

Ovaj put Neil mi je želio dokazati nešto i poljubac je bio snažniji. Prodirao je jezikom u moja usta, a ja sam mu dopuštala to. I osjetila sam lupanje njegova srca pod svojim dlanom.

Pokušala sam upamtiti svaki detalj jer ne bih mogla podnijeti pomisao da zaboravim kako sam se u tom trenu osjećala s njim.

Neil me konačno prestao ljubiti, ali i dalje je držao ruku na mojem zatiljku. Imao je potpunu kontrolu nad svime i to mi se svidjelo. Zbog njega sam se osjećala voljenom i htjela sam lebdjeti u tom osjećaju zauvijek.

“Trešnjice, volim te. I želim samo da si pokraj mene. To je sve. Neću od tebe tražiti više dok ne dode pravi trenutak i dok oboje to ne budemo htjeli. Znat ćemo kad taj trenutak dođe. I sve će ići svojim tijekom kad nas dvoje budemo spremni. Okej ?” Njegov jezik još je jednom temeljito istražio moja usta, zbog čega mi je zalupalo srce, a leptirići u truhu se probudili.

“Da”, šapnula sam i kimnula. Primila sam mu lice objema rukama. “Volim te otkad znam za sebe.”

Tada se Neil nasmiješio. Cijelo njegovo prelijepo lice ozarilo se. Moj dečko izgledao je kao da je vrlo sretan. *Moj dečko. Imam dečka. Neil McManus sada je moj.*

Čini se da su Božič i moj rođendan uranili ove godine. Oboje su se stigli isti dan.

Gledala sam ga kako ustaje i odlazi prema kupaonici. Čula sam zvuk vode u tuš-kabini te otvaranje i zatvaranje kupaoničkih ormarića. Nekoliko trenutaka kasnije vratio se noseći mi velik ručnik. Rekao je da mi je ostavio majicu i bokserice koje mogu obući nakon tuširanja. Dodao je da će biti u kuhinji i namjestiti aparat za kavu da bude spreman za jutro, a zatim je izašao iz sobe i zatvorio vrata.

Ostala sam u Neilovu krevetu još nekoliko trenutaka. Još mi nije bilo sasvim došlo do glave. Izvana sam bila koma, ali definitivno sam bila u sedmom nebu. I moje srce i dalje je pokušavalo povratiti svoj ritam.

On me voli. Neil me stvarno voli. Ali nema šanse da mu dopustim da me opet poljubi prije nego se istuširam i malo sredim. Izgledala sam odvratno i još mi je uvijek bilo teško prožvakati sve što se dogodilo u ovih nekoliko sati.

Ustala sam i kreveta i otišla u kupaonicu. Voda je već bila vruća i cijeli taj maleni prostor već se bio zapario. Kao što je obećao, ostavio mi je svoju četkicu i pastu za zube, par svilenih bokserica i mekanu crnu majicu s bijelim natpisom *Jimmy Hendrix Experience*.

Znala sam da je Hendrixov obožavatelj i viđala sam ga ranije u toj majici. Činjenica da je odabrao baš nju i ostavio je meni da je obučen zaista me dirnula. Uхватила sam je, zarila lice u njezinu mekoću i udisala njezin miris. Neilov miris oduvijek mi je bio božanstven i godinama sam bila ovisna o njemu. Teško je to opisati riječima, ali jednostavno me opijao. Poput svježeg zraka, šumskog bilja i bistre vode, a sve objedinjeno u savršenoj mješavini muškog mirisa.

A ja većinu svojeg života nisam mogla uživati u njemu. Ali to se sad promijenilo.

Zatvorila sam vrata kupaonice, skinula grudnjak i gaćice i oprala se u tuš-kabini svojeg dečka. *Obožavala sam značenje tih riječi. Svojeg dečka.*

Uvjerena sam da mi je cijelo vrijeme dok sam se tuširala na licu bio blentav smiješak. Kad sam završila i nakon toga oprala zube njegovom četkicom, i dalje sam se priglupo smješkala pred ogledalom. Tako mi je drago da su vrata bila zatvorena i da Neil nije mogao vidjeti da se ponašam kao zaljubljena budala. Iako to nema smisla. Bit će mu jasno čim izađem iz kupaonice. Vjerojatno već i zna.

Izašla sam iz kupaonice odjevena u njegovu majicu i svilene bokserice. Svakako bolje nego da sam samo omotana ručnikom ili odjevena u svoju izriganu odjeću. I bilo mi je seksi osjetiti na svojoj koži nešto što je prethodno bilo na njegovoj.

Neilova majica sezala je do vrha mojih bedara i već sam bila odučila da ću je zadržati. Da, Neilova ljubljena majica s Hendrixovim natpisom zauvijek pripada meni. I nimalo me nije grizla savjest zbog te male krađe. Nisam željela ostati bez njegova mirisa kad mu završi dopust. Neće proći dugo prije nego što mi ga britanska vojska opet oduzme i odvede u Afganistan. A to je značilo i da se ova majica neće još dugo prati. Ako se uopće bude prala.

Moje emocije napravile su mi takvu zbrku u glavi da nisam uopće razmišljala o tome što će me čekati kad izađem iz kupaonice. Prizor koji me dočekao kad sam se vratila u sobu, odjevena samo u Neilovu majicu i bokserice, nadmašio je sva moja očekivanja. Stala sam kao ukopana, a bila sam uvjerena da su mi oči iskočile iz duplji. Ručnik kojim sam sušila kosu kliznuo mi je iz ruke i uz mekan zvuk pao na pod.

Neil je bio u svojem krevetu i čekao. Čekao je mene. Samo mene.

Majko mila, bio je prekrasan. Sjedio je naslonjen na uzglavlje kreveta, a njegova gola prsa bila su potpuno izložena mojem pogledu. Svaki njegov mišić i njegova zlatna koža pokraj bjeline plahti doveli su me do ludila i poželjela sam vrisnuti. Toliko sam ga željela dodirnuti i znala sam da su šanse da mi se to večeras ostvari zaista dobre.

Bradavice su mu bile krute. Gledao me duboko i čeznutljivo, a opet, tajnovito i senzualno. Još je nečeg bilo u tom pogledu. Mogu samo zamisliti što mu se motalo po glavi. Znoj i strastven seks, sigurno. Meni se svakako motao po glavi.

I moje bradavice bile su krute. Naglo su me prošli trnci na pomisao da mi ih Neil dira.

Već sam vidjela njegovo tijelo. Znala sam kako Neil izgleda bez majice, dobro se sjećam njegovih isklesanih trbušnih mišića koji se na bokovima sužavaju u slovo V. Sve bi se u meni okretalo naopačke kad bih imala tu sreću da bacim pošten pogled na njega. Nažalost, takvi su trenuci bili rijetki.

Neil je bio blagoslovljen tijelom koje bi ga moglo svrstati u rang s mitskim bogovima, ali nikad si nisam mogla dopustiti da razmišljam o njemu na taj način. Viđala bih ga bez majice kad bi vježbao s lanom, igrao nogomet s dečkima ili plivao.

Ali situacija je sada bila posve drukčija. Neil je bio gol za mene, samo za mene. Nudio mi se - nudio mi je svoje tijelo da ga gledam, da ga diram, da ga ljubim.

“Ispao ti je ručnik”, rekao je nježno i pokazao rukom preko plahte, izloživši mišiće svoje nadlaktice.

“Znam.” Borila sam se da dođem do daha i smirim lupanje svojeg srca. Sagnula sam se da dohvatim ručnik.

“Ostavi ga.”

Neilov je ton bio snažniji, drukčiji. Bila je to naredba, zapravo. Zastala sam u pol koraka i podignula pogled tako da mu vidim lice, da saznam što misli.

Pružio je svoje dugačke, mišićave ruke prema meni. “Dođi ovamo, ljepotice”, rekao je nježno. “I ne misli ni na što što te plaši. Sad ostajemo samo ti i ja.”

Kimnula sam, ali riječi mi nisu izlazile iz usta. Mogla sam samo upijati iskustvo ovog trenutka i pokušati čuti što mi govori.

“Želim te grliti, biti pokraj tebe, znati da se nitko neće ispriječiti između nas, da mi te nitko neće pokušati oduzeti. Želim te samo za sebe.” Malo je nagnuo glavu, “Razumiješ ?”

“Da”, uspjela sam izgovoriti.

Neil je i dalje pružao ruke prema meni i gledao me očima punim sjaja, kako me nikad prije nije gledao. Bio je zahtjevan, ali to sam i htjela. Mojim tijelom strujalo je silno uzbuđenje, ali to me pomalo i plašilo. Emocije su me paralizirale jer sam shvaćala ozbiljnost onoga što činim u tom trenu. Potpuno se predajem drugoj osobi. Predajem se Neilu.

Zbog toga sam se osjećala beskrajno ranjivom. Zar to nije tako?

Na svojem srcu osjetila sam poljubac straha, poljubac upozorenja. Bio je jasan poput hladna povjetarca zbog kojeg trljate ruke ne biste li se ugrijali.

Nisam znala kako bih preživjela da ga izgubim. Ne bih mogla podnijeti da me prestane voljeti. Ili da nestane u ratu, što je bio rizik koji je postojao sam po sebi i koji Neil preuzima svaki dan, dok god je u vojnoj službi. Ne bih se mogla izvući iz toga. Izgubiti Neila nakon ove noći potpuno bi me uništilo.

“Nemoj misliti na ružne stvari, Elaina. Zaboravi na sve to i dođi k meni. Moja predivna Trešnjice... dođi ovamo i pusti da te volim.”

Otišla sam k njemu. Pronašla sam svoj put prema snažnome zagrljaju iz kojeg više nikad ne želim otići, i znala sam da ću tugovati čim se vrati u vojsku. Ta me pomisao toliko pogodila da sam osjetila kako mi opet naviru suze.

Neilovo čvrsto tijelo i meke usne pritisnuli su se u mene, dopuštajući mi da osjetim kako to izgleda kad smo nas dvoje zajedno i što to znači kad ti se ostvari najveća životna želja - da te Neil McManus voli.

A u isto vrijeme bila sam prisiljena da se suočim sa svojim najdubljim strahom.

Mogla bih ga izgubiti.

A to bi me ubilo.

7.

Neil je bio tako pažljiv prema meni u krevetu. Nije išao dalje od strastvenih poljubaca, iako bih mu ja dopustila to. Držao je sve pod kontrolom, što je bilo nevjerovatno jer dok se pritiskao uz mene, osjećala sam koliko mu je bio tvrd. Osjećala sam *Neilovu* erekciju uz svoj bok, zbog čega sam još više poludjela za njim.

Nije došao u krevet gol kao što sam pomislila u onom trenu kad sam izašla iz kupaonice i vidjela kako me čeka u krevetu. Ne, bio je pokriven, a bila je tu i plahta koja se zbog mojih nemirnih nogu potpuno smotala između nas. Hvala Bogu na svim tim slojevima i na Neilovoj samokontroli jer je ja sigurno nisam imala.

Kad bi situacija postala prevruća, odmaknuo bi se i samo bi me gledao. Vršcima prstiju milovao bi mi lice i usnice i čekao dok se oboje ne umirimo.

Gledala sam ga tako pod prigušenim svjetlima, a sve u meni već se bilo pretvorilo u kašu, sad još i više nakon njegovih strasnih poljubaca. Pitala sam se kamo sve to vodi.

Nisam mogla ostati mirna. Privila sam se uz njega i stisnula noge ne bih li si malo olakšala napetost. "Ja... Trebam -Neile, ja trebam -"

"Znam točno što ti treba, draga. Znam što ti treba, isto kao što znam što ja želim raditi s tobom."

Pritisnuo me svojim bokovima tako da sam mogla pošteno osjetiti što mu se zbiva s kitom. Činilo se da mu je golem, a to nije bilo ništa čudno jer je Neil bio krupan muškarac. Nisam mogla skinuti ruke s njega. Dirala sam ga svugdje po leđima dok sam svojim bokovima dočekivala njegove kretnje. Obuzela me goruća želja. Bila sam spremna na sve što traži i znala sam da će bilo kakvo usporavanje morati doći s njegove strane. Pružila sam ruku prema prednjem dijelu njegovih bokserica i napipala tvrdi izbočinu koja ih je popunjavala.

Neil je prosiktao kroza zube kad je osjetio moju ruku na svojem ukrućenom kurcu i brzo je svojom rukom pokrio moju. "Ali večeras nećemo raditi ništa od toga", rekao je nježno i maknuo moju ruku.

"Nećemo?"

"Ne. Ne ovdje i ne ovako." Prislonio je svoje usnice uz moj vrat i šaputao uz moju kožu. "Previše si mi dragocjena da bih se prepustio

očajničkoj ševi usred noći.” Usnicama je tražio moje. “Neću ti to učiniti. Kad budemo vodili ljubav, to će biti posebno. A vodit ćemo ljubav.” Mrmljao je uz moje usnice. “O, da, malena, hoćemo, a to će biti vrlo... vrlo... dobro.”

* * *

Neilove snažne ruke grlile su me i pokazivale kakav je osjećaj ležati tijelom uz tijelo s muškarcem kojeg volim.

Osjećaj je bio prekrasan, čudesan, savršen.

Otkrili smo također da su naši razgovori tekli tako glatko. Što je imalo smisla, budući da se poznajemo godinama.

“Sjećáš li se prvog puta kad si nam došao na večeru?” upitala sam ga.

“Naravno.” Neilovi prsti klizili su po mojoj ruci, kao da mu je neprestano bio potreban dodir moje kože.

A ni ja se nisam mogla zasititi njegova dodira. Njegov dodir služio mi je kao potvrda. Njegov dodir činio je sve stvarnim i očajnički sam željela vjerovati da jest tako. Sve moje nade i snovi ovisili su samo o tome.

“Zaljubila sam se u tebe onog trena kad si mi namignuo preko stola.” Zagledala sam mu se u oči i vidjela kako se smiju, iako Neil nije ništa govorio. Mogao je vrlo jasno komunicirati bez ikakve riječi, a to je činio cijelo vrijeme. Uvjerena sam da je ta njegova vještina bila korisna i u vojsci, osobito kad je vodio trupe u bitke. Nije čudo da je već zaslužio čin zapovjednika u britanskoj vojsci.

“Sjećám se da sam ti namignuo. I mislio sam kako je bilo velikodušno od tebe što si mi prepustila posljednja peciva tvoje majke.”

“Bio si dobar prema meni” rekla sam, “tako da sam mogla biti velikodušna prema tebi. Nema baš puno sedamnaestogodišnjaka koji bi desetogodišnjoj djevojčici uljepšali dan, a kamoli namignuli.”

Umjesto odgovora na moje priznanje, Neil se nagnuo prema meni i nježno prisionio svoje usnice uz moje. Pritisnuo me svojim tijelom u madrac i ljubio me sve dok nisam ostala bez daha.

Stavio je ruku na moje srce i držao je ondje. Nije bilo ničega seksualnog ili skrivenog u načinu na koji je držao ruku na mojoj dojci. Samo je pokušavao osjetiti mjesto na kojem je tuklo moje srce. “Ovo

je srce tako prekrasno, kao i kad ti je bilo deset. Imaš predivno srce, Trešnjice.”

Kao i ti, Neile.

“Nekoć je bilo”, rekla sam.

“Kako misliš, *nekoc?*”

Privila sam mu se uz prsa i klizila prstom prema njegovu vratu. “Nakon što je umro moj tata ja - znam da sam se promijenila i nisam - nisam više ista osoba. Nisam ona fina djevojčica koju pamtiš, Neile. Nadam da si svjestan toga.”

“Ali jesi”, rekao je. “Znam da jesi. Kako uopće možeš pomisliti takvo što?” Privio me još čvršće uza se.

“Činila sam stvari koje inače ne bih, da je tata bio živ.”

“Svi smo radili svakakve stvari, Trešnjice.” Polako me poljubio prije nego što je opet počeo govoriti. “Volio bih da sam tada mogao biti ovdje. Jako sam se brinuo za tebe kad ti je tata umro.”

“Toliko mi nedostaje.”

“Naravno da ti nedostaje. To je normalno.”

“Ali on bi se sramio mene i onoga što sam radila sve ove godine.”

“A što si to točno radila?”

Nisam znala što da mu kažem. Ako budem iskrena, možda ću mu biti odbojna. Ako ne budem, to će me učiniti lažljivicom i mislim da mu to ne bih mogla učiniti. Našu ljubav dizala sam u visine, a znam daje i on to činio.

“Pa... nisam baš nevina. Činila sam stvari kojih se sramim. Družila sam se s lošom ekipom i... dečkima. Tata me odgajao da budem bolja, da više cijenim sebe i pametnije biram društvo.”

“Ako misliš na onog šupčinu Tompkinsa, onda se potpuno slažem - on ne zaslužuje ni da bude u istoj prostoriji s tobom.”

Tiho sam se nasmijala. “Znam. Tata ne bi dopustio Dennyju ni da me pogleda, a kamoli izvede na spoj.”

“Tvoj tata bio je mudar čovjek”, rekao je Neil s tugom u glasu.

“Bila sam stvarno u šoku večeras kad si me onako branio od njega. Nije mi bilo jasno zašto si tako zainteresiran za... mene.” Glas mi se stopio s noćnom tišinom.

Neil me na to prevrnuo na leđa i počeo me ljubiti, gurajući mi jezik sve dublje, gotovo očajnički u svojem pokušaju da mi dokaže da sam vrijedna toga. “A je li ti jasno sad?”

“Nije baš”, odgovorila sam iskreno, “ali jako sam zahvalna.”

“Pokazat ću ti nešto.” Otvorio je ladicu noćnog ormarića i izvadio nekakav malen predmet. “Ispruži ruku.”

Učinila sam što je rekao i osjetila kako mi stavlja narukvicu na ruku.

“Čuvao si je sve ove godine?” upitala sam. Ako nastavi ovako, opet ću se rasplakati. Podignula sam ruku kako bih bolje vidjela narukvicu pri tako slabom svjetlu. Narukvica koju sam Neilu napravila da ga čuva u ratu izgledala je mrvu iznošena, ali ipak očuvana, s dvije male sove i simbolom vječnosti, koje sam bila nanizala.

“Da, čuvao sam je sve ove godine. Napravila si je za mene. Nosio sam je koliko god sam smio. Svuda ide sa mnom.”

Prema boji i teksturi kože od koje je narukvica bila načinjena, mogla sam vidjeti i dokaz toga. Primaknula sam je licu i pomirisala. Na malim kožnatim čvorićima i brončanim privjescima osjetila sam Neilov miris i znala sam koliko je počivala na njegovoj koži.

“I ja još uvijek imam svoju”, rekla sam.

Privukao me k sebi u naručje i prstima mi milovao zatiljak. “Znaš da tvojeg brata i mamu smatram svojima više nego vlastitu obitelj?”

“Oni te vole, Neile.”

Opet sam mogla osjetiti bol u njegovu glasu. Neil nikad nije govorio o svojem usranom obiteljskom životu niti o tome kako se prerano osamostalio. Nije bio tip osobe koja se žali i činjenica da je to spomenuo u našem razgovoru neizmjereno mi je značila.

“I ja njih volim. Svi mi uzvraćate ljubav, Trešnjice. I to je sve što mi treba.”

Dok sam tako ležala u utočištu njegova naručja, gledala sam u strop njegove spavaće sobe i mislila o tome kako sam sretna. Ležimo zagrljeni u njegovu krevetu, a on me miluje i ljubi. Neil i ja zajedno.

“O, Bože, moramo im reći za nas!”

Nasmijao se. “Možemo to sutra.”

“Može. Reći ćemo im sutra. Jedva čekam da vidim maminu reakciju.”

“Mene više zabrinjava Ian.” Pokrio je kitu rukom. “Želio bih sačuvati ovo.”

Sad je bio red na meni za smijanje. “Mislim da je tvoja dragocjena imovina dovoljno sigurna.”

“Sva sreća.”

“Neile, zaboravljaš nešto.”

“Hm?” Pogledao me upitno.

“Da, zaboravljaš činjenicu da te klan Morrisonovih odavno prisvojio i da te se ne mislimo odreći.”

Svidjelo mu se to. Dugo me ljubio kako bi mi pokazao koliko mu se to svidjelo.

Nešto kasnije razgovarali smo o našim bivšima. Taj dio nije bio baš ugodan, ali o tome je trebalo razgovarati i drago mi je da jesmo. Ni u kojem slučaju nisam željela da pomisli da sam još djevica. Bila sam s mnogo tipova, posljednji je bio Denny Tompkins, i smatrala sam da mora znati istinu. Vidjela sam kako je stisnuo usnice kad sam mu sve rekla, ali znala sam da je to nešto što se ne smije prešutjeti. Trebao je znati. Moj Denny bio je njegova Cora.

Moja jedina utjeha bilo je to što je Neil prezirao moje bivše dečke jednako kao što sam ja prezirala Coru i druge djevojke tijekom svih ovih godina. Mrzila sam tu kučku.

No, najvažniji dio cijele priče bilo je to koliko smo željeli biti zajedno, činjenica da nam nije bilo potrebno ništa više od onog što jedno drugome možemo pružiti. Sad kad smo okusili kako to može biti, ništa nas drugo neće zadovoljiti. Za mene je postojao samo Neil... i nitko više. Volio me unatoč mojoj prošlosti i ja sam voljela njega.

Te prve zajedničke noći nismo se odvojili jedno od drugog. Šaputali smo u mraku, dijelili naše snove, olakšali si dušu. U Neilovu zagrljaju usnula sam polako i mirno. Ovaj put, njegov je miris bio stvaran.

Toliko je nade tada bilo u zraku. Nakon tako teške pobjede nisam mogla zamisliti da bi mi ga nešto moglo oteti.

Život valjda neće biti tako nepošten prema Elaini Morrison, nakon svega što je prošla.

Ljubav prema Neilu nisam nikad preispitivala i sad sam je imala. Danas kad se osvrnem, mogu s punom sigurnošću reći da sam zaista imala njegovu ljubav.

Imala sam je nakratko.

Prekratko.

Imala sam Neilovu ljubav sve dok mi je sudbina nije iščupala iz ruke... opet... i ponovno sam bila izgubljena. I sama.

DRUGI DIO

Neil

*Plutam u moru zaboravljenih suza, na čamcu koji
plovi*

prema tvojoj ljubavi.

Jimmy Hendrix, Drifting

8.

Tih mjesec dana s Elainom bilo mi je najsretnije razdoblje u životu. Ne pamtim puno trenutaka kad sam bio istinski sretan. Živio sam iz dana u dan i pokušavao izvući najviše što mogu. Činio sam sve kako sam htio. No vrijeme provedeno s njom nadmašilo je sve što sam ikada doživio.

Znao sam dobro što je čežnja. Čeznuo sam za Elainom godinama, to se nije mijenjalo. Ali trebao sam je neko vrijeme čekati, a tada... bio sam najsretniji čovjek na svijetu kad su nam se stvari konačno posložile. Konačno sam dobio priliku da joj kažem koliko mi znači.

Sad sam je konačno imao. Voljela me je. Bili smo zajedno i imali smo cijelu vječnost za sebe.

Bilo je toliko toga što smo htjeli saznati jedno o drugom, unatoč ugodnoj činjenici da se poznajemo godinama, toliko toga tajnovitoga. Mogao bih cijeli život provesti otkrivajući stvari o njoj, nikad se ne bih umorio od takva puta. To sam znao.

Prva osoba kojoj smo rekli za našu vezu bila je Elainina majka. *Vas dvoje konačno ste shvatili ono što svi mi znamo od samog početka.* To je bilo prvo što je rekla, uz vrisku i zagrljaje.

Divno je bilo imati obitelj koja te voli.

Njezin brat, Ian, bio je drugi na popisu. Bio je sretan zbog nas i imao je sličnu reakciju kao njegova majka. Dodao je samo: *Sad mi ševiš sestricu, kompa?* uz zadirkivanje. Trudio sam se razuvjeriti ga, ali... da, bolje da nas dvojica ne raspravljamo o toj temi.

Tehnički, i nisam je ševio, iako se to trebalo ubrzo promijeniti. Nismo mogli skinuti ruke jedno s drugoga i seks će svakako doći na red, prije ili kasnije.

Problem je bio u tome što nisam imao puno vremena prije isteka mojeg vojnog dopusta. Morali smo puno toga učiniti u tih nekoliko kratkih tjedana, a htio sam da sve bude savršeno za naš prvi put zajedno.

Odveo sam Elainu na vikend u Kilve u okrugu Somerset. Sestra kolege kojeg sam upoznao u Specijalnim zrakoplovnim postrojbama vodila je ondje mali pansion. Spomenuo mi je to mjesto više puta. I kad sam nazvao Hannu Greymont na imanje Hallborough, odmah

sam rezervirao sobu. Bio sam posve siguran u svoje planove, kao i u svoju sudbinu...

* * *

“Kako si samo pronašao ovo mjesto?” upitala je zadivljeno kad smo se zaustavili na šljunčanom prilazu.

“Kolega iz Specijalnih postrojbi rekao mi je za to. Zove se Blackstone. Blackstoneova sestra i njezin muž vlasnici su kuće. Divna je, zar ne?” I bila je divna. Kuća od gotičkog kamena koja se nalazila pred nama bila je seoska palača koja nadmašuje sve što ste mogli vidjeti na BBC-ju.

“Prekrasna je, Neile”, rekla je tiho. “Savršeno mjesto za nas.”

Sjedila je na prednjem sjedalu mojeg automobila i izgledala prelijepo i tako graciozno, dugačkih, seksi nogu, odjevena u plavu haljinu. No, osjetio sam neke vibracije. Moja djevojka bila je sramežljiva i mislim da znam zašto. Pozabavit ću se tim problemčićem čim ostanemo sami u našem apartmanu. Vrlo polako i s puno pažnje. *Dolje, dečko!* Trebao sam se usredotočiti na krajnji cilj našeg putovanja i na svoju osnovnu namjeru. A to nije bilo samo odvesti je u krevet, iako sam uvjeren da je to izgledalo tako. Bilo je jebeno teško biti razuman kad ona izgleda tako dobro.

“Preljepa si”, rekao sam joj. “I volim te zato što si pristala otići sa mnom na vikend.”

“Voliš me samo zato što sam pristala ići s tobom?” Uputila mi je oštar pogled.

Glupi idiote. Budalo. Kretenu. “Ne, ne samo zbog toga. Volim te stalno.” Privukao sam je bliže k sebi i zagledao joj se u lice ne bih li još nešto pročitao na njemu. “Premišljaš se?”

Odmahnula je glavom, pogledala me sjajnim, plavim očima i prošaptala: “Nikad.” Stavila je svoj dlan na moj obraz. “Išla bih s tobom kamo god želiš. Volim te, sjećaš se?”

“Neću zaboraviti da si mi to rekla.” I zaista neću. Te su mi riječi bile dragocjene.

“Dobro. I bolje ti je da ne zaboraviš.”

Privio sam je još čvršće i ljubio dugo i polako, sve dok se nije sasvim opustila. Mislio sam na krevet, na nju голу, i na gomilu stvari koje su bile prikladne za taj trenutak.

“Znaš, imam plan” šapnuo sam joj u uho.

“Hmmm, i mislila sam”, rekla je zavodljivo. “A kakav je to plan?”

Malo sam se odmaknuo da me može gledati u oči. “Moj je plan najprije nas smjestiti u sobu.” Podignula je jednu obrvu, a ja sam mrvicu nakrivio glavu. Sigurno je mislila da imam prljave misli. Nisu baš bile čiste, moram priznati, ali ona to ne treba znati. “Što kažeš na to da nakon toga svoju prekrasnu djevojku izvedem na večeru, sjednem nasuprot njoj i opijam se njezinom nevjerojatnom ljepotom? Kako ti se čini ta ideja?”

Nasmijala se. “Dobro, pristajem.”

“Smiješ li se ti to meni, gospođice Morrison?”

“Mislim da da, zapovjednice McManus.” Kimnula je kroz smijeh, a potom mi dala sladak poljubac. “Imaš pjesničku crtu u sebi, bojim se. Bolje da tvoje trupe ne saznaju za to.”

“A ja sam mislio da je moj mali govor bio sasvim dobar”, bunio sam se.

“Možeš mi govoriti pjesnički kad god to poželiš, ljubavi.” Nasmiješila se i poslala mi poljubac.

Odmahnuo sam glavom i krenuli smo prema recepciji. Elaina je bila sretna i nasmijana u mojem zagrljaju. Da, ali sama pomisao na to da ću je za nekoliko kratkih tjedana morati napustiti... Pojma nemam kako ću to preživjeti.

Blackstoneova sestra, koja je odmah rekla da je zovemo Hannah, smjestila nas je u prekrasan apartman s čijeg se prozora vidjelo more. Pogled na morsku obalu i polja lavande bio je veličanstven, ali moj prljavi um nije ga u tom trenu znao dovoljno cijeniti. Da, jedino što me zanimalo bio je pogled na Elainu kako stoji pred tim prozorom. Gola. Da, to je bio pogled pomoću kojeg sam želio odmarati oči. Jedini koji mi je značio.

Gledao sam kroz prozor i mislio kako sam zaljubljen preko ušiju.

Elaina je šuškala u kupaonici i vadila svoje stvari, a ja sam razmišljao o onome što će se konačno dogoditi, nakon toliko godina čekanja.

Doduše, nisam bio baš posve opušten u vezi s onim što ćemo činiti u ovom prekrasnom zdanju na slikovitoj obali Somersetu. Elaina je bila odrasla žena, ali ipak je bila mnogo mlađa od mene. Katkad sam osjećao grižnju savjesti što želim nju umjesto da odaberem neku

svojih godina. Ali još davno shvatio sam da ne možeš birati u koga ćeš se zaljubiti. Ta osoba odabere tebe.

U mojem slučaju ta je osoba bila prekrasna djevojka zagasito plavih očiju i kose boje trešnje. Samo je ona imala ključ mog srca.

Samo tih nekoliko misli o njoj bilo je dovoljno da mi se kita razbudi toliko da sam morao diskretno namjestiti hlače. Čini se da će nam trebati cijela kutijica kondoma koju sam spakirao.

“Moraš vidjeti ovaj pogled”, doviknula je iz kupaonice i tako prekinula moje bavljenje planovima za seks. Sva sreća. Krenuo sam prema njoj i sam sebe korio zbog drhtanja koje sam želio sakriti. Pokušavao sam ne misliti na ono što uskoro slijedi, na ono što ću joj činiti, koliko god mogu u ovo malo vremena što nam preostaje.

Elaina me željela kao i ja nju, bila je to činjenica. Nitko ovdje nije bio ni maloljetan, ni nevin. Ovo drugo me mučilo, ali istodobno mi je donosilo olakšanje. Nisam bio prvi muškarac koji je bio u njoj, ali nisam se morao ni brinuti o razdjevičenju. Bilo je to nešto što nisam nikad iskusio, a nisam imao ni želju iskusiti. Elaina je bila moja i to je sve što sam trebao.

Bila je odrasla žena. Imali smo blagoslov njezine obitelji koja je znala da je već nekoliko puta prespavala kod mene. Ian i njezina mama morali su posumnjati nešto. Ali zašto sam se onda osjećao kao napaljeni tinejdžer koji planira tajni seks ?

“Hoćeš li brzo, ljubavi ?” opet me zazvala.

O, da, draga, i te kako ću brzo, a i ti ćeš.

Ušao sam u kupaonicu, a ona je stajala priljubljena uz malen prozor s kojeg je pucao pogled sličan onome koji sam i ja maloprije gledao. Ispod prozora bila je kada i ja sam se odmah ponadao kako ćemo uskoro oboje uživati u njoj.

Prišao sam joj s leđa, zagrlio je i prslonio bradu na njezin potiljak. “Prekrasno”, rekao sam udišući njezin miris, o kojem sam već odavno postao ovisan.

“Da, stvarno jest”, rekla je i stavila svoje ruke na moje. Uživao sam u svakom njezinu dodiru, upijao ga bez obzira na to koliko malen i kratkotrajan on bio. Jedinствен osjećaj koji su mi njezine ruke pružale imao je posebno značenje. To što mi se tako nesputano predala također mi je puno značilo i čuvat ću uspomenu na vrijeme koje smo zajedno proveli kad god budemo razdvojeni. Ta će mi

uspomena pomoći da prebrodim teške trenutke. Nadam se. Uhvatio me osjećaj panike na pomisao da ću je morati ostaviti kad mi završi dopust. *Nemoj misliti na to.*

Okrenuo sam je prema sebi i primio je dlanovima za obraze. Držao sam je tako i gledao je, ispitivao svaku njezinu prelijepu crtu lica, puštao da mi se u pamćenje ureze svaki detalj onoga što je Elainu činilo najljepšom ženom na svijetu.

“Nisam mislio na pogled s prozora”, rekao sam joj, zatim je poljubio.

Stajali smo dugo pred tim slikovitim prizorom i ljubili se. Obasipao sam svoju djevojku pažnjom sve dok nisam bio zadovoljen. Sve dok se nisam nauživao njezina okusa dovoljno da je konačno mogu odvesti na večeru i ispuniti ono što sam obećao: gledati je.

Definitivno smo kasnili.

Elaina se zarumenjela kad nam je prišao poslužitelj kako bi nas smjestio za stol. Njezina reakcija i pogledi ostalih gostiju koji su vjerojatno pogađali zašto smo kasnili izazvala je u meni potrebu da je zaštitim. Bio je dovoljan samo jedan pogled na Elainu, na njezine rumene obraze i usnice nabrekle od silnog ljubljenja, i bilo je prilično jasno što nam je na pameti.

Posesivno sam je zagrlio oko struka i poveo do stola. Najprije sam izvukao stolac da sjedne, onako kako me baka naučila. Želio sam da svi ti ljudi ondje znaju da je ona moja. Kad ne bih ispao potpuni luđak, povikao bih pred svima: *Ljudi, ova prekrasna djevojka je moja, i voli me.*

Kako god bilo, ispao ja luđak ili ne, pobjeda je bila moja. Mogao sam je gledati tijekom cijele večere.

9.

“Što ti se najviše sviđa u tvom poslu zapovjednika Specijalnih snaga? Ne govoriš puno o tome.”

“Ne bismo smjeli razgovarati o tome, draga.”

Spustila je glavu i napućila usnice kao da se duri. Učinila je to tako neodoljivo da sam poželio nešto što se svakako mora činiti iza zatvorenih vrata.

“Što mi možeš reći ? Moram znati nešto o tome što radiš u Afganistanu.”

Slegnuo sam ramenima nad svojim tanjurom savršeno skuhanе divljači i dao joj najiskreniji odgovor koji sam mogao. “To je posao koji je bio dobra prilika za nekog poput mene, pretpostavljam. Naporan rad. Na trenutke je užasno. Usamljeno. Okrutno. Hladno. Sjebano.” Podignuo sam pogled s tanjura na njezine oči pune suosjećanja i prvi sam put poželio da nisam vojnik.

“Zvuči divno”, rekla je ironično. “Koliko se trebam brinuti hoćeš li mi se sretno vratiti, Neile?”

Stavio sam svoju ruku na njezinu. “Vraćam se za deset mjeseci i kad se vratim, to će biti zauvijek. Bit će to šest godina teškog rada, a to je dovoljno, vjeruj mi. Želim nešto drugo od svojeg života. Obećavam ti da je ovo moj posljednji odlazak, Elaina.”

“Hvala Bogu.” U glasu joj se osjetilo olakšanje, ali u očima joj se i dalje vidjela zabrinutost.

“Lijep je osjećaj znati da se brineš za mene.”

“Uvijek sam se brinula za tebe, samo ranije nisam bila svjesna svega što se događa. Sad je drukčije. Sad se toliko bojim da će se dogoditi nešto loše, da ću te izgubiti, da nikad nećemo proživjeti naše trenutke.”

“Ne.” Odmahnuo sam glavom. “Ne prihvaćam to. Odlazim tamo odraditi svoj posao i kad mi istekne rok, vraćam se tebi. To je obećanje koje namjeravam održati.” Uhvatio sam joj ruku i prislonio je uz svoje usnice. “Obožavam ovu ruku.”

Oči su joj se zasuzile kad sam izgovorio posljednju rečenicu.

“A ja obožavam muškarca koji mi drži ruku”, šapnula je vlažnih očiju, “i želim da mi se vrati u jednom komadu.”

Znao sam da je došlo vrijeme. Vrijeme da nas dvoje budemo zajedno i da otklonimo sve sumnje koje smo oboje predugo nosili u sebi. Vrijeme da oboje shvatimo koliko gubimo ako nismo zajedno i kako više ni trenutak ne možemo biti odvojeni.

“Pogledaj me u oči dok ti govorim kako ću se vratiti. Vratit ću se. Sići ću s tog aviona i pogledom u gomili tražiti svoju Trešnjicu. Ona će dotrčati k meni, a ja ću je podignuti i čvrsto grliti, i znati da više nikad nećemo biti razdvojeni.”

Neprimjetno je kimnula. Oči su joj i dalje bile suzne i zadivljujuće plave pod svjetlošću svijeća. “Obećavaš?”

“Cijelim svojim bićem.”

Vidio sam kako se polako opušta, kako nestaje napetost, i poželio sam da smo sami. *Vrijeme je da je odvedem gore i volim u potpunosti.*

Šaptao sam joj da me nitko ne čuje. “Trebam biti s tobom. Možemo učiniti da nestanu sve brige i sve što nas plaši”, govorio sam usnicama priljubljenim uz njezinu ruku, pogledom usmjerenim u njezine oči. “Noćas možemo sve to otjerati.”

“Da, molim te.” Kimnula je, a suza joj je kliznula niz meki obraz.

Dobio sam odgovor na svoje pitanje i to je bilo sve što sam trebao.

Držali smo se za ruke sve do naše sobe. Prolazili smo pokraj portreta na stubištu koji su izgledali kao da pripadaju kakvu muzeju, visokih barem dva metra. Bili su to divni i raznoliki umjetnički radovi, ali ja nisam primjećivao ništa od toga. Primjećivao sam samo djevojku pokraj sebe.

Kad smo se uspeli stubama, podignuo sam je u naručje i nosio do sobe. Želio sam osjetiti svu njezinu težinu u svojim rukama. Želio sam je nositi do mjesta na kojem ćemo konačno biti zajedno.

“Ozlijedit ćeš leđa tegleći me uokolo.”

“Nema šanse da se to dogodi, ljepotice. Lagana si kao perce. Moje te ruke uživaju nositi, stoga se navikni na to.”

Moja je Trešnjica porumenjela za mene. Izgledala je sramežljivo i seksi, samim time što je prirodna. “Stavi ruke oko mog vrata”, rekao sam joj.

Udovoljila je mojoj želji i čvrsto me držala svojim sitnim rukama. Osjećaj je bio blažen. Nježno sam je poljubio dok sam je pridržavao, nekako uspjevši otvoriti vrata, zahvalan na staromodnim kvakama

koje nisu bile zaključane izvana. Nisam se želio odvojiti od njezinih usnica dok sam otvarao vrata i vodio nas u našu privatnost. Trebala mi je konstantna povezanost. Osjetio sam kako želja za spajanjem s njom očajnički raste; kao da će biti prekasno uzeti je budem li morao čekati još jedan dan, kao da bih je mogao izgubiti.

Nevoljko sam je spustio i pridržao je dok ne uspostavi ravnotežu. Pogledala me zavodljivo i izula cipele.

I ja sam izuo svoje.

Ugrizla se za donju usnicu. Na taj prizor odmah mi se digao i zastenjao sam. "Tako si jebeno seksi kad to učiniš."

Nije rekla ništa, već je počela otkopčavati moju košulju. Savršenim bijelim zubima i dalje je grizla donju usnicu i umalo sam svršio prije nego što smo uopće počeli.

"Volim nebesko plavu. To mi je omiljena boja." Otkopčala me do kraja i svukla mi košulju preko ramena. "I dobro ti stoji."

"Sviđa mi se kako mi skidaš košulju i zato ću se potruditi opet nositi ovu boju za tebe."

"Sad si ti na redu", rekla je i okrenula mi leđa.

Posegnuo sam za smičkom na haljini i povukao ga prema dolje, skinuvši joj pritom i svilene naramenice. Haljina je samo kliznula na pod. Okrenula se prema meni, samo u grudnjaku i gaćicama. Čipka nebesko plave boje. Komplet.

Bogovi, pomozite.

Još sam se uvijek divio pogledu kad sam osjetio Elainine ruke na svojem pojasu, a zatim povlačenje smička. Tako sam brzo svukao hlače i bacio ih da su odletjele preko cijele sobe, a pojas je uz zveket udario u stolić. Sad više ništa nije stajalo između nas, samo nekoliko komadića odjeće i možda mrva suzdržanosti i opreza zbog naše prve noći zajedno. Zvuk udarca mojeg remena u stolić još je više pojačao strast, dao je zeleno svjetlo svemu onome što smo namjeravali činiti.

A to mi je posve odgovaralo. Već sam bio očajan. Kasnije mogu usporiti, voditi s njom ljubav polako, cijelu noć. O, da, to ću svakako činiti, ali sada... sada joj moram biti što bliže. Morao sam je osjetiti голу, osjetiti njezinu kožu uz svoju, i to je bilo manje-više sve.

Ta dva komadića svjetloplave čipke bila su sve što je imala na sebi, ali i to je bilo previše. Želio sam viziju iz svoje mašte otprije. Želio

sam svoju Trešnjicu голу ispred prozora.

Moje su usne pronašle svoj put prema njezinoj koži, prema svemu što im se pružalo - njezinu vratu, bradi, ramenu, uhu, ustima - dokle god sam je dodirivao i ljubio, sve je bilo u redu.

Skidanje grudnjaka bio je pravi izazov jer moji jebeni prsti nisu željeli surađivati, a ja nisam htio uništiti tako lijep komad rublja. Ali bude li se sve svelo na bitku između čipkastog grudnjaka i mene, nema šanse da izađem kao gubitnik. Opet sam ga povukao, ali bez imalo uspjeha, na što je ona umirila moju ruku i zakoraknula unatrag. "Pusti meni to."

Gledao sam kako poseže iza svojih leđa i izvodi veličanstvenu čaroliju. Prokleta se stvar otkopčala.

Elaina je zastala na trenutak prije nego što je skinula naramenicu svojega grudnjaka.

Progutao sam knedlu.

Skinula je i drugu naramenicu.

Srce mi je zastalo.

Nebeski plava čipka pala je na drveni pod uz sitan metalni zvuk kopče.

Jebote, ljepša je nego što sam zamišljao.

Elaina je bez sumnje bila lijepo građena, ali to mi nije bilo ništa novo. Naime, oduvijek sam znao da je savršena. Ono što me bacilo na koljena bila je činjenica da mi se podaje, da mi toliko vjeruje, da me želi. I činjenica da sam jebeni srećković koji je dobio priliku vidjeti je ovakvu.

"Oduzimaš mi dah, prelijepa djevojko." Prišao sam joj i primio je za dojku koja je bila savršene veličine. Zabacila je glavu unatrag uz mekan jecaj kad sam joj dodirnuo bradavicu i nježno je povukao da nabrekne.

"I ti meni", prošaptala je.

Spustio sam glavu do druge bradavice i učinio isto, samo jezikom. Opijao sam se okusom i mekoćom njezinih predivnih sisa u svojim ustima i rukama.

Pohlepno sam se igrao malo s jednom, malo s drugom, sve dok više ni sekunde nisam mogao čekati da je vidim kako stoji gola pred prozorom.

Ne, nisam zaboravio. Moja očajnička želja ostvarit će se, makar morao umrijeti pokušavajući.

Pustio sam njezinu dojku iz usta, a ona je i dalje provlačila ruke kroz moju kosu i izvijala leđa kako bi mi olakšala pristup. Seksi glasom protestirala je kad sam se odmaknuo i svi su znakovi pokazivali da me želi jednako kao i ja nju.

“Nemoj stati”, molila je i čvršće me stiskala rukama kako bi me privukla bliže.

“Želim te голу ispred prozora” rekao sam.

Popustila je svoj stisak i polako klizila rukama niz moja ramena. Svojim prekrasnim plavim očima zagledala se u moje i znao sam da će mi udovoljiti.

Milovala mi je ramena, klizila preko mojih prsa, vršcima prstiju kružila oko mojih bradavica, a zatim stala i odmaknula se.

Stanje u mojim gaćama opasno je prijetilo narušavanju mira, ali nisam mogao učiniti ništa.

Elainine ruke smjestile su se na posljednji komad odjeće koji je pokrivao njezino tijelo. Svjetloplave, oskudne, čipkaste gaćice. *Dokrajči me odmah i spasi me od muka.*

Polako je zavukla palčeve pod pojas gaćica na bokovima.

Muke koje me zabrinjavaju stižu bez obzira na moje strahove. Bile su to slatke muke, a značenje tih riječi sad je dobilo svoj puni smisao.

Samo nekoliko jednostavnih činjenica o Neilu Emmetu McManusu. Jasno i glasno. Kurac mi je bio očajnički tvrd, a vrijeme je prolazilo neprimjetnim koracima. Toliko sam dugo čekao ovo i toliko sam je želio da sam jedva svladavao želju da je bacim poda se i zakopam se duboko u nju - sve dok barem malo ne utažim divlju žeđ za njom. Trebalo mi je to. Želio sam to.

S Elainom sam prošao točku nakon koje više nema povratka; sve je bilo jasno. Nema više čekanja ni agonije u koju bih zapao kad bih je vidio s drugima, znajući da dobivaju nešto što pripada meni. Jednostavno sam morao biti neprestano povezan s njom, i tijelom i dušom. Samo ću tako moći ublažiti beskrajnu žudnju koja me već dugo razdire iznutra.

Prisilio sam se da dišem smireno i duboko dok moja djevojka svlači gaćice preko bokova, niz savršena bedra. Zamahnula je seksi

najprije jednom, a zatim i drugom nogom, i taj sićušni komadić odjeće tiho je sletio nekamo na pod.

Jebat ću je do idućeg tjedna. Njezino seksi skidanje bacilo me na koljena, a moj jadni um trpio je osjetimo opterećenje. Nisam mogao više ništa nego polako umirati upijajući ovu savršenu ljepotu koja stoji preda mnom. Moja Trešnjica.

Moje oči i dalje su pratile sve što se događa, iako mi je um već odavno otišao u Elaininu zemlju i radosno tumarao uokolo, bez ijednog drugog cilja osim *bit ćeš gola pred prozorom upravo sada, a bit ću u tebi i prije toga.* Dala mi je najljepši dar.

Kosa joj je bila svileni i tamna i padala joj je do sredine leđa. Htio je sam je zgrabiti za te vlasi i držati je uza se dok se jebemo, održavati tako punu kontrolu. Imao sam toliko ideja što bismo sve mogli raditi, ali u tom trenu samo sam stajao i zurio.

Godinama sam gajio zdravu opsesiju njezinom kosom - bio sam svjestan toga. Zbog te sam joj kose i dao nadimak Trešnjica, dok je još bila dijete. A sada je ta kosa bila jedino što je pokriva. Valovi boje mahagonija oplahnjivali su joj ramena, sakrivši jednu dojku, ali ostavljajući drugu posve izloženu pogledu. Vizija iz moje mašte bila je savršena u svakom smislu.

Bio sam bez riječi. Jednostavno se nisam mogao dosjetiti nijedne koja nije mogla opisati u tome trenu. Bilo je uzalud pokušavati. Bila je prelijepa. Gola. Čekala me da vodim ljubav s njom prvi put. Ništa drugo nije postojalo.

Molio sam se da nikad ne zaboravim kako je izgledala u tom trenu. Zakleo sam se da se to nikad neće dogoditi.

Tijelo mi je plakalo od želje da ljubim svaki pedalj njezina savršenog tijela, ali to bi trajalo satima. A ja nisam mogao toliko čekati. Nisam više mogao čekati ni sekunde. Taj je vlak već protutnjao kroz grad, bez stajanja, bez čekanja, bez izmjene putnika.

Ni Elaina nije izgledala kao da želi čekati.

Isuse, kako je savršena...

Nisam siguran kako, ali odveo sam nas do kreveta. Polegao sam je kao božicu i moja vizija iz mašte, vizija nje na prozoru, sad je bila daleka uspomena. Kleknuo sam na koljena i pokušavao odlučiti odakle da počnem. Imala je tijelo koje oduzima dah i namjeravao

sam dodirnuti svaki njegov djelić; potreba da je osjetim pod svojim rukama i usnama bila je jednaka potrebi za disanjem.

“Što je bilo ?” upitala je.

“Tako si jebeno prekrasna da ne znam odakle da počnem.”

“Poljubi me.” Izvila je cijelo tijelo, nudeći se na najljepši mogući način. Izgubio sam dar govora. Doduše, govor nije bio ni potreban jer su mi usta bila zauzeta nečim drugim.

Polako sam klizio rukama po njoj, počevši od vrata a potom sve niže, istražujući njezine meke obline, upijajući njezine reakcije na moje dodire, osluškujući zvukove koje je ispuštala zbog onog što sam joj činio.

Kad su moje usne pronašle put natrag k njezinim grudima, usporio sam. Želio sam posvetiti vremena intimnom upoznavanju s njima. Stavio sam cijeli vrh u usta i sisao, kružeći jezikom po bradavici i grickajući je zubima. Nježno je stenjala i sve se više izvijala prema meni. Njezine prekrasne sise očito su bile vrlo osjetljive, a taj me podatak prilično obradovao.

Usmjerio sam svoju pažnju na drugu dojku i držao svu njezinu meku težinu u ruci dok sam je obrađivao ustima i nježno grickao propupalu bradavicu. Za nagradu sam dobivao Elainine prekrasne zvukove koje sam urezao duboko u pamćenje. Seksi zvuk predaje, zvuk prihvaćanja mojih dodira, pokazivao mi je da mogu uzeti ono što mi daje.

Sisao sam, lizao i kružio oko obje dojke. Načinio sam joj toliko ljubavnih ugriza da ih nisam mogao izbrojiti, kad sam konačno stao i pogledao svoje djelo. Jednostavno sam uzimao ono što je moje.

I nije mi bilo nimalo žao što sam kvario savršenstvo njezine kože. Tragovi koje sam joj svojim ustima ostavio bili su simbol onoga što mi ona znači, vidljiv dokaz onoga što dijelimo i bili su samo za naše oči, uspomena na ono što smo radili naše prve noći zajedno.

No, trebao sam puno više od nje.

Ruka mi je krenula niže prema njezinu ravnu trbuhu. Čuo sam kako je uvukla dah i osjetio lagan trzaj kad su se moje usnice priljubile uz njezine, a moja se ruka istodobno smjestila između njezinih nogu. Moji su prsti dodirnuti savršenstvo - bila je tako meka, tako vlažna, tako spremna za mene.

“Oh, Neile...” stenjala je pod mojim usnicama, “želim - trebam - ja - molim te...”

Zvučala je blaženo frustrirano i jako mi se to svidjelo jer sam bio taj koji čini da se tako osjeća. A i njezino olakšanje također je bilo u mojim rukama. Bio sam u jebeno dobrom položaju.

“Znam, ljepotice”, prekinuo sam njezino stenjanje, “ali želim da najprije svršiš za mene.”

Trljao sam njezino međunožje, prstom kružio po skliskom brežuljku njezina klitorisa, sve dok se nije stala izvijati poda mnom, izvikivati moje ime, prolijevati suze po plahtama u svojoj strastvenoj predaji, drhtati i trzati se. Gledao sam kako svršava, tjelesno i emocionalno izgubljen u tom njezinu odgovoru. Pomislio sam kako bih mogao gledati njezin orgazam opet i iznova, nikad mi ne bi bilo dosta, svejedno bih joj želio pružiti još užitka. Elaina je posjedovala cijelo moje biće, bilo je tako divno pripadati nekome. *Tako jebeno dobro.* Pripadao sam joj, kao što je ona pripadala meni.

“Želim te... s-sad”, dahtala je.

Znao sam što traži od mene i bio sam spreman da joj dam što želi da više nisam htio gubiti vrijeme. Zgrabio sam paketić kondoma sa stolića pokraj kreveta i spustio bokserice.

Sad je Elaina gledala mene kako se skidam.

Kad joj se pogled spustio na moj nabrekli kurac, zapitao sam se brine li se možda kako ćemo si odgovarati. Moram biti pažljiv prvi put s njom jer bio bih izvan sebe kad bih je ozlijedio. Ne nju. Ne moju Elainu. Osjetio sam kako me hvata panika i shvatio da bih mogao izgubiti erekciju - to me jebalo u zdrav mozak, prije stvarnog jebanja kojem smo se trebali prepustiti.

Saberite se.

Vidjela me kako stavljam paketić kondoma namjeravajući ga otvoriti zubima.

“Ne treba ti to”, rekla je i odmahнула glavom.

“Da, treba”, rekao sam joj dok sam ga navlačio preko kite. Može reći da nam ne trebaju kondomi, ali znao sam da nam trebaju. Elaina mi je previše značila da bih riskirao da zatrudni onda kad budem trebao otići. Što ako napravimo dijete, a ja poginem i ona ostane sama? Ne. Nikad. Elaina je ionako bila premlada za djecu. Kasnije... puno kasnije. Doći ćemo do toga. Brak. Djeca. Da, ali kasnije.

“Neile?” povlačila me za bokove, molila.

“Da”, umirivao sam je.

Namjestio sam se nad nju i rukama raširio njezine dugačke, seksi noge. Na tren nisam znao što bih s usnicama. Želio sam ih staviti na njezinu picu i umočiti jezik kako bih je okusio prvi put, ali shvatio sam da nije trenutak. Oboje smo bili previše nestrpljivi.

Ali kasnije ću to učiniti, zakleo sam se sam sebi.

Elaina je bila tako lijepa ispružena poda mnom i znao sam da ću zauvijek pamtititi naš prvi put. Način na koji mi se nudila. Kako je bila spremna pustiti me da vodim. Ne smijem zabrljati, nikad si to ne bih oprostio.

Nasmiješila mi se, a pogled joj je bio sjajan i tajanstven. Osjetio sam dodir na svojem truhu, a zatim njezinu sitnu ruku koja mi je uhvatila kurac.

Psovao sam kroza zube kad me dotaknula. Usnice su joj bile lagano otvorene, a prsa se nadimala od ubrzanog disanja, od iščekivanja... Osjetio sam kako vodi moj kurac ravno na svoju picu.

Jebote, bio sam potpuno izgubljen.

Oboje smo se trznuli zbog našeg prvog, vrućeg, intimnog dodira. Ali to još nije bilo ništa jer ono što je trebalo uslijediti zapalit će nas još više - i bit će eksplozije.

“Volim te. Toliko želim biti s tobom”, šaptala je.

Čudesno. Elaina je prihvaćala moju ljubav. Samo je to bilo dovoljno da padnem na koljena, a još je nevjerovatnija bila činjenica da je osjećaj obostran, da ova prelijepa djevojka želi biti *sa mnom*.

“Volim te, Trešnjice.” Izgovorio sam te riječi gurnuvši svoju kitu duboko u njezinu vlažnu toplinu, gdje je prihvatila moju punu, ukrućenu dužinu i podignula bokove kako bi dočekala moje pokrete. Savršeno smo si odgovarali. Zastenjala je kad sam je napunio, meko i tako jebeno seksi da sam na trenutak potpuno izgubio razum.

Njezina pica tako me čvrsto stiskala da sam pomislio da ću svršiti puno brže nego što sam namjeravao. Nadao sam se da ću voditi ljubav s njom cijelu noć, koliko god nas puta budem mogao odvesti do vrhunca.

Primaknuo sam svoje lice njezinu i okružio je svojim rukama, učinio je svojom zarobljenicom. Nisam se mogao svladati. Znao sam samo

da tako mora biti. Uzeti je i pobrinuti se da joj bude tako dobro da nikad više ne poželi drugog muškarca.

I bilo je dobro. Mi smo bili tako dobri.

“Odgovara li ti ovako?” upitao sam je.

Kimnula je. “Voli me.”

“Volim te. I voljet ću te. Uvijek...”

Ležali smo oči uz oči. Htio sam da me gleda kad se počnem micati.

“Tako je dobro imati te oko sebe.”

Mislio sam da ću umrijeti.

Stenjala mi je u lice, a taj slatki zvuk davao mi je znakove da nastavim.

Njezina topla, vlažna pička postala je moj svemir kad smo uspostavili svoj ritam. Nadao sam se da se tako i ona osjeća ispunjena mojim kurcem jer taj je trenutak bio... potvrda cijelog života, velika prekretnica. Vođenje ljubavi s Elainom bilo je poput prekrasna plesa. Nikad nisam doživio takvo što sa ženom. Ali to je zato što to nikad nije bila ona... nikad to nije bio netko koga sam volio. Ionako su usporedbe nevažne. I besmislene.

Čekao sam... Toliko sam to čekao i kad se konačno dogodilo, osjetio sam navalu emocija na kakve nisam bio naviknuo. Jedva sam znao što radim, bio sam izgubljen u njoj.

Primicala je bokove svaki put kad bih joj ga gurnuo i odmicala se svaki put kad bih ga izvukao. Bili smo savršeno jedinstvo tijela i umova.

Svaki put kad bih je napunio, ispustila bi sićušan i sladak zvuk zbog kojeg sam bio još više napaljen. “Jebote, tako je dobro s tobom, Trešnjice.”

“Nemoj... p-prestati”, preklinjala je zabacivši glavu na jastuk.

“Neću.” Micao sam se sve brže, jače i dublje, i više nego sretan što mogu udovoljiti želji svoje djevojke. Zgrabio sam je za bokove ne bih li nas malo umirio jer naša je mahnitost rasla iz sekunde u sekundu, kad se Elaina stala grčiti i drhtati. Ubrzano je disala dok se izvijala poda mnom i sve me čvršće privijala nogama uza se, želeći me držati što dublje u sebi. Držala me za ramena dok joj orgazam nije popustio.

Elainin vrhunac bio je poput okidača za moj i svršio sam odmah za njom. Orgazam me grčevito dohvatio odnekud iz dubine, isisao iz

mene sav moj sadržaj i eksplozijom ga prenio u nju. Gledali smo se u oči tako spojeni, a navala zadovoljstva i dalje je pulsirala u našim tijelima. Duboko smo disali, upijali trenutak.

Koža joj je bila meka i izgledala je tako savršeno kad sam ga izvukao iz nje. Nisam mogao maknuti pogled s nje pa sam skinuo kondom i bacio ga negdje napamet.

“Ostani sa mnom”, rekla je i nježno me povukla za ruku.

Kao da bih otišao ikamo.

“Nismo gotovi. Ovo je bilo tek zagrijavanje”, rekao sam joj, a zatim potražio njezine usnice i gurnuo joj jezik u usta. Ljubio sam je dugo i duboko jer moja potreba da budem u njoj nije još bila ispunjena, bez obzira na to što se maloprije dogodilo.

Dodirnula mi je lice i prstom klizila niz moj obraz. “Volio si me.” Način na koji je to rekla zazvučao mi je gotovo tužno, kao da još uvijek nije posve jasno da smo zajedno. Možda ju je to plašilo.

“Jesam.” Poljubio sam njezinu ruku koja je bila na mojem obrazu. “Ništa me ne bi moglo odvratiti od toga”, rekao sam.

“Ništa?” upitala je nevino.

“Ništa, ni na nebu ni na zemlji.”

“Baš si siguran u to?” Posegnula je niže i uhvatila me za moj sad malo manje tvrd kurac. Čini se da moja slatka djevojka voli zadirkivati.

“Mislim da nekome treba pokazati koliko sam čvrst u svojoj namjeri da te volim.”

“Oh, sigurna sam da ćeš to moći, *nakon nekog vremena*” Slatko se nasmijala, a njezina ruka i dalje je počivala na mojem golom ud. Osjećaj je bio božanstven, dokle god me dira.

“Uskoro, Trešnjice, dobit ćeš još toga.” Zastao sam trenutak, spremajući se da joj uzvratim zadirkivanje. “Ali najprije... pobrinut ću se da opet vrištiš.”

“Ahhh... Neile!” povikala je kad sam se naglo okrenuo u krevetu i raširio joj noge.

Njezini bokovi ljuljali su se u mojim rukama dok sam joj širio bedra, na što mi se kurac digao unatoč tome što se praktički maloprije ispraznio punim intenzitetom.

Imao sam misiju. Stići do onog mjesta u njezinu središtu koje me začaralo. “Svojim ustima”, rekao sam prije nego što sam se spustio

na njezinu pičkicu. Gledao sam ljepotu pred sobom. Nije bila sasvim ćelava, ostavila je tek seksi traku dlačica boje trešnje, zbog čega više nisam mogao čekati da stavim usta na nju. *Ja sam blagoslovljen.*

Lizao sam je dok se nije sasvim otvorila i izložila mi klitoris. Kružio sam po njemu jezikom i obasipao tu slatku točku posebnom pažnjom i ljubavlju. Bila je potpuno u mojoj milosti. Dlanovima sam je držao sasvim raširenu i gostio se njezinom picom sve dok nisam bio zadovoljan rezultatom. Izvikivala je moje ime - kao obećano.

I činila je to iskreno.

Zaista sam bio pohlepan gad kad je riječ o njoj. Okus joj je bio tako sladak i bila je tako veličanstveno meka pod mojim jezikom - moja djevojka bila je čisto savršenstvo. Uzimao sam je opet i iznova, a svojem kurcu davao sam uvijek malo vremena da se oporavi između silnog jebanja.

Ništa te noći nije dolazilo u malim količinama. Seks je trajao satima.

Najbolji dio bio je kad je izvikivala *volim te* dok je svršavala. Činila je to svaki put i volio sam je još više zbog toga. Ako je uopće moguće više.

Nismo skidali ni pogled ni ruke jedno s drugoga. Ni prvi put ni svaki drugi put te noći dok smo vodili ljubav. Nestajalo mi je dana s mojim Trešnjicom i morao sam iskoristiti svaku moguću sekundu koju mogu ugrabiti.

Mrzio sam trenutke kad sam morao zatvoriti oči i malo odspavati, a jedva bih usnuo jer sam osjećao njezinu kožu uz svoju.

I slušao njezino uravnoteženo disanje u mraku. I udisao njezin miris, svakim novim dahom.

10.

Privijao sam je uza se sve dok se noć polako pretvarala u dan. Nježno sam joj milovao leđa dok je spavala. Nisam mogao prekinuti fizički kontakt, u očajničkom pokušaju da zaustavim vrijeme, da moje srce ostane na mjestu. Toliko sam je volio.

Sad sam imao nešto što mogu izgubiti i ta gola činjenica užasavala me do bola.

Konačno smo pronašli naš put do zajedničke točke, bili smo tijelo uz tijelo, ključ uz bravu, ljubavnik uz ljubavnicu. Sve je bilo onako kako sam oduvijek zamišljao, ali i onako kako nisam mogao ni zamisliti. To što smo činili naše prve noći u prekrasnoj palači na obali Somerseta jednostavno se nije moglo opisati.

Bilo je to puno više od ševe. Daleko, daleko više.

Toliko sam dugo čekao Elainu da sam se na trenutke osjećao kao da silazim s uma. Sve što nas je sputavalo nestalo je u trenu. Izdržala je sa mnom cijelu noć, nijednom me nije zaustavila u mojoj divljoj potrebi da je uzmem. Moja Trešnjica očito me voljela. Ne znam kako ni zašto, ali primio sam to kao veličanstven dar.

U jednom trenu otvorio sam oči, a ona me gledala u tišini. Bila je privijena uza me, licem uz lice, jedne noge preko mog tijela i dlana na mojim prsima. "Buđenje", šapnula je.

Rekla je istu riječ koju sam ja njoj bio uputio kad se prvi put probudila u mojem krevetu. To mi je izmamilo smiješak na lice. Voljela je zadirkivati i to mi se svidjelo kod nje. "Ahhh, ovo mi je bilo najljepše buđenje u životu. Možemo li ovako svako jutro?"

Nasmiješila se i porumenjela, a meni se na to odmah digao. Potreba da je uzmem opet bila je nagonska, istinska. Ali samo sam je poljubio.

Vjerojatno je već prilično iscrpljena. Ševili smo se cijelu noć, uz kratkotrajna spavanja i odlaske u kupaonicu.

Odvojio sam se od njezinih usnica i stao joj milovati lice. Prstom sam kružio po njezinim usnicama. "Kako se danas osjećaš, prelijepa djevojko?"

"Osjećam se voljenom."

Njezin jednostavan odgovor i rumeni obrazi bili su dovoljni da opet budem spreman i posegnem za kondomima.

“Nikad se neću zasititi toga.” Omotao sam se oko nje i u tren oka njezine sise bile su u mojim ustima.

Elaina se izvijala i stenjala poda mnom, dajući mi do znanja da želi ono što joj činim. Povukao sam je da sjedne na mene i gurnuo joj ruku među noge. Moj je cilj bio provjeriti je li se uzбудila i je li spremna za mene.

Bila je spremna.

Moja prelijepa djevojka bila je doslovce mokra i spremna da je jebem. Opet. A možda je ona zapravo jebala mene. Kako god bilo, bilo je divno i bili smo spremni.

Uhvatio sam je objema rukama za dupe i podignuo je da mi sjedne na kurac. Pomogla mi je da pronađem svoju metu, zatim se žestoko nasadila na mene.

“O, da!” povikao sam, pitajući se jesu li jadnici koji su ovdje odsjeli mogli zaspati noćas od silne buke. Svjestan sam koliko smo bili glasni.

Bio sam toliko izgubljen u svojoj djevojci da sam potpuno izgubio svoju sposobnost procjene i nije me bilo briga je li nekome neugodno. Jednostavno me nije bilo briga ni za što i ni za koga osim nas.

Jahala me toliko prirodno, podizala bokove i kružila njima tako da sam znao da ću brzo svršiti. Čim sam se pobrinuo da ona svrši, krenuo sam za njom. Moja Trešnjica mora biti na prvom mjestu. To je bilo pravilo. Ona mora biti na prvom mjestu.

“Ahhh, svršit ću...” rekla je tiho trljajući se u mene, a oči su joj zasjale kad joj je cijelo tijelo stalo podrhtavati.

Hvala nebesima.

Slijedio sam je odmah, ne skidajući ruke s njezinih bokova i nabijajući je na svoj kurac dok sam se praznio u njoj.

* * *

“Ne znam što mi se više sviđa, ovaj namaz ili pogled s našeg prozora”, izjavila je za doručkom.

Nekim čudom uspjeli smo se izvući iz kreveta i spustiti se dolje u blagovaonicu. Nakon naših jutarnjih orgazama otišli smo pod tuš i uspjeli smo se odjenuti u nešto pristojno za silazak među ljude. Mislim da nam je nakon svega zaista bilo potrebno nešto hranjivo. Tijela se ne mogu satima ševiti bez nečega što će im dati energiju za

nastavak. Doduše, izveli smo najljepši mogući eksperiment. Nisam se imao na što žaliti dok sam sjedio za stolom i gledao je kako pije čaj i jede pecivo. Jedino što mi je odvrćalo pozornost bio je dugačak pramen kose koji joj je padao preko lijeve dojke i zaklanjao mi pogled. Moj um počeo je igru koja se zvala *pokušajmo se sjetiti kako izgledaju Elaineine gole sise*. Bez sumnje, imala je najljepši par na svijetu.

Da, ja sam muška svinja i ne mogu si pomoći.

“Što ti se mota po glavi, Neile?” prekinula je moje misli.

Vidio sam kako me gleda smiješeći se i znao sam da sam uhvaćen na djelu.

“Ništa prikladno ovoj finoj blagovaonici punoj gostiju.”

“Znala sam.” Nasmijala se.

“Za sve si ti kriva, draga”, rekao sam joj. “Moram te odvesti nekamo gdje ćemo biti sami i onda ću ti moći pokazati točno što mi se mota po glavi.” Šapnuo sam joj da nas nitko ne čuje. “A najprije ću ti skinuti svu odjeću.”

“Ahaa, vidim na što ciljaš. Pokušavaš me opet odvući u krevet, ali trebaš znati da ti to neće uspjeti, gospon.”

“Stvarno?” napravio sam tužan izraz lica.

Opet se nasmijala, ali nije rekla ništa.

“Čuj, lijep je dan. Možda bi ti se svidjela ševa negdje u prirodi.” Namignuo sam joj. “Ja sam spreman ako ti jesi, malena. Dobro bi mi došlo malo seoskog sunca.”

U čudu je odmahivala glavom i porumenjela. Čovječe, sve se u meni pretvaralo u kašu. Svidjelo mi se kako Elainea postane sramežljiva pokraj mene i kako porumeni kad spomenem svoje prljave potrebe. Ružičast ton koji njezini obrazi poprime kad pomisli na sve seksi stvari koje smo skupa činili definitivno je bio moja slabost.

* * *

Dan je bio savršen, kao i sve ostalo. Plavičasti vilini konjici lebdjeli su nad vodom, zujali oko nas, a katkad bi sletjeli na površinu. Svjež zrak pomiješan s mirisom njezine kose godio je mojim osjetilima toliko da sam bio izvan sebe od sreće. Nikad se nisam osjećao tako.

Elaina je ležala naslonjena na moja prsa u malenom zeleno-bijelom čamcu. Plovili smo po slikovitom i krivudavom jezercu Leticia koje je

bilo smješteno na imanju Hallborough. To me opet podsjetilo na BBC-jeve miniserije koje je moja baka gledala dok sam bio dječak, u kojima su ljubavnici iz davnina plovili jezercima, krali poljupce odjeveni u finu odjeću i laskali svojim damama.

Moram priznati da uopće nije bilo loše. Uživao sam.

“Mojoj mami jako bi se svidjelo ovdje”, rekla je, prstima ostavljajući tragove po vodi. “Oduvijek su je očaravala povijesna zdanja i vrtovi.”

“I mojoj baki bi se svidjelo.” Iznenadio sam se što sam je uopće spomenuo. Baka je bila tema o kojoj nisam pričao. S Elainom je bilo drukčije i, naravno, mogu s njom pričati o svemu, ali nije mi to bila namjera. Kad sam se sjetio bake, samo sam mislio kako bi bilo lijepo da sam je mogao dovesti na ovakvo mjesto. Silno bi joj se svidjeli vrtovi, ovo imanje i pogled na ocean. Nikad nisam dobio priliku odvesti je na neko lijepo mjesto niti učiniti išta posebno za nju...

“Živio si s bakom prije nego što si se sa sedamnaest doselio u Englesku?” upitala je prekinuvši me tako u mojem žaljenju za prošlošću koju nikako nisam mogao promijeniti.

“Da, u Glasgowu.”

“Znala sam da si Škot jer te Ian zvao Scotty dok ste bili mlađi.”

“Prestao me tako zvati kad sam postao veći od njega, zar ne?”

Nasmijala se. “Sjećam se i toga. Ian je bio tako razočaran kad si ga prerastao.”

“Da, za nekoliko centimetara. Brat ti koji put baš zna biti idiot.”

“Točno. Ali što se dogodilo s tvojom mamom?” Upitala me to nježno, kao da želi biti oprezna u slučaju da probudi tužne osjećaje u meni.

Trljao sam je po rukama kako bi se opustila po pitanju toga. “Rodila me vrlo mlada... sa šesnaest. Moj otac bio je student Sveučilišta u Glasgowu kad ju je upoznao i napravio joj dijete. Napustio nas je kad mu je rekla da sam na putu. McManus je bilo njezino prezime, ne njegovo.”

“Dakle, živio si u Škotskoj s majkom i bakom?” Okrenula se prema meni kako bi me pitala to izravno.

“Da. Njezina majka, moja baka, brinula se o nama, a kasnije o meni, kad je mama umrla. Da... bilo je to grozno.” Elaina je izvukla ruku iz vode i ponovno se naslonila na mene. Čekala je da joj govorim o svojoj prošlosti i pomislio sam daje sad najbolji trenutak.

Skriivanje ničemu neće pomoći. Mogu joj sve reći, istog trena. Volio bih znati da bi i ona tako postupila da je situacija bila obrnuta.

“Kad mi je bilo deset, moja majka i njezin dečko poginuli su u prometnoj nesreći vraćajući se kući pijani iz bara. Sletjeli su s ceste u oluji, ravno u poplavljen jarak.”

“Uh, to je strašno.”

“Mama nikad nije znala biti tipična majka. Rodila me zaista prerano i nikad zapravo nije odrasla i preboljela činjenicu da je moj otac nije volio i da ne želi imati nikakve veze s nama. Bilo joj je samo dvadeset šest kad je poginula. I očito nije znala birati muškarce...” Utihnuo sam i ponadao se da neću morati nastaviti sa svojom tužnom pričom. Želio sam uživati u našim trenucima na jezeru. Nisam htio trošiti vrijeme na stvari na koje jednostavno nisam mogao utjecati. Šetnje kroz prošlost nikako mi nisu činile dobro. Naučio sam živjeti u sadašnjosti i misliti na budućnost. Bio je to jedini način.

Elaina se okrenula i položila lice na moja prsa. Pogledala je uvis. “Nisam znala to o tvojoj obitelji. Žao mi je.”

“Zbog čega ti je žao?”

“Zbog tebe, zbog toga kako ti je bilo strašno izgubiti majku dok si bio još dječak, a kasnije i baku. Znala sam da ti je bilo teško u životu, ali nisam znala priču. Tako mi je žao zbog svega što si izgubio.”

Rekao sam joj još neke stvari jer je bila tako dobra i nježna u svojim osjećajima i mogao sam vidjeti da želi znati više o meni. Prvi put osjetio sam da mogu razgovarati s nekim o svojem životu jer sam znao da joj mogu vjerovati.

“Baka je bila divna... Ako ćemo iskreno, ona je bila ta koja me odgajala. Moja mama nije bila spremna za dijete i, iako imam lijepe uspomene na nju, nismo bili tipični majka i sin. Kad sam imao sedamnaest, baka je umrla od raka. To mi je bio najteži udarac u životu. To me uništilo... i imao sam tako malo vremena da se oprostim s njom.”

“I tada si morao otići iz Škotske?” Posegnula je za mojom rukom i ispreplela svoje prste s mojima, nježno me milujući palcem.

“Da. Bilo je jasno da ću morati otići živjeti s ocem čim bakina bolest uđe u završnu fazu. Nije bilo nikoga drugog tko me mogao uzeti k sebi.”

Prinijela je moju ruku svojim usnicama i držala je tako.

Nastavio sam govoriti. “Nitko nije bio sretan zbog toga. Ja nisam želio otići od kuće i nisam želio da moja baka umre niti sam želio živjeti s ocem kojeg nisam nikad upoznao i koji nije želio mene ništa više nego ja njega.”

Čvršće me primila za ruku.

“Imao je ženu koja *zaista* nije htjela da živim s njima. Upropastio sam njihov savršen obiteljski život u Engleskoj, postavljao pitanja, narušio privid ugleda koji su uživali. Imali su i trogodišnjeg sina. Sama. Bio je to njihov pravi sin.”

“Dakle, došao si živjeti s ocem i tada smo te upoznali?” upitala je nježno.

“Da. Ali ni ja nisam nikom ništa olakšavao. Čim su me poslali ocu i čim sam shvatio kako će stvari izgledati s mojom novom *obitelji*, pobjegao sam. Iskrao sam se gotovo odmah iz kuće i stopirao sve do Škotske. Bilo im je potrebno neko vrijeme, ali na kraju su me pronašli kako pokušavam živjeti u bakinoj garaži. Nakon tog sranja tata me poslao ravno u London na školovanje tako da ne moram živjeti s njima, a budući da nismo imali isto prezime, nitko nije znao da smo otac i sin. Ljudi koji su se htjeli pretvarati da ne postojim jednostavno su me ostavili u nekoj školi.”

Elaina neko vrijeme nije rekla ništa, samo je držala moju ruku uz svoje usne i upijala sve što sam joj rekao. Kad je konačno progovorila, glas joj je zvučao drukčije, kao da otkriva nekakvo priznanje. “Oduvijek sam mrzila tvoju obitelj. Nikad ih nisam upoznala, ali mrzila sam ih zbog toga kako su se ponašali prema tebi.”

Bože, kako je volim. “Uvijek sam to na neki način osjećao kod tebe, Trešnjice. Ali zbog toga te još više volim.”

Nije bila gotova. “Ali, s druge strane, ne bih ih trebala mrziti jer, da nisu bili tako grozni prema tebi, ne bismo te nikad upoznali. Ian se ne bi sprijateljio s tobom i ne bi te vukao sa sobom kući.” Nagnula se prema meni i poljubila me.

Držao sam je čvrsto kao da je bila moje uže za spašavanje. “Tvoja mi je obitelj vjerojatno spasila život”, rekao sam joj tiho uz obraz.

“A kako smo to učinili?” Mogao sam joj vidjeti suze u očima. Znao sam koliko je boli što je čula sva ova sranja.

Nadam se da je to posljednji put da moram razgovarati o tome s njom. Elaina je bila dio dobrih stvari koje su mi se dogodile u životu. Ona je bila svjetlost u svoj toj tami. I bilo mi je olakšanje shvatiti da mi tužna priča mojeg života više ništa ne znači.

“Tako što ste me željeli. Uvijek ste me željeli Trešnjice, ne znam zašto. Ali znam da me je to spasilo. Ti i tvoja obitelj spasili ste mi život.”

Kimnula je i zajecala. “Da, oduvijek... I zauvijek.” Milovala me po mjestu na kojem je tuklo moje srce koje je pumpalo krv u mojim žilama, želeći mi tako pokazati istinitost svojih divnih riječi.

“Ali ne želim da više razmišljaš o tome. Molim te, zbog mene, nemoj razmišljati o tome jer je to sve završilo i više nije važno. Preživio sam zbog tebe i, što je još važnije, sad te imam. Moja si.” Nasmiješio sam se. “To je sve što mi treba.” Dugo sam je ljubio.

Čvrsto sam grlio svoju Trešnjicu. Privijao sam je uza svoje srce, u tom malom čamcu na idiličnom jezeru, na veličanstvenom engleskom imanju koje je podsjećalo na Dickensove romane. Prvi put u svojem odraslom životu shvatio sam kako izgleda potpuna sreća.

Sva tužna sranja i sjebana prošlost bile su daleko iza nas, ondje gdje su i trebale biti. Pomislio sam kako nas u budućnosti čekaju samo lijepe stvari kojima se trebamo radovati.

Nema tih riječi koje mogu na pravi način opisati ono što sam na ovom prekrasnom mjestu podijelio s Elainom. To mi je beskrajno značilo. Jednostavno ne bih znao opisati kakav je osjećaj znati da me je oduvijek voljela, da me oduvijek željela. Njezin jedini razlog bilo je srce koje ju je vodilo k meni. Bilo je to čudo. Ne mogu to objasniti, a ne bih želio ni pokušavati shvatiti zašto se sve s nama tako odigralo.

U tom trenu odlučio sam jednostavno vjerovati u sudbinu. To je bilo to. Neću više propitkivati razloge i uzroke nego ću prihvatiti dar koji sam dobio.

Čuvat ću uspomenu na ove predivne trenutke s njom, zaključat ću ih duboko u sebi gdje ih mogu uvijek iznova posjećivati i pomoći samome sebi da preživim deset mjeseci razdvojenosti.

A vrijeme rastanka bilo je sve bliže.

11.

Iz goleme kade pružao se pogled kojem nijedan slikovit prizor iz kakva dokumentarca nije bio ravan. Ali pogled me nije nimalo zanimao. Moja pozornost bila je usmjerena drugamo. I ovaj je pogled bio daleko spektakularniji.

Pogled na голу Elainu oduzimao je dah. Pogled na Elainu, голу i mokru u kadi pokraj mene još je više oduzimao dah. Pogled na Elainu, голу i mokru, kako mi puši kurac, vjerojatno će me za idućih nekoliko minuta oslijepiti. Ako dotad još budem živ.

Obrađivala me žestoko, gutajući moju dužinu duboko i drkajući mi ga rukom. Držao sam joj dugu kosu dalje od lica i puštao je da me vodi u raj.

“Uh, jebote, to je to - svršit ću!”

Pokušao sam ga izvući iz njezinih usta, ali ona mi to nije dopustila. Toplina njezinih usta pružala mi je tako dobar osjećaj. Nisam mogao kontrolirati jačinu svojeg štrcaja koji je eksplodirao iz mene pa sam se zabrinuo da će se zagušiti. Ali bio sam toliko izvan sebe da bih išta mogao poduzeti. Nisam uopće mogao upravljati svojim tijelom. Svršio sam žestoko.

Sve je progutala dok sam ja drhtao i dok je sve u meni pulsiralo. Pomislio sam da joj ne bih trebao to činiti, ali osjećaj je bio tako dobar da nisam mogao prestati. Bio sam rob njezine ljubavi i nisam mogao vjerovati koliko sam bio sretan.

“Djevojko, ubit ćeš me”, dahtao sam nakon orgazma.

Pustila me iz svojih usta i vragolasto se nasmiješila, obrisavši kut usnica prstom.

Zastenjao sam od čiste pornografske žudnje koju je izazivala u meni. Činila je to na posve dobar način, ali svejedno... “Da, definitivno umirem.”

“A ne. Nema ubijanja i nema umiranja, zapovjedniče.” Njezina ruka i dalje je držala moj kurac i nježno ga povlačila. Opet je uspijevala. Digao mi se. Doduše, to s njom uopće nije bio problem. Želio sam je stalno, a ona je bila vrlo velikodušna prema meni. Uzimao sam i uzimao sve više. Bio sam spreman udovoljiti joj kad god bi to poželjela, a to je bio dodatan razlog za pojačan oprez. Sa svom tom

spermom od silnog seksa bilo je samo pitanje vremena kad ću je napumpati. Ne smijem dopustiti da se to dogodi.

“Volim te toliko da me to plaši”, prošaptao sam. “Dođi ovamo, prelijepa djevojko.” Privio sam je uza svoja prsa i osjetio njezine grudi na svojem tijelu. Glavu je položila tik ispod mojih ramena, a ja sam joj prstima češljao kosu i samo je grlio. Kako ću samo preživjeti deset mjeseci bez nje? U tom trenu zaista nisam mogao to zamisliti.

Jedna stvar bila mi je posve jasna; poricanje je kod mene katkad savršeno funkcioniralo.

“Volim te toliko dugo da se bojim da je sve ovo san”, rekla je. “Toliko me strah da ću izgubiti ovo što imamo, Neile.”

“Ne. Nećeš me izgubiti. Sad sam ovdje, a kad odem, i dalje ću biti s tobom, unutra”, rekao sam stavivši ruku na njezino srce, “sve dok ne budemo opet zajedno i dok te ne budem mogao držati u rukama.”

Privila se još bliže uz mene i zagrlila me čvršće.

“Vjeruješ li mi?” pitao sam je oprezno.

Osjetio sam kako mi je kimnula uz rame, ali nije rekla ništa.

“Što je bilo? Samo te strah?”

“Da.”

Nešto joj se još motalo po glavi, osjetio sam to.

“Hoćeš li mi reći što te muči, Trešnjice? Moram znati.”

Prstom je kružila po mojoj bradavici zbog čega su mi cijelim tijelom prolazili trnci, a moj se kurac počeo opet buditi.

“Ma ništa... samo sam sebična kad je riječ o tebi. Želim te samo za sebe i ne želim te ni s kim dijeliti.” Pogledala me. “Želim sve. Moraš znati da te ne namjeravam dijeliti, Neile. Ne mogu to. I neću.” Glas joj je bio ozbiljniji nego inače i značenje koje skrivalo iza takva tona malo me plašilo.

“Kako to misliš? Dijeliti me... s drugim djevojkama?” Odmahivao sam glavom u čudu. “Ne postoji nijedna osim tebe. Elaina? O čemu je ovdje riječ?”

Opet je odmahнула glavom.

Zagrlio sam je čvršće. “Reci mi, malena, zašto te to zabrinjava?”

Progutala je knedlu i spustila pogled. “Pa... uvijek si tako oprezan za vrijeme seksa. Uvijek paziš s tim kondomima... a ne moraš. Rekla sam ti da sam na piluli i muči me što ne želiš biti blizak sa mnom do kraja... kao da se bojiš te obveze... ili n-nečeg drugog sa mnom.”

Tišina.

U tom trenu naučio sam vrijednu lekciju. Nikad, ama baš nikad, nemoj misliti da znaš sve što se zbiva u ženinoj glavi. To može završiti zbrkom i katastrofom. Elaina me posve pogrešno shvatila.

“Oh, Trešnjice, želiš znati zašto sam svaki put tako oprezan kod svršavanja?”

Kimnula je imajući tužan pogled u svojim prekrasnim plavim očima.

“To nije zbog toga što mislim koga ću sljedećeg povaliti. Ne postoji nijedna druga. Mislim samo na tebe.” Poljubio sam je u potiljak. “I na to koliko te volim.” Još sam je jedanput poljubio. “I na to koliko si mi dragocjena, koliko sam odlučan u tome da naš zajednički život učinim savršenim.” Pridignuo sam joj glavu. “Ne postoji nitko drugi kome sam se obvezao, Trešnjice. Samo tebi. Ali neću sjebati stvar tako da ti napravim dijete prije nego što odem u rat. To bi te povrijedilo. Neće biti neplanirane djece kad je riječ o nama. Neću ti to učiniti i neću to učiniti nevinu djetetu. Ja sam bio jedno od takve djece i jednostavno ne želim to učiniti svojemu. Što ako mi se ondje dogodi nešto i ne mogu ti se vratiti? Što ako ostaneš sama i moraš podizati dijete bez mene? Premlada si za to i bilo bi neodgovorno od mene da ti to učinim. Ne želim riskirati u vezi s tobom, Elaina. Previše te volim.”

Pogledala me je i kimnula. “Ali ja bih željela bilo što što dolazi od tebe, što dolazi iz naše ljubavi. Nijedno tvoje dijete ne bi bilo neželjeno s moje strane, Neile. Sigurno to znaš.”

Bože, bila je divna. “Sad znam.” Nasmiješio sam joj se. “A jednog dana imat ćemo ih više i bit će jako lijepi jer ćeš im ti biti mama.”

“I ti tata”, rekla je i uzvratila mi osmijeh.

“Osjećaš li se sad bolje kad smo isplanirali našu budućnost?” upitao sam je.

“Da.” Pomaknula se kako bi mi poljubila prsa, točno ono mjesto na kojem mi je bilo srce.

Ta sitnica koju je učinila pomaknula je nešto u meni. Elaina je bila moj prekidač. Točnije, ona je bila osoba koja upravlja mojim prekidačem. Ona je imala kontrolu nada mnom, a meni je takvo stanje stvari odgovaralo savršeno.

Njezine usne opet su klizile mojim prsima, sve niže, prema dijelovima koji su očajnički tražili njezin dodir, i ja sam opet bio

izgubljen. Izgubljen i očajan od želje da pronađem natrag svoj put u nju, pritisnut nagonom da uzmem njezino tijelo više puta nego što bih trebao, ali pružala mi je tako dobar osjećaj da se nisam mogao zaustaviti.

Dakle, upravo sam to činio ostatak jutra... usredotočio sam se na svoju djevojku i pobrinuo se da svrši toliko puta da zaboravi sve brige i strahove koji su je morili. Ja ću nositi taj teret umjesto nje. Pobrinut ću se da se moja Trešnjica više nikad ne mora brinuti ni oko čega. Uvijek ću biti uz nju, voljet ću je i čuvati.

Zaista sam to namjeravao. Moji su motivi bili čvrsti i jasni, ali od moje naivnosti nisu se mogli vidjeti vrludavi putovi sudbine, koji se u bilo kojem trenu mogu okrenuti protiv tebe i sve ti uzeti. Nitko ne bi smio podcijeniti sudbinu i ono što nam ona sprema. Ona zna kako može dobiti prevlast i kako je održati, i to vrlo, vrlo dugo.

Zaista sam bio naivan.

* * *

“Budi mirna, ovo će biti odlična slika.” Fotografiranje Elaine postala mi je omiljena razbibriga. Bila je veličanstven model.

Stajala je pred savršenom pozadinom - pod rascvjetalim stablom, prepunim bljedoružičastih latica. Prema izgledu cvjetova činilo se da je to nekakva orijentalna trešnja. Moja Trešnjica pod stablom trešnje. Da, pomalo klišej, ali svejedno je izgledalo sjajno. Definitivno ću dati razviti i uokviriti koju.

“Lattice su posvuda. Kao da je snijeg.” Vrtjela se raširenih ruku.

Nisam je prestajao fotografirati, dokle god mi je ona ovako udovoljavala i bio sam zahvalan što ću ponijeti ovako divnu uspomenu s našeg posljednjeg dana prije povratka kući.

“Onda, što želiš raditi našeg posljednjeg dana ovdje, ljepotice?”

Napravila je grimasu i stala kružiti oko stabla. “Oh, nisam ti rekla novosti.”

Spustio sam fotoaparat. “Kakve novosti?”

Virila je prema meni iza stabla. “Novosti o tome da se više ne vraćam u London. Ostajem ovdje, pod ovim stablom trešnje. Svakog dana vozit ću se čamcem po jezeru Leticia i gledati viline konjice kako se igraju nad površinom.”

Krenuo sam prema njoj. “Stvarno?”

Stala je s druge strane stabla. "Da, stvarno. Mislila sam da bih ti to trebala reći jer ćeš živjeti ovdje sa mnom." Njezin izraz lica bio je mrtav ozbiljan.

Pokušao sam posegnuti za njom, ali pobjegla je s druge strane stabla. Moja ljubav katkad se voli igrati. "Želiš da ostanem ovdje s tobom, pod ovim stablom trešnje, Trešnjice?" upitao sam je oprezno, prateći je pogledom i čekajući priliku daje zgrabim.

Kimnula je i opet se pomaknula na drugu stranu, držeći me na udaljenosti. Pratila me pogledom jednako kao što sam ja pratio nju. "Moraš ostati ovdje sa mnom, Neile."

"Moram, ha? Zato što me toliko voliš?" Primicao sam se sve više.

Njezin ozbiljan izraz lica izdao ju je jer nije mogla sakriti vragolast sjaj koji joj se pojavio u očima dok je odmahivala glavom. "Ne, trebam nekoga tko će veslati!"

Potrčao sam za njom, a ona je vrišteći bježala. Oboje smo umirali od smijeha kad sam je konačno zgrabio i povukao nas oboje na meku travu.

Zarobio sam je i najprije je šakljao, a između poljubaca i naše bučne igre nestašno sam je pipao. I ona je mene pošteno ispipala, a molio sam se da ne otkrije koliko sam luđački šakljiv u području rebara.

"A sad budi dobra cura i pusti da te poljubim", rekao sam i pritisnuo joj ruke u travu kako me više ne bi mogla šakljati.

Oči su joj blistale, a kosa se rasula po travi, s nekoliko latica koje su padale oko nas.

Izraz lica opet joj je poprimio onu mekoću koju sam obožavao. Bila je meka i u načinu na koji se njezino tijelo topilo pod mojim. Pustila me da je upijam i ljubio sam je sve dok nismo ostali bez daha. Oboje smo poželjeli da vrijeme stane.

* * *

Ležali smo na našoj travnatoj obali i tražili oblike u oblacima dok su oko nas i dalje padale laticice sa stabla trešnje. Već smo bili prekriveni njima, ali bilo je uzaludno otresti se kad su neprestano padale. Nije nam to nimalo smetalo, a cvjetovi su imali sasvim ugodan i blag miris.

"Vidim žabu koja skače ondje na desnoj strani", pokazao sam. "Pogledaj kako je ispružila stražnje noge i vidi kako su joj se stopala

ispreplela - “

“Neile, gledaj! Ne miči se!”

Ukipio sam se. Oboje smo zurili u moj ispruženi kažiprst na koji je odlučio sletjeti jedan od sjajno plavih vilinih konjica. Polako sam primaknuo ruku, a on je nekim čudom ostao na mojem prstu.

“Tako je lijep. Pogledaj samo te divne nijanse plave”, rekla je tiho dok smo proučavali tog kukca. Nimalo uznemiren našom prisutnošću, vilin konjic raširio je krila i podignuo nožicu kako bi učinio nekoliko koraka.

“Čudesno je što ovakva boja dolazi iz prirode, zar ne?”

“Zaista jest. Poput nebesko plave pomiješane s metalno plavom. Obožavam je.”

“Rekla si da ti je nebesko plava najdraža boja.” Osjetio sam sćušan pokret, a zatim je raširio krila i odletio.

“Ah, ode”, rekla je, “i da, nebesko plava mi je najdraža boja.” Možda se varam, ali učinilo mi se kao da je bilo tuge u njezinu glasu.

“Zašto tako voliš nebesko plavu?”

“To je boja neba kad je sunčan dan.”

Kimnuo sam i zagledao se opet u nebo, tražeći još oblika.

“Jedanaestog rujna bio je sunčan dan”, rekla je tiho.

Dobro sam razumio svoju djevojku. Za sve je imala razlog, a ovo je bio jedan od primjera.

“Boja neba podsjeća te na tvojeg tatu.”

Privila se uz mene. “Da. Tako je lijepa i nježna. Volim zamišljati da je on gore, na nebu, među oblacima. To je bilo posljednje mjesto na kojem je bio živ, a dan je bio tako lijep...” glas joj je utihnuo.

Igrao sam se njezinom kosom razasutom po travi, sretan što mogu dodirivati tu svilenu mekoću kad sam začuo tih zvuk i osjetio lagan drhtaj. Okrenula se i plakala uz moj vrat. Ovaj naš razgovor pobudio je tužne osjećaje. Znao sam kako je to. Sasvim se dobro nosiš sa svojim najdubljim emocijama, ali čim ih s nekim podijeliš, bol stane jednostavno teći iz tebe.

“On je ondje i čeka te, Trešnjice. Ponosi se tobom i sretan je ako si ti sretna. Ondje gdje se on nalazi nema tuge.”

“Kako znaš?” upitala je.

“Jednostavno znam. Moram vjerovati u nešto i vjerujem u ovo. Tvoj tata i moja baka - dobri ljudi - nalaze se na boljem mjestu. I mogu

nam nedostajati, ali znam da bi oni željeli samo da budemo sretni.”

“Toliko te volim”, rekla je, a oči su joj još bile prepune suza.

“I ja tebe i kad završim s vojskom, vraćam ti se i onda možemo početi naš zajednički život. Imamo vremena napretek.”

“Dobro. Čekat ću te ovdje, pod ovim stablom trešnje.” Pokušala se nasmiješiti uz svoju malu šalu, ali vidio sam koliko joj je teško. Mjeseci koji slijede bit će teški za oboje.

“Znam. Kad se vratim, vraćamo se ovamo na vikend. Proslavit ćemo ponovni susret.” Privukao sam njezino prekrasno, tužno lice svojemu. “Što kažeš na to, draga? Opet ovdje na imanju Hallborough, ti i ja, trešnjini cvjetovi, čamac i plavi vilini konjici.”

“Neka to bude cijeli tjedan, zapovjedniče. Vikend mi nije dovoljan.”

“Nadam se, Trešnjice, jer trebat će mi fine i duge zajedničke kupke da se barem donekle oporavim od tolike razdvojenosti od tebe, Trešnjice.”

Čvrsto sam je grlio i brinuo se. Nisam se mogao otresti mračna osjećaja koji je lebdio u zraku i uplašio sam se da ću izgubiti razum. Pokušavao sam misliti samo na to da ovaj put napuštam Englesku znajući da me kod kuće čeka djevojka koju volim.

Elaina će me čekati. Trebala je potvrdu da ću uvijek biti njezin, ali to smo riješili. Obećao sam joj da nitko neće zauzeti njezino mjesto u mojem srcu i mislio sam to svim svojim bićem.

Zatvorio sam oči, grlio je i molio se u sebi. Molio sam se da sve ispadne dobro, da sudbina bude na našoj strani i da moja djevojka bude ovdje kad se vratim kući.

12.

Četiri tjedna kasnije

Probudio sam se s teškim osjećajem straha. Sutra ujutro vraćam se na dužnost što je značilo da nam je ovo bio posljednji dan skupa, a nakon toga slijedi više od deset mjeseci razdvojenosti. Specijalne postrojbe poslat će me zrakoplovom u Afganistan, ali moje će srce ostati u Londonu s Elainom.

Naša posljednja dvadeset četiri sata pretvorila su se u emocionalni maraton... i seksualni. Nisam mogao ni poreći ni svladati potrebu da iznova uzimam njezino tijelo.

“Kako ću se oprostiti s tobom sutra?” upitala je nježnim glasom dok mi je milovala prsa.

“Nemam pojma kako ću se uspjeti rastati od tebe. Znam samo da mi moraš pomoći, inače će Specijalne zrakoplovne postrojbe imati problem s vojnikom koji je odsutan bez dopuštenja.”

“To ne zvuči baš dobro.” Prstima je pratila liniju mojih usnica.

“Odsutnost bez dopuštenja i *nije* nešto dobro.”

“Jučer sam konačno dobila pismo od Ureda za zapošljavanje u inozemstvu. Već ga neko vrijeme čekam. Pronašli su mi posao u Italiji. Prije nego što si se vratio kući, radila sam na tome da nađem posao dadilje u drugoj zemlji. Znaš da sam upisala talijanski i francuski, zar ne? To sam učinila zato da mogu komunicirati s obitelji kod koje budem smještena - “

“Ne. Ne želim da odeš.” Okrenuo sam se prema njoj i primio je za lice. “Molim te, obećaj mi da nećeš otići u Italiju.”

“Zašto, Neile? Pa to je samo posao.” Zagledala mi se u oči. “I to će mi pomoći da skratim vrijeme dok te nema. Bit će mi užasno ovdje bez tebe.”

Zamišljao sam nekog talijanskog grofa ili bogatunčića kako je obara s nogu čim je spazi. “Deset mjeseci, slatkice. To je sve što tražim. Vratit ću se kući i tada možemo ići kamo god želiš, ali, molim te, čekaj me. Jednostavno ne mogu podnijeti pomisao da nisi ovdje. Znam da tražim previše, ali želim znati da si ovdje, na sigurnom, blizu obitelji u slučaju... da se nešto dogodi.”

“Ništa se neće dogoditi”, rekla je čvrsto. “Sve će biti sasvim u redu, Neile.” A zatim joj se pogled smekšao i nasmiješila se. “Dobro, neću

otići u Italiju ako ti to toliko znači. Pronaći ću posao negdje u gradu. Sigurno postoji neka tvrtka koja treba nekog sa znanjem talijanskog i francuskog.”

“Hvala ti.” Uzdahnuo sam s olakšanjem, a zatim sam poljupcima klizio niz njezino tijelo, zubima povlačeći plahtu i otkrivši tako njezino prelijepo golo tijelo u punom sjaju.

“Moram ponijeti sa sobom sliku tebe ovakve” rekao sam.

Raširila je oči, ali zatim se opet opustila, kao da je malo razmislila i shvatila da nisam patetični razvratnik, već samo očajni tip koji je ludo zaljubljen i koji ne može bez nje.

“U redu”, rekla je sramežljivo. “Možeš me slikati.”

Načinio sam nekoliko prekrasnih fotografija svoje prelijepo djevojke. Nosit ću ih sa sobom u rat. Fotografije će me podsjećati na to koliko je seksi i velikodušna, kako se smiješi i kako govori, kako miriše na cvijeće i izgleda poput grčke božice, noću, dok budem sam sa svojim uspomnama... i sa svojom rukom.

* * *

Elaina je izašla kako bi nam donijela večeru, a ja sam pakirao svoje stvari. Ona će se brinuti o mojem stanu i voziti moj auto dok me ne bude. Bio sam sretan zbog toga što će ona biti ovdje, u mojem stanu, unatoč tome što ja neću biti s njom. To će mi pomoći da se sjetim da smo zajedno, iako smo fizički odvojeni.

Zazvonilo je zvono na vratima. Zapitao sam se tko bi to mogao biti. Već sam se oprostio sa svima koji su mi nešto značili. Moj otac znao je da odlazim i pozdravio se sa mnom putem e-pošte. Tipično za njega. Uvijek smo razgovarali pismenim putem, nikad telefonom, a rijetko licem u lice. Obično bi zatražio da dođem k njemu kući kad bi me poželio vidjeti. Ali ja se u njegovu domu nisam osjećao dobrodošlim, tako da je to bilo to.

Ian i njegova mama već su mi priredili veliku oproštajnu večeru. Razgovarao sam s njim i zamolio ga da pazi na Elainu dok me nema. I što je najvažnije, da drži onog pedera Tompkinsa što dalje od nje. Svratili su i moji prijatelji da mi požele sreću i obećali mi pivo kad se vratim.

Otvorio sam vrata i ugledao Coru. Bilo mi je zaista drago što nije bilo Elaine. Ne bi bila sretna da vidi Coru pred mojim vratima. Nimalo sretna. Elaina ju je zaista prezirala i na samom početku dala mi je do

znanja da je Cora *persona non grata*. Bio mi je to posve jasno. I ja sam to osjećao prema Tompkinsu.

“Sto mogu učiniti za tebe, Cora?”

Zlobno se nasmiješila. “A gdje ti je ona mala curica, Neile?”

“To se tebe ne tiče, a njezino je ime Elaina, kao što znaš.” Nisam uopće želio reagirati na njezin komentar. Nije imalo smisla. “Čuj, zauzet sam pakiranjem zato reci što želiš.”

“Samo ono što mi duguješ, u pravnom smislu.”

Bio sam uvjeren da su mi oči iskočile iz duplji. “O čemu pričaš, ženo? Ne dugujem ti ništa, ni u kojem smislu.”

I baš u tom trenu na stubama se pojavila Elaina s vrećicama iz trgovine. Cora se okrenula prema njoj. “Oh, baš dobro, stigla je. I ti ovo trebaš znati, lutkice”, rekla je. Izvadila je malen četvrtast papir iz svoje torbice i pružila mi ga.

Pogledao sam u papirić. Kao da mi je netko silom iščupao srce iz grudi i bacio ga na pod da ga se može šutirati kao nogometnu loptu. “Koji je ovo vrag?!”

“Ovo”, rekla je uz dramatični naglasak, “je naše dijete, Neile. Ima već osam tjedana. Zar nije slatko?”

Gledao sam u Elainu koja je stajala nasred hodnika, nepomična, s vrećicom u svakoj ruci, i slušala svaku otrovnu riječ. Bila je blijeda kao krpa.

“Ne! Ne, Cora, nema šanse da je to dijete moje! Elaina?” Potražio sam je pogledom i molio je. “Molim te, nemoj otići - “

Cora nas je oboje ignorirala i nastavila je mljeti. “Oh, dušo, ima šanse. Osam tjedana ranije? Sjećaš se? Tek si se vratio kući, nakon duge, duge službe i, koliko se sjećam, bio si prilično izvan sebe. Toliko dugo bez žene... trebalo ti je nešto da si olakšaš?” Cerekala se. “I to mnogo puta. Problemi s kondomom... događa se.”

“Ne...” Želudac mi se okretao i preplavio me strah. Njezine riječi srušile su cijeli moj svijet. Da, jebao sam Coru. Više od jedanput. Tog dana kad sam se vratio kući otišao sam ravno u *pub* i počeo piti. Kad se Cora pojavila ondje, bio sam mrtav pijan i toliko napaljen da sam mogao poševiti trola. Završili smo u njezinu stanu u seksualnom maratonu. Bilo je to čisto jebanje, bez trunke emocija. Rekao sam joj prije seksa da više nećemo biti zajedno. Jedan od kondoma zaista je puknuo... Cora je rekla da se ne trebam brinuti... *Uh, u kurac. Ne.*

Zurio sam u crno-bijelu sliku koju mi je dala.

Ne može biti moje. Ili može? Što će ovo učiniti Elaini? *SRANJE!*

Cora se okrenula prema Elaini i slegnula ramenima, a ja sam i dalje zurio u sliku u svojoj ruci. "To je sve što sam ti htjela reći, dušice. Znam da odlaziš sutra ujutro i htjela sam da znaš da ćeš postati tatica. Zato se čuvaj. Pazi na sebe i bla, bla... eh, da, tu i tamo pošalji ček. Moram plaćati račune i brinuti se o *tvojem* djetetu, Neile."

A zatim je Cora otišla. Ja sam zurio u sliku s ultrazvuka i mislio kako ću povratiti. Nisam govorio. Nisam mogao. Ne znam koliko je vremena prošlo. Možda nekoliko sekunda, a možda i sat vremena, ali kad sam podignuo pogled, Elaine više nije bilo. Jedini dokaz da je stvarno bila ondje i čula Corinu izjavu bile su dvije vrećice s našom večerom, na podu na vrhu stuba.

Sati koji su uslijedili bili su kao iz nekog horora. Nisam je mogao naći i nisam znao kamo je mogla otići. Nije mi odgovarala ni na pozive ni na poruke.

Od njezine mame saznao sam da ju je nazvala i rekla da sam otišao dan ranije i da će ostati kod prijateljice iz škole. Ali nije rekla kod koje prijateljice. Ian se nije čuo s njom. Ni njezinoj mami ni bratu nije bilo jasno što se događa i nisu mi mogli pomoći.

A meni je nestajalo vremena i nisam znao što učiniti.

Očajan i prestravljen, pokušao sam izvesti sve što mogu kako bih dobio hitnu odgodu, ali nije bilo nikakve šanse. Konačna naredba nije se mogla mijenjati. Sutra ujutro trebao sam se javiti svom nadređenom ili će me uhititi i morat ću na vojni sud.

Ta noć bila je jedno od najdužih i najužasnijih iskustava. Nisam spavao jer sam se nadao da će se ona pojaviti ili da će me nazvati. Nije učinila ni jedno ni drugo.

Idućeg jutra odvuкао sam se do željezničke stanice u očaju i jadu jer vrijeme mi je bilo isteklo. Pogledom sam pretraživao perone nadajući se da ću je ugledati. Srce mi se bilo raspalo u komadiće, bilo me strah razgovora s njom, ali očajnički sam želio priliku da joj kažem koliko mi je žao i da ćemo smisliti način da prebrodimo to. Volio sam je i nisam je želio izgubiti; smislio bih način da opet sve bude u redu - nekako.

Ali moje Trešnjice nije bilo.

13.

Godinu dana kasnije

Moji posljednji mjeseci u vojsci bili su najgori u cijeloj mojoj vojnoj karijeri. Sudjelovao sam u najopasnijim akcijama, iskušao najriscantnije manevre i izlagao se pogibelji kao nikada dotad. Nikad nisam imao toliko gubitaka u trupama kojima sam zapovijedao. Sve je to bilo jedno veliko sranje i vrlo mračno razdoblje za mene.

Nakon svega toga postao sam drukčiji čovjek. Najteži dio bio je vratiti se kući i otkriti da je stvarno otišla. Elaina je prihvatila posao dadilje i odselila se u Italiju nekoliko mjeseci nakon mog odlaska.

Izgubio sam svoju djevojku. Moje Trešnjice više nije bilo i trebao sam se suočiti s činjenicom da ću morati nastaviti život bez nje. Nije me nijednom kontaktirala dok sam bio odsutan. Njezina mama i lan jesu, ali nisu se miješali u naše stvari i prihvatili su činjenicu da ono što se dogodilo između nas nije bio predmet rasprave i poštovali su našu privatnost. Osjećao sam se kao da je umrla. Ali mislim da ni onda ne bi ovako boljelo.

Kad sam se vratio u svoj stan, našao sam pismo koje je napisala onog dana kad sam otišao u Afganistan.

Dragi Neile,

Strahovito mi je teško reći ovo, ali moram. Puštam te. Oslobađam te svega što si mi ikad obećao. Razumijem tvoju situaciju i prihvaćam sve što moraš poduzeti u vezi s tim. Ali da bih ja to preživjela, moram te pustiti. To je jedini način da nastavim sa svojim životom i zato te molim da i ti učiniš isto sa mnom. Pusti me. Nemoj me tražiti ni pokušavati promijeniti moje mišljenje. Ovako sada mora biti.

Zbogom, Neile i, molim te, znaj da ti želim puno uspjeha u svemu što budeš radio i da ću se moliti za tvoj sretan povratak kući, gdje god i kadgod to bilo.

Čuvaj se, Elaina

Pročitao sam ga stotine puta. Bilo je umrljano na pojedinim mjestima i pretpostavio sam da je to od suza. Nisam mogao podnijeti pomisao da ga bacim u smeće, iako je bilo trenutaka kad sam umalo to učinio. Bili su to mračni trenuci, kad sam bio vrlo ljut na nju što mi nije dala priliku da joj objasnim što se stvarno dogodilo.

Ne, nisam od nje dobio priliku. Nisam dobio priliku reći joj što sam sve prošao u ratu. Nisam dobio priliku ispričati joj o poslu koji mi je ponudio ratni kolega - koji se jedva izvukao živ - i kako smo odlučili postići silan uspjeh s time.

Nisam joj stigao reći o bizarnom spletu događaja koji me učinio jedinim nasljednikom škotskog imanja koje je pripadalo praujaku kojeg nikad nisam upoznao. Imanje je uključivalo kuću i zemljište, uz poveću svotu novca. Prvi put u životu bio sam u vrlo dobroj financijskoj situaciji. Nisam imao prilike ispričati joj kako izgleda to mjesto niti joj reći koliko bi joj se svidjelo to imanje, i jezerce, i stabla trešnje koja su uokolo evala i koja su me toliko podsjećala na Hallborough.

Sve je otišlo u kurac i srce mi je bilo slomljeno.

I, što je najvažnije od svega, nisam joj imao prilike reći da nisam bio otac Corina djeteta. Naravno, bio bih spreman prihvatiti odgovornost i skrbiti za to dijete daje bilo moje, ali nije bilo, a Cora mi je to priznala čim se njezin sin rodio. Ne znam je li se pretvorila u pošteno ljudsko biće ili je to priznala jer je bilo očito da ja nisam otac. Ali bilo je uzalud pokušavati to shvatiti. Šteta je već bila učinjena.

I dalje sam očajnički čeznuo za Elainom, ali u meni je tinjala ljutnja zbog toga što je otišla bez riječi. Ta me ljutnja očvrsnula i to toliko da sam zaključao svoje emocije i prihvatio svoju sudbinu. Već sam dobro znao što je to tuga i razočaranje, i prije nego što sam prošao sve to s njom. Bio sam naviknuo prihvatiti stvari koje su me silno povrijedile i slomile mi srce. A ovo je bila samo jedna od njih.

Bacio sam se na svoj posao potpredsjednika i operativnog direktora tvrtke Blackstone Security International. Bio sam šefova desna ruka. Nudili smo zaštitarske usluge visokoprofiliranoj klijenteli, političarima, raznim dužnosnicima, slavnim osobama, a jednom prilikom čak i članovima kraljevske obitelji. Puno sam putovao i učio o poslu, dobro zarađivao, iako nisam imao puno vremena za druženja. No, to mi nije bilo ni važno. Ionako nisam želio društvo. Jedina želja za ljubavlju koju sam ikad imao bila je u rukama jedne jedine osobe. Ali ta osoba nije željela *mene*.

Nazvao sam Elaininu mamu i pitao je za nju. Rekla mi je da je Elaina sretna na svojem poslu u Italiji i da je tražila da je ne pokušavam kontaktirati. Rekla je da želi slobodu, da želi živjeti svoj

život i da mi ne zamjera ništa što se dogodilo među nama, što god to bilo. Ali nisam povjerovao u to. Naravno da mi je zamjerala. Osjećala se izdanom što sam bio s Corom. A zatim sam je morao napustiti na gotovo godinu dana nakon tako strašnog prekida. Cijela situacija bila je i više nego sjebana.

Ostao sam blizak s Elaininom majkom i bratom, nadajući se da ću dobiti priliku da je vidim opet, možda tijekom jednog od njezinih posjeta kući. Nadao sam se da ćemo možda imati priliku razgovarati o svemu što se dogodilo. I da će možda naš ponovni susret probuditi iskru koja će nam pomoći pronaći put natrag prema našoj ljubavi.

Čak sam jednom prilikom bio toliko očajan i pokušao je pronaći u Italiji, gdje sam se zatekao poslom.

* * *

Talijanska obala ljeti divno je mjesto. Ta raskošna ljepota kao daje bila posve prikladna za mjesto na kojem ona živi i radi. Elaina je zaslužila da bude okružena takvom prirodnom ljepotom. To mi je sasvim imalo smisla.

Ugledao sam je iz daljine. Bila je na plaži, u bikiniju nebesko plave boje i s velikim crnim šeširom. Prepoznao sam je čak i s tolike udaljenosti. Kako ne bih? Bila je tako lijepa da su me oči zaboljele dok sam upijao taj pogled. Duga kosa boje trešnje lelujala je na vjetru i padala joj niz leđa. Divne, beskrajno dugačke noge činile su u pijesku sitne korake, kako ne bi bile brže od dvoje dječice koje je dovela sa sobom.

Elaina je imala dva malena zadatka, dvije djevojčice koje su izgledale približno jednake dobi. Vodila je svaku za jednu ruku, a na ramenu je nosila veliku slamnatu torbu sa svime što im je trebalo taj dan. Jedva sam se svladao da ne potrčim prema njoj kako bih mogao nositi tu torbu umjesto nje.

Bilo je previše bolno skrivati se i virkati iz sjene dok je ona smještala sebe i djecu na plažu. Ali ostao sam skriven. U potpunoj agoniji.

Gledao sam kako gradi dvorce od pijeska s djevojčicama sve dok se nije pojavio val i odnio sve njihove rukotvorine.

Odnio je sve... isprao... izbrisao... sve je otišlo. Kao da nikad ničeg nije ni bilo.

Više je nisam mogao gledati i brzo sam shvatio da doći ovamo i uhoditi je nije bila dobra ideja. Bio sam posramljen zbog svojih skrivenih poteza i bilo mi je gore nego prije. Vidjeti je opet samo mi je još više otežalo stvari. Znao sam što moram učiniti.

Kucnuo je čas da je zauvijek pustim.

I baš kad sam želio uloviti posljednji pogled na nju, okrenula se i pogledala u mojem smjeru. Nije me mogla vidjeti, znao sam to jer sam bio dobro skriven, ali osjetila me. Znam da je osjetila moju blizinu.

Nikad te neću prestati voljeti, Trešnjice. Nikad. Ne mogu prestati... i neću.

U tom trenu srce mi je eksplodiralo, a ono što je ostalo od njega pretvorilo se u krutu masu koja nije više puno vrijedila.

Moje srce ostalo je tako tvrdo još dugo. Moralo je, kako bih mogao nastaviti živjeti i funkcionirati. Pomirio sam se sa sobom i krenuo dalje. Nisam imao puno izbora. Na koncu, prihvatiti usrane karte koje su mi dodijeljene bilo mi je daleko lakše nego blefirati.

Naporno sam radio i činio sve ono što muškarac treba da bi preživio, bez obzira na to koliko se prazno nakon toga osjećao.

Učinio sam najtežu stvar u životu. Pustio sam je da ode. Pustio sam svoju Trešnjicu.

TREĆI DIO

Nas dvoje

A sada ostaju vjera, ufanje i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.

Prva poslanica Korinćanima, 13:13

14.

Pet godina poslije

Tvrtka Blackstone Security International Ltd. nalazila se u sjajnu neboderu u blizini glavnoga željezničkog kolodvora u centru Londona. Moje novo radno mjesto. Tvrtka je poslovala globalno i pojavila se potreba za recepcionarkom sa znanjem europskih jezika. Talijanski i francuski išli su mi izvrsno, a i dalje sam radila na svojem njemačkom i španjolskom.

Činilo se da je posao bio savršen za mene. Nakon gotovo šest godina izbivanja, nedostajala mi je Engleska. Bilo je divno vratiti se kući svojoj obitelji. Tri godine u Italiji i dvije u Francuskoj omogućile su mi da upoznam život na drugim mjestima i usavršim jezik među izvornim govornicima. Budući da je nudio i priliku za putovanja, posao u Blackstone Securityju bio je kombinacija tih dvaju svjetova i to mi se svidjelo.

Kad mi je mama predložila da se prijavim, pomislila sam da je to bilo zbog toga što je njezina prijateljica spomenula kako bih bila dobra za taj posao. Frances Connery bila je izvršna pomoćnica vlasnika i dugogodišnja prijateljica moje majke. Čini se da me i moj brat Ian predložio. On je postao priznati londonski odvjetnik, a Blackstone Security International bio je jedan od njegovih najvažnijih klijenata. Radio je u istoj zgradi, samo dva kata niže, stoga smo se često viđali. Katkad i previše jer sam otkrila koliko ga žene vole. I razloge zbog kojih ga vole. Bilo je odvratno slušati kako mi je brat dobar u krevetu. Uh. Netko bi se zaista trebao skrasiti.

Moj novi posao činio se gotovo predobrim da bi bio istinit. Radila sam ondje otprilike dva tjedna kad sam otkrila zašto.

“Ekipa se danas vraća s važnog posla u Madridu. Konačno ćeš upoznati gospodina Blackstonea. Danas će vjerojatno doći nešto kasnije zbog svog tog puta. Predstavit ću te i njemu i ostalima čim stignu. Želiš li kavu, dušo?” Frances, moja nadređena, pokazala je na vrč s kavom u sobi za stanke.

“Da, molim. Moram upoznati još puno ljudi prije nego što konačno budem znala sve koji ovdje rade.” Netko je uvijek bio na terenu, na poslovima koji zahtijevaju velik broj ljudi, tako da tvrtka nikad nije bila sasvim na okupu.

“Bez brige, dušice.”

Donijela mi je kavu koju sam odmah zasladila. “Nadam se da ću im odgovarati, Frances.”

“Oh, hoćeš, dušo. Hoćeš. Izvrsna si i znam da će Ethan biti zadovoljan što u BSI-u radi netko s takvim vještinama, pogotovo zato što sad imaju toliko posla u inozemstvu.”

“Hvala ti. Stvarno mi se sviđa ovdje. Još malo pa ću završiti ugovor s talijanskim konzulatom, a nakon toga ću početi i s ostalima.”

“Pravi si dragulj, dušo”, rekla je izlazeći iz sobe za stanke sa svojom kavom.

Vratila sam se svojem poslu za stolom, zadubljena u prijevod i primanje poziva kad je kroz recepciju prošao stvarno zgodan muškarac. *Zgodan* zapravo nije bila riječ koja bi ga mogla dovoljno dobro opisati. Ostavljao je bez daha, točnije rečeno. Tamna kosa, plave oči, visok, dobro građen, ozbiljan. Ponašao se kao da je vlasnik svega. Upalila mi se lampica. To je bio Ethan Blackstone i on *jest* bio vlasnik svega.

“Jutro”, rekao je. Kimnuo je i dobro me pogledao.

“Dobro jutro, gospodine”, rekla sam dok je prolazio pokraj mene. Ukucao je svoju šifru i krenuo prema svojem uredu.

Ispustila sam dah. Nadam se da sam se svidjela šefu. Posao mi je zaista odgovarao i htjela bih ga zadržati.

* * *

Kada bi vrijeme bilo lijepo, voljela sam uzeti ručak, izaći van u dvorište i ondje jesti. A kad bih imala viška vremena, izvadila bih svoj Kindle i nekoliko minuta čitala. Voljela sam čitati romane bilo koje vrste. Kupovala bih popularnu literaturu na stranim jezicima, to mi je pomagalo da ne zahrđam u jezicima koje sam već znala i da usavršavam one koje trenutačno učim. Baš tog dana uživala sam u romanu J. R. Ward i bila sam očarana urbanim vampirima i njihovom borbom protiv istrebljenja. Točnije, dok netko nije zauzeo prazno mjesto pokraj mene na klupi.

“Zdravo, ljepotice, što imaš za mene danas?” Gurnuo je prst u moju torbu s užitkom i zavirio unutra.

“Bože, Denny, zar ti nikad ne prestaješ?”

Izvadio je zrno grožđa iz moje vrećice i ubacio ga u usta. “Zašto bih prestao? Vratila si se u Englesku i radiš negdje u blizini. Izlaziš iz

one zgrade na ručak svaki dan u isto vrijeme.” Kimnuo je prema mojoj zgradi.

“Možda zato što me ne zanimaš ?” uputila sam mu hinjen osmijeh.

“Oh, maco, ne budi tako okrutna. Samo te želim izvesti van i pokazati ti što je dobra zabava, znaš, za dobra stara vremena. Što kažeš ?”

Odložila sam svoj Kindle i strpljivo ga pogledala. “Denny, kažem ti po deseti put: ne, hvala.” *Ni za dobra stara vremena, ni za dobra nova vremena, ni za dobra buduća vremena. Nema šanse da izađem s tobom.*

Mogu samo zamisliti kakvu bi predstavu izveo kako bi mi pokazao “što je dobra zabava”. Ne. Jednostavno ne. Ne vraćam se bivšem koji me prevario s nekom droljom u uličici iza *puba*.

Iako mi nikad ne bi bio opcija, moram priznati da me Denny Tompkins iznenadio. Bila bih se kladila da će završiti u zatvoru. Ali, barem on tako kaže, nije nikad bio u zatvoru i bio je uspješno zaposlen u očevoj tvrtki koja se bavila uvozom. Mogu zamisliti kakve su nedopuštene stvari uvozili, ali i to je bilo bolje od dilanja droge na ulici. Jer uvjerenam sam da se time ranije bavio. Možda se i dalje bavi ? Tko zna. A sad me uporno uhodi tijekom mojih pauza za ručak, još otkako me spazio ovdje u dvorištu, mojega drugog dana na poslu.

“Hoćeš li mi napokon reći gdje radiš, maco?”

“Prestani me zvati maco i ne, neću. To se zove napad na privatnost, Denny, i moraš prestati s tim.”

Nacerio se i lagano nakrivio glavu, a tamna valovita kosa kliznula mu je preko obrva. Izgledao je nevjerojatno šarmantno. Možda je on huligan u odijelu, ali mora se priznati da je bio zgodan muškarac.

“Sad si opasna, Elaine. Što se dogodilo s onom slatkom curom koja je bila sa mnom?” Stavio je ruku na moju nogu. “Dobro smo se zabavljali skupa.”

“Odrasla je. I pazi kako razgovaraš sa mnom. I prestani me pipati”, rekla sam čvrsto i gurnula njegovu ruku s moje noge.

Sjećam se kako je bio uporan sa mnom kad je Neil otišao u Afganistan, nekoliko mjeseci prije nego što sam otišla u Italiju. Ni tada ga se nisam mogla otresti. Na kraju je Ian morao uletjeti i reći mu da me prestane gnjaviti da opet budem s njim. Samo me želio opet odvući u krevet, ali ja nisam bila zainteresirana. Denny je

svakako imao nekakav gen upornosti, ali bio je preglup da shvati da nijedan muškarac ne može zauzeti Neilovo mjesto.

Ne. To će mjesto zauvijek ostati prazno.

“Dobro onda. Do sutra, maco.” Nagnuo se i dao mi pusu u obraz. Uz to je opet gurnuo ruku u moju vrećicu, ukrao još nekoliko zrna grožđa i odšetao.

Zakolutala sam očima i pokušala se vratiti knjizi. Pitala sam se kako je moguće da od svih mjesta u Londonu nađem posao upravo na onom mjestu na kojem radi i moj bivši, Denny Tompkins. Očito nisam imala sreće.

S tom mišlju odustala sam od svoje knjige o grešnim vampirima i skupila stvari. Potražila sam novinski štand s namjerom da kupim nekakve strane novine. Čitanje vijesti na talijanskom i francuskom pomagalo mi je da ostanem u tijeku sa zbivanjima u svijetu i da nastavim usavršavati svoje znanje jezika.

“Dvije funte i pedeset.” Muriel, koja je radila na novinskom štandu na uglu, bila je zaista posebna. Izgledala je poput starice beskućnice i ciganske proročice. Uvijek nam je pokušavala proreći budućnost, a imala je oči boje lješnjaka sa zelenkastim tonom, oči kakve nikad prije nisam vidjela. Bile su jednostavno zadivljujuće.

“Izvoli, Muriel. I zadrži ostatak.” Pružila sam joj petaka.

“Ma tako si mi dobra.” Uputila mi je zastrašujući, bezubi smiješak. “Daj'de ruku. Čitat ću ti.”

Uhvatila mi je desnu ruku i malo je ukosila. Svojim kvrgavim prstima pratila je linije mojeg dlana i mrmljala nešto. “Život, zdravlje... ljubav.” Pri spomenu posljednje riječi značajno me pogledala svojim lijepim očima. “Ljubav ti stiže, mala. Prava ljubav dolazi po tebe.” Opet se nasmiješila.

Murielina me izjava uznemirila. Izvukla sam ruku iz njezina stiska, promrmljala kratko “hvala” i odjurila sa svojim novinama. Bila sam uvjerena kako mi samo pokušava uvaliti svoju predstavu proročice.

Ozbiljno? Prava ljubav dolazi po mene, ha? Htjela sam se nasmijati tome, ali nisam. Njezine su riječi bile glupost jer sam znala daje njezino predviđanje čista laž. Imala sam samo jednu pravu ljubav i davno sam mu rekla... da me nikad ne traži.

* * *

Vratila sam se s ručka kad me Frances nazvala i rekla da se uputim u urede direktora i donesem prijevode.

To je bilo to. Stigao je trenutak za upoznavanje. Pokušala sam potisnuti osjećaj nervoze koji me ulovio i pripremiti se za polazak.

Užurbano sam skupljala papire i mape i krenula otvoriti vrata. Utipkala sam Z-A-R-A i uspješno ih otvorila, ali nisam imala sreće s dokumentima. Rub mape zapeo mi je za dovratka i ispala mi je iz ruke. Sav njezin sadržaj rasuo se po podu.

E, sranje.

Čučnula sam da pokupim sve te papire, užasnuta i u nadi da nije previše ljudi vidjelo moj fijasko, kad se preda mnom pojavio par dobro odjevenih muških nogu.

“Dopustite da vam pomognem”, rekao je, spustio se i počeo skupljati papire razasute oko naših nogu.

“Hvala vam”, uspjela sam procijediti, previše posramljena da bih ga pogledala u oči dok mi je pružao papire.

Ustao je, ustala sam i ja. Bila sam previše zaokupljena pokušajem slaganja stranica u svoju sada vrlo neurednu mapu i nisam obraćala pozornost dok sam pružala ruku svojem pomoćniku. “Ispričavam se zbog ovoga. Ja sam Elaina, nova recepc - “

Ugledala sam najprije široka prsa u odijelu, a zatim oči koje sam davno poznavala. Tamne, predivne oči koje su plamtjele ljubavlju prema meni, u trenucima najdublje intimnosti. Oči koje sam voljela...

Nisam mogla dovršiti rečenicu.

Imala sam osjećaj da će mi srce iskočiti iz grudi. Bila sam posve bez teksta, bez daha i u općem šoku. Opet mi je ispala mapa s papirima koji su se uz šušlav zvuk rasuli pokraj naših stopala.

“N-Neile.”

“Elaina”, rekao je, skamenjen.

Njegov izraz lica pokazivao je da je iznenađen što me vidi, kao što sam i ja bila iznenađena što vidim njega.

15.

Koji kurac?! *Elaina* je nova recepcionarka?

Srce mi je preskakalo i podrhtavalo u grudima; nikako nisam mogao prožvakati tu informaciju. Frances mi je prije nepunih pola sata spomenula da smo zaposlili novu djevojku. Nikad, ni u najluđim snovima ne bih to pomislio...

Odmah mi je postalo jasno. Skužio sam tko stoji iza toga svega. Ubit ću tog pedera čim se dočepam njegova izdajničkog vrata. Mama Morrison će se izvući od smrtne kazne, ali bio sam ljut i na nju.

Ali najprije, morao sam je pogledati... Prošlo je pet godina otkad su posljednji put moje oči uživale u njoj. A prošlo je čak i više otkad smo posljednji put stajali toliko blizu da je mogu dodirnuti. Prošao sam rukom kroz kosu, zagrabio šaku vlastitih vlasi i vukao ih sve dok me gotovo nije zaboljelo.

Ovo me potpuno raznijelo. Pokušavao sam se pribрати. Tijelo i um funkcionirali su mi posve odvojeno i potpuno neovisno jedno o drugome. Moja *Elaina* - žena koju nikad nisam prestao voljeti, djevojka koja mi je prije toliko godina zarobila srce i koju sam pun boli PUSTIO - stajala je preda mnom i tvrdila daje nova zaposlenica BSI-a.

Neka me netko polije vodom.

Od šoka i nevjerice nisam uopće mogao misliti.

Mogla je proći vječnost, toliko sam bio izgubljen. Ovo je bio žestok udarac za sva moja osjetila. Trebalo mi je piće, možda i cijeli vrč, a možda i prespavam u *pubu*. I činilo mi se da će me uhvatiti glavobolja.

“J-ja... nisam znala...” počela je. “Nitko mi nije... ja... uh.”

Nisam uopće registrirao što govori. Nisam mogao. Samo sam zurio u nju.

Dakle, opet je bila tu, preda mnom. Lijepa kao i uvijek. Čak i ljepša nego što pamtim. Više to nije bila osamnaestogodišnjakinja koja pokušava pronaći svoj put, već žena od dvadeset pet, puna samopouzdanja koje dolazi sa zrelošću.

Doduše, baš u tom trenutku nedostajalo joj je mrvicu samopouzdanja. Te oči boje noćnog neba podsjetile su me na oči

srne koja se zatekla pred svjetlima automobila. Jedva sam se svladao da je ne dodirnem. Nagon me tjerao da ispružim ruke i zagrlim je, i želio sam to, ali zatomio sam tu potrebu i pričekao njezinu reakciju. Na koncu, ona je bila ta koja me ostavila bez ikakve prilike da joj objasnim. Rana od tog teškog uboda i dalje je bila na mojem srcu, a sad se ponovno otvorila i iz nje je metaforički šikljala krv. Čekao sam toliko dugo pa mogu još malo.

“Š-što radiš ovdje?” Progutala je golemu knedlu. Došlo mi je da prislonim svoje usnice uz njezin vrat i okusim ga. Žudio sam za time da se podsjetim kakav je okus njezine kože, ali više od svega, želio sam da se ona suoči sa mnom. Želio sam da me pogleda, da razgovara sa mnom, da prihvati da sam pokraj nje. A koliko sam je poznavao, opet će pokušati pobjeći od mene.

“Ja sam operativni direktor ove tvrtke.” Pustio sam da joj ta informacija sjedne i gledao kako njezina predivna koža postaje sve bljeđa.

“Ti radiš ovdje.” To nije bilo pitanje, već izjava, kao da je pokušavala samu sebe uvjeriti u to.

Znam točno kako se osjećaš, draga.

Provukla je prste kroz kosu, a zatim stavila ruku na vrat, kao da se pokušava zaštititi. Bilo je zanimljivo gledati njezinu reakciju na bombu koju sam upravo ispustio. Začudo, bio sam i sretan. Ako nagonski traži zaštitu od moje blizine, to znači da je ponovni susret sa mnom imao učinka na nju. *Odlično.* Ako sama moja prisutnost tako djeluje na nju, kako sam se tek ja osjećao. Toliko sam dugo žudio za tim da joj opet budem blizu. Toliko *dugo.* Bilo je gotovo nestvarno što mi se tako bolna želja ostvarila. Godinama sam čekao. Pretpostavljao sam da će se to dogoditi kad-tad jer sam bio blizak s njezinom obitelji, ali mislim da nisam mogao biti sasvim spreman onda kad se to zaista bude dogodilo. I nikako na ovaj način.

Zaposleni u istom uredu? Bože i svi sveci na nebesima! Bio sam umrtvljen.

Bio sam umrtvljen dok sam joj odgovarao, ne znajući točno kako da joj to kažem kad stoji preda mnom.

“Radim ovdje svaki dan, od osnivanja ove tvrtke prije pet godina.” Polako sam kimnuo i pravio se smiren pred njom. “Služio sam s Ethanom u Specijalnim postrojbama.” Pokazao sam rukom oko

sebe. "Da, sve me ovo čekalo kad sam se vratio iz rata." *Ali ti nisi, Elaina, nije li tako? Znao sam biti gad kad bi mi se prohtjelo, a moram priznati, u tom trenu mi se prohtjelo. Pa valjda sam imao pravo na nešto više od ovako ukočenog i hladnog ponovnog susreta? Znamo se oduvijek, a sve se svelo na ovu neugodnu tišinu i distancu, nakon svega što smo prošli skupa? Ali u tome je i bio problem, zar ne? U tome što smo bili zajedno. I u svim tim godinama kada nismo bili zajedno.*

Cijela je stvar bila poprilično sjebana. No, život me bio naviknuo na to. Tijekom godina prošao sam kroz gomilu sjebanih stvari. Ne sjećam se razdoblja kad ih nije bilo, ali Elaina nije nikad bila povezana s lošim u mojem životu. Ona je bila dobro. Samo dobro... barem tako pamtim... sve do samog završetka. Naš završetak umalo me uništio.

Nadao sam se nekakvoj njezinoj reakciji. Nečemu.

"Aha, dobro..." Pogledala me nakratko, a zatim je opet spustila glavu. I njoj je sve ovo bilo veliko iznenađenje. *Odlično. Opet.*

Vidio sam kako ubrzano diše i prisjetio se kako je svršavala poda mnom i njezina seksi dahtanja dok bi joj cijelo tijelo podrhtavalo. Stezanja njezine pice oko mojeg kurca...

Uspio sam izgovoriti svoju iduću rečenicu. "Čini se da ćemo biti kolege, Elaina."

"Hmmm... da." U tom je trenu učinila nešto što nisam očekivao. Ugrizla se za donju usnicu i ostala tako, a izraz nelagode na njezinu licu kao da je odavao da doživljava bol. Tako je barem izgledalo, a meni je to bila mala pobjeda. Moj komentar kako me posao čeka možda je bio nizak, ali izgovorio sam ga i neću ga povući. Bila je to istina, makar mi ne pružila nikakvo zadovoljstvo. Krenula me je zaobići. "Frances me očekuje u svojem uredu... trebamo proći neke ugovore koje sam prevela..."

"Jesu li to ti ugovori?" Pokazao sam na pod.

"Sranje." Opet je čučnula i stala skupljati stranice, a njezina kratka crna suknja živo se micala uz njezine noge dok je grabila papire. Očito joj je bilo neugodno i mogao sam vidjeti kako joj se obrazi rumene.

Kita mi se probudila iste sekunde kad sam vidio taj ružičasti ton. *Kao nekada.*

Sagnuo sam se kako bih joj opet pomogao i osjetio dašak njezina parfema. Taj me miris vratio šest godina u prošlost, kao da je riječ samo o nekoliko trenutaka. "Misliš li da ćeš uspjeti odnijeti te spise niz hodnik do Francesina ureda ili te ja trebam otpratiti?"

Oštro je udahnula na taj moj komentar, zgrabila posljednji papir iz moje ruke i postrance ga gurnula u mapu. "Mislím da ću ovaj put uspjeti, hvala", odvrátila je uz mrvu sarkazma.

"Pa sretno onda", rekao sam i ustao, pruživši joj ruku da i ona ustane. "Usredotočíte se, gospođice Morrison." Prísilio sam se na smiješak.

Začudo, prihvatila je moju ruku i dopustila da joj pomognem da opet ustane. Barem je došlo do nekakva kontakta. Ruke. Moja ruka bila je na njezinoj i nisam je želio pustiti. Htio sam je priviti uza se i odvući je nekamo gdje ćemo biti sami. Htio sam tražiti od nje da mi objasni i da poslušá moju priču. Toliko smo zaslužili. Oboje smo zaslužili barem mrvu iskrenog razgovora, radi konačnog završetka, ako ne radi nečega drugog.

Elaina je pustila moju ruku i pokušala namjestiti suknju tako da joj papiri ne ispadnu i treći put. Prava pobjeda za nju, čini se, ali ja sam svejedno gajio malu sumnju u to da će dokumenti sigurno stići do Frances.

No, moram priznati da sam zaista uživao gledajući je kako se trudi. I uživao sam u pogledu na njezino veličanstveno dupe dok se udaljavala u toj kratkoj suknji.

Moja slatka Trešnjica vratila se u moj život, svidjelo se to njoj ili ne. Znao sam gdje živi i znao sam kamo će svaki dan doći na posao. Moći ću je vidjeti. Morat će čak i razgovarati sa mnom. Ja sam ovdje bio njezin nadređeni i tu nije imala izbora.

Možda me i dalje mrzi i možda mi nikad neće pružiti novu priliku, ali morat ćemo vidjeti što će se dogoditi, zar ne ?

Imao sam zadatak na koji sam se morao usredotočiti, to jest, najboljeg prijatelja kojeg je trebalo ubiti.

Odmah sam izašao, napustio četrdeset četvrti kat i spustio se na četrdeset drugi. Projurio sam pokraj lanove tajnice, podignuo ruku kako bih zaustavio njezin iznenađeni protest i banuo u njegov ured.

Ian je razgovarao na telefon, ali prekinuo sam njegov poziv pritisnuvši crveno dugme.

“Koji kurac, Neile?” Ian me bijesno pogledao. “Imam poslovni razgovor. Ako ti nešto smeta...”

“Da, smeta mi, pederčino! Koji ti je vrug bio da pošalješ Elainu da radi u BSI?”

Ian se namjestio u svojem kožnatom stolcu, stavio ruke u krilo i izgledao vrlo bahato i samozadovoljno. “Moja sestra trebala je posao, a ovaj je bio savršen za nju... na svaki mogući način. Frances se slaže, i mama, i svi ostali.” Pogledao me svojim tamnoplavim očima, koje se nisu nimalo razlikovale od Elaininih. “Zar se nećeš i ti složiti s tim, frende?”

Uperio sam svoj vidljivo drhtav prst u njega. “Složit ću se jedino s time da si ti jebeni šupak, kako ti se to čini?”

Ian je slegnuo ramenima, podignuo slušalicu i stao opet birati broj. “Možeš reći što god hoćeš, brate.”

“A kako bi bilo da se ne miješaš u moje stvari... *brate*” Bio sam toliko ljut što su me izigrali da mi je bilo jasno da moram izaći prije nego nasrnem na osobu koju sam odista smatrao bratom, iako našim žilama nije tekla ista krv. “Puši kurac, lane”, rekao sam i okrenuo se.

“Nema na čemu, Neile”, Ian je veselo odvratio. “Vidimo se kasnije u *pubu*”

16.

Banula sam u kuću u kojoj sam odrasla i počela vikati.

“Mama, kako si mogla?” rekla sam bacivši torbicu na stol i izuvši cipele. “Znala si da Neil radi u Blackstone Securityju, je li tako? Smjestila si mi, i ti i lan.”

“Zlato, molim te, ne ljuti se. Sjeti se posla i koliko ti se dopalo raditi ondje makar samo na kratko. To je divna prilika za tebe. I znam da voliš Neila unatoč tome što se dogodilo između vas”, podsjetila me.

Da, nabij mi to na nos, mama. Bijesno sam zurila u nju; nisam mogla vjerovati da mi je mogla učiniti takvo što iza leđa.

“I on je tako dobar prema meni...” utihnula je i otpila gutljaj svojeg popodnevnog džina s tonikom, trudeći se da istodobno izgleda nevino. I to joj je išlo dobro.

“Je li vam to Neil predložio, da me nagovorite da se prijavim za posao? Je li zamolio lana da me preporuči?” Ali u tom trenu spoznala sam nešto i osjetila potrebu da razbijem nekoga. “Čekaj malo - kako misliš *on je tako dobar prema tebi, mama?*” Bila sam izvan sebe od bijesa zbog saznanja da me izigrala vlastita obitelj. Odveli su me ravno k Neilu. Ali nešto se nije poklapalo s mojom teorijom. Neil se nije ponašao kao da me očekivao. Štoviše, činilo se da je istinski zaprepašten što me vidi. Mogla bih se okladiti u svoj bankovni račun da mu nitko nije rekao da radim ondje.

Najednom se sve posložilo. Moja obitelj urotila se da nas dvoje ponovno budemo zajedno.

Nema. Šanse.

“Čuj, Neil je oduvijek bio divan dečko. Znaš to dobro, Elaina. Toliko nam je pomogao, osobito nakon što ti je otac umro.” Otpila je još jedan pošten gutljaj svog džin-tonika i šmrknula. “On... on me redovito posjećuje, zlato, samo što ti nikad nisam ništa govorila jer je on tražio da te ne gnjavimo s time.”

“Ma nemoj mi reći, mama. Hoćeš li me možda kasnije povesti u šetnju? Možda po dasci nad morem prepunim morskih pasa?”

Bila sam u šoku zbog toga što su učinili.

“Daj, ne dramatiziraj, Elaina.”

“MAMA.” Moja majka bila je ta koja je trebala poslušati svoj savjet o dramatiziranju, ali ignorirala me i nastavila s hvalospjevima Neilu.

“Pobrinuo se za moj auto i pomogao mi onog dana kad je strašna oluja srušila brijest ispred kuće. Stvarno ne znam kako bismo se snalazili da nije bilo njega. Znaš da mi je poput sina i oduvijek je tako bilo.” Otpila je još malo, a potom me pogledala preko ruba čaše podignuvši elegantno obrvu.

Nevjerojatno. Prekrižila sam ruke i zurila u svoju majku kao da joj je narasla druga glava. Nisam više znala što bih joj rekla. Odustala sam i krenula u kupaonicu. Trebala mi je duga kupka.

Potrudila sam se biti dovoljno glasna dok sam se udaljavala niz hodnik. “Promašila si zanimanje, mama. Trebala si biti kazališna glumica!”

Dok se kada punila, nazvala sam brata na mobitel.

“Kako mi je sekica?” Zvučao je prilično veselo. U pozadini se čula buka i pretpostavila sam da je u *pubu*.

“Jebi se, lane.”

“Hm, da, već sam danas čuo nešto slično.”

“Ma nemoj, zašto se ne čudim?” viknula sam na njega, a zatim poklopila slušalicu.

Dok sam se kupala, imala sam vremena razmišljati o drugim brigama koje su stizale. Ponovno vidjeti Neila zaista me potreslo, a bol je još bila ondje.

Bila je ondje, bez sumnje.

Bit će mi teško vidati ga svaki dan. Bože, kako ću to izvesti? Hoću li to moći? Nisam htjela odustati od tog posla, ali možda ću morati.

Zaista nisam znala ništa o Neilovu životu nakon našeg prekida, osim da je poštivao moju želju i da me nikad nije potražio. Pročitao je moje pismo i učinio kako sam tražila. Pa zar je mogao ostaviti Coru dok nosi njegovo dijete? Dobro sam znala da ne bi to mogao. Vidjela sam je jedanput kako izlazi iz klinike, taman prije nego što sam otputovala u Italiju. Njezina vitka linija već je bila pokazivala krasan trbuščić. U njoj je raslo Neilovo dijete. Dijete koje on nikad neće napustiti.

Nisam znala da je nakon vojske dobio genijalan posao u Londonu. Uvijek sam mislila da će nastaviti vojnu karijeru jer je već onda bio odlikovan u zapovjednika.

Doduše, majci i bratu bila sam zaprijetila da im nikad neću oprostiti budu li se miješali i prenosili mi Neilove poruke. Objavila sam svoje

planove da postanem *au pair* i naglasila da im neću reći ništa o našem prekidu. Očito su poštovali moje želje. Tada sam znala da ne bih mogla podnijeti ikakvu vijest o njegovu životu nakon mene, ne bih to mogla preživjeti. Stoga sam ga morala pustiti odmah. Nastaviti život bilo je užasno, prava agonija, ali bilo je bolje tako nego da nas oboje polako ubijam.

Dobro sam poznavala sebe i znala sam kakvi su moji osjećaji prema Neilu. Čak sam nosila i dokaz te ljubavi - imala sam tetovažu na leđima.

Bilo mi je jasno da ga neću moći dijeliti s Corom i s njegovim djetetom, čim nam je objavila svoju veliku vijest. Nije bilo nikakva načina. Nisam savršena, ali iskrena sam kad je riječ o nečemu što se ne može promijeniti. Ubilo bi me da sam ostala. Postala bih ogorčena i osvetoljubiva i Neil me više ne bi volio.

Iz njegove reakcije bilo je očito da jesu bili zajedno i da su napravili dijete. Nije mi to porekao stoga znam da je istina. Ali taj sam mu dio oprostila. Nas dvoje nismo bili skupa kad je spavao s njom; tada se tek bio vratio iz vojske. Razumjela sam to. Ali razumjela sam također i to da Neil nikad ne bi napustio svoje dijete. Znala sam kakva je osoba. A budući da je njega otac napustio, on nikad ne bi učinio isto svojem djetetu.

Ustala sam i dohvatila ručnik. U zrcalu se ogledavala moja tetovaža trešnjina cvijeta. Na desnoj lopatici, gdje će zauvijek ostati. Zašto sam to učinila?

Zbog sebičnosti.

Bio je to malen dio nas koji ću zauvijek čuvati. Trešnjin cvijet nebesko plave boje. *Moja* uspomena. Samo moja. Nitko mi je neće moći oduzeti.

Nadala sam se da je Neil sretan. Istinski sam mu to željela, ali to nije mijenjalo moju odluku. Morala sam tako učiniti kako bih preživjela činjenicu da sam ga izgubila.

Znala sam kako stvari stoje. Znala sam da ga nikako ne bih mogla dijeliti s Corom, bez obzira na to koliko njihov odnos bio ograničen. Ona će zauvijek imati dio njega. Ja bih zauvijek žudjela za tim dragocjenim dijelom koji mi je bio otet. Bliskost koju bi Neil morao dijeliti s Corom trovao bi bez sumnje našu ljubav i uništavao sve dok od nje ne bi ostalo više ničeg osim boli. I okrutne ljubomore. I patnje.

Ne bih to mogla učiniti Neilu. Nije to zaslužio nakon teškog djetinjstva koje je proživio.

To me činilo groznom osobom, ali s tom spoznajom mogla sam živjeti. Bila sam sebična kad je riječ o ljubavi. Bila sam sebična kad je riječ o Neilu. I jednostavno ne bih mogla podnijeti bol kojoj bih nas izložila.

Njegovu djetetu sad bi moglo biti pet godina. Pitala sam se kakvo je. Je li dječak ili djevojčica? Oči boje tamne čokolade i svijeda kosa ili Corine crvenkasto plave kovrče i svijetle oči ? Jesu li mama i lan vidjeli dijete ?

Obrisala sam se i objesila ručnik. Zamotala sam se u svoj kućni ogrtač, ali najprije sam još jedanput pogledala svoju tetovažu u ogledalu. Bila je pravo umjetničko djelo. Nikad neću požaliti što je imam. Sićušan dio Neilove ljubavi zauvijek sačuvan na mojoj koži.

Jedini dio koji mi je preostao.

* * *

Unatoč tome što sam ga želio ubiti, sjedio sam s njim u baru i opijao se.

Ian je odložio svoj mobitel i odmahnuo glavom. "Danas mi svi govore da odjebem. Usput, to je bila Elaina."

Dakle, i Elaina se ljutila. Odlično, konačno smo se složili u nečemu. I meni i njoj netko je odjednom izmaknuo tlo pod nogama. Bockao sam Iana u rame.

"Zašto? Z-zašto si je morao dovesti u BSI? Z-zašto s-si to učinio?" Dvije litre piva i već sam bio pijan. Dobro da sam došao pješice jer sto posto ne bih mogao voziti. "P-pokušavaš me ubiti, brate ?" uspio sam promrmljati još jedno pitanje.

Ian je odmahnuo rukom prema meni kao da tjera dosadnu muhu koja mu zuji oko glave. "Vas ste dvoje jebeno smiješni s tom vašom patnjom i vašim tetovažama i izgubljenom ljubavlju. Daj riješi to već jedanput, učini nešto." Ian se pokušavao usredotočiti na iduću rečenicu. Bio je pijan barem koliko i ja. "Mama i ja više vas nismo mogli podnijet' pa smo odlučili malo pomoć'. Samo malecka pomoć, to je sve."

"Bilo je to vrlo glupo od vas, znaš. Ona ne želi imati veze sa mnom, a s-sad moramo raditi skupa."

“Ma ne, idiote. Ona t-te još voli. I ti nju. Vidio sam te-tovaže i kako se ponašate kad se spomene ovaj drugi.” Kažiprstom se kuckao po čelu i umalo si zabio prst u oko. “Ja znam sve. Ja vidim sve.”

Zgrabio sam ga za ovratnik. “Da joj nisi rekao za tetova-žu ili te zzz... zabijem, lane.”

Ian se nacerio od uha do uha. “Ti si takav jebeni idiot. Ti ne kužiš baš puno, ha?”

“K-koji ti kurac t-to znači?”

“Pustit ću te da sssam skužiš, brate, al budem ti rekao samo jednu s-stvar...” Bockao me prstom po čelu. “Nisi jedini koji ima takvu t-tetovažu na trešnjin c-cvijet.”

* * *

Slušao sam Hendrixa na Spotifyju i riječi njegove pjesme opalile su me po glavi poput cigle. Glazba je bila nešto bez čega nisam mogao zamisliti život, ali pjesma koja je danas svirala savršeno se uklapala u moju i Elaininu stvarnost. Nije mi puno pomogla, samo mi je pojačala bol.

Metla žalosno mete

Jučerašnjeg života krhotine

Negdje neka kraljica plače

A kralj je bez žene

A vjetar, vjetar više Mary

Ne, vjetar više Trešnjica.

U ovih nekoliko dana na poslu držao sam se podalje od Elaine. Ona je činila isto. Bilo mi je čudno jer iz nekog razloga nije bilo tako bolno kao što sam mislio da će biti. To što mi je bila blizu zapravo je bilo utješno nakon tolikih godina kada nisam znao gdje je, kako je, s kim je. Konačno sam dobio odgovore na sva ta pitanja.

Ali sada sam imao nova pitanja.

Ianovo pijano priznanje u *pubu* pojačalo je moju znatiželju. Ako mu se može vjerovati, Elaina je negdje na tijelu imala tetovažu trešnjina cvijeta. Zanimljivo. I zašto bi Elaina to učinila ?

Padao mi je na pamet samo jedan razlog.

Isti razlog iz kojeg sam ja to učinio.

Kopao sam po ladici svojega radnog stola dok ga nisam pronašao. USB s fotografijama otprije šest godina. Pobrinuo sam se da su vrata zaključana i rekao Suzie da mi ne prespaja pozive.

Slike su se pojavile na ekranu u obliku prezentacije.

Bilo ih je dvjestotinjak: trešnjini cvjetovi, Elaina ispod stabla trešnje, nas dvoje na brodu, plavi vilin konjic na grani trešnje izbliza. Jednu od fotografija bio sam ispisao i odnio u salon za tetoviranje kako bi tetovaža bila što sličnija originalu.

Plavi vilin konjic među trešnjinim cvjetovima sjedio je na mojim prsima, točno iznad mojeg srca.

Gledao sam slike, jednu po jednu i prisjećao se svega. Bilo je to čudno. Mislio sam da sam sve zaboravio ili barem zakopao dovoljno duboko. Ali to uopće nije bilo tako. Slike, zvukovi i emocije izronili su na površinu u jednom jedinom trenu. Kao da se naš vikend na imanju Hallborough tek dogodio.

Pregledavao sam slike sve brže, sve dok nisam došao do onih snimljenih kad smo se vratili kući.

Prestao sam vrtjeti slike i zagledao se. Nisam se mogao pomaknuti.

Elaina. Gola na mojem krevetu. Gleda u mene, glava joj je nagnuta mrvicu u stranu, prekrasna kosa rasuta po jastuku, a njezino savršeno tijelo meko i sneno od mojih poljubaca, dodira, ljubavi.

Bio sam je pitao mogu li je slikati tako i ponijeti sa sobom, a ona je velikodušno pristala. Nevjerojatno je kako je samo nekoliko sati kasnije sve to završilo na najtužniji mogući način. Jedan trenutak u vremenu, zabilježen fotografskim aparatom, koji mi je značio sve u životu, bio mi je oduzet.

Otvorio sam iduću sliku jer sam znao da ih ima još. Bože, kako je bila lijepa. I dalje je bila lijepa, i nalazila se baš u ovoj zgradi, u kojoj ja sad sjedim!

Mogao bih izaći iz ureda, otići do recepcije i gledati je uživo ako to poželim. Mogao bih je pozvati na večeru ili ručak. Mogao bih joj stati dovoljno blizu da osjetim njezin prekrasni parfem, ili šampon za kosu, ili što god ona nosila da tako dobro miriše. Mogao bih čuti kako odgovara na pitanje koje joj postavim. Mogao bih je čak dodirnuti na način koji je prikladan za radne kolege.

Sve bih to mogao.

Ako poželim.

Ali nisam dizao dupe iz uredske stolice. Umjesto toga proučavao sam slike.

I mislio kako bih ga mogao izdrkati gledajući ih.

17.

Dvaput na tjedan iz cvjećarnice su se dostavljali cvjetni aranžmani. Nisam mogla prestati gledati veličanstveno cvijeće u svjetloplavoj vazi, koje je vrlo nalikovalo na trešnjino. Dugačke grane s bijedo ružičastim laticama strašno su ometale moju koncentraciju. Je li bilo moguće da ih je Neil naručio? Aranžman je bio tako poseban. Moje šesto ćutilo nešto je osjećalo u vezi s njim, ali nisam mogla dokučiti što.

Bilo je vrlo očito da me posljednjih dana izbjegava. Razumjela sam zašto, ali svejedno mi nije bilo baš zabavno sjediti za stolom i gledati ga kako prolazi pokraj mene bez riječi, osim kratka i jednostavna pozdrava. Bila sam tužna zbog toga, ali nisam znala kako bih si pomogla. I nisam znala kako da nam olakšam stvari. Silno me zanimalo što se njemu vrti po glavi.

Na njegovoj ruci nisam vidjela vjenčani prsten, ali to ne znači ništa. Mnogi ga muškarci ne nose. Još nisam bila pozvana u njegov ured tako da nisam mogla vidjeti nikakve slike njegove obitelji ili...Core i njihova djeteta.

“I? Kako si se snašla? Elaina, zar ne?”

Moje tužne misli prekinuo je šef koji se naslonio na pult sa šalicom kave u ruci i savršeno isklesanim licem u kojem je sad bilo drugačijeg, dodatnog šarma.

“Da, gospodine Blackstone. Zaista uživam u poslu.”

“Oh, zovi me Ethan. Mi smo svi na *ti* u ovom uredu. Zapravo, možeš me zvati E.”

Činilo mi se da očijuka sa mnom. Bože, izgledao je kao da je sišao s modne piste. Žene sigurno padaju za njim kao kruške.

Nervozno sam se nasmijala. “I mene brat zove E, ali on je jedini.”

“Eh, da, tako je.” Lagano se udario po čelu. “Morrison ti je brat. Genijalan tip za popiti pivu, ili tri” našalio se.

“Da, to je moj brat. Uvijek spreman da bude nečiji partner za opijanje.”

“Pa nikad nije dobro piti sam”, rekao je nježno.

Kimnula sam i nasmiješila se, ne znajući kako bih reagirala na to.

“Samo sam ti htio osobno poželjeti dobrodošlicu i reći da sam čuo samo najbolje o tvojem radu. Samo tako nastavi, Elaina, i, molim te,

ako trebaš išta, nemoj se ustručavati pitati me. Može?”

Toplo se nasmiješio, ali zadržao je pogled na meni malo duže nego što je trebao ako je riječ samo o prijateljskoj dobrodošlici. Da, ono je bez sumnje bio poziv na piće. Sve što trebam jest dati mu do znanja da sam slobodna i gospodin Blackstone vjerojatno bi našao malo vremena i mjesta za mene.

“U redu... gospodine.”

Ispravio me i napravio grimasu kao da se ljuti. “Ethan, sjećaš se?”

“U redu, Ethane.” Nasmiješila sam se i čekala da ode.

Srećom, u tom trenu zazvonio je telefon. “Blackstone Security International, izvolite, kamo mogu preusmjeriti vaš poziv?” Čuo se samo pozivni ton. Opet je zazvonio telefon i ja sam opet podignula slušalicu.

Ethan je podignuo šalicu u znak pozdrava i naše je malo čavrljanje službeno završilo.

Ukucao je šifru i krenuo prema glavnim uredima. Kad su se vrata otvorila, vidjela sam Neila kako stoji ondje, s mobitelom prislonjenim uz uho. Ethan je prošao pokraj njega i otišao dalje prema svojem uredu, a Neil je i dalje stajao ondje kruta izraza lica. Zurio je u mene s druge strane sve dok se vrata nisu zatvorila i dok više nismo mogli vidjeti jedno drugo.

“Blackstone Security International, kamo mogu preusmjeriti vaš poziv?” opet se čuo samo pozivni ton. Ljutito sam puhnula. Nešto se čudno zbivalo s telefonskim linijama.

Razmišljala sam o svojem kratkom razgovoru s Ethanom.

Šef je bio zanimljiv čovjek. Osim stoje bio nevjerojatno zgodan, bio je pristojan i društven. Ali bilo je kod njega još nešto što mi nije sjedalo. Nešto što se nije činilo ni kao pristojno ni kao naročito društveno. Nisam se osjećala ugroženom, ali ovo je bio čovjek koji može ozbiljno povrijediti ženu ako je dovoljno luda da mu to dopusti. Tu nema nikakve sumnje. Ja nisam imala namjeru biti takva žena pa se nisam ni najmanje brinula, ali neka će djevojka biti... jednog dana.

* * *

Uletio sam u njegov ured, ravno prema njegovu stolu. “Nemoj ni pomišljati na to.”

Ethan se lagano odmaknuo i upitno podignuo obrvu. “Da ne pomišljam na što?”

“Nisam slijep, znaš”, rekao sam mu prezrivo. “Vidio sam te na kamerama kako joj se upucavaš i mašeš kurcem tamo ispred.”

Gledao me kao da sam sišao s uma. “Ma o čemu ti pizdiš, stari? Da nisi udario glavom?” Otvorio je ladicu radnog stola, u kojoj je držao cigarete.

Nadvio sam se nad njegov stol. “Nema šanse. S njom ne”, tiho sam mu rekao u lice. Vrat mi je bio tako napet da sam mislio da će prsnuti.

“Misliš na novu recepcionarku, Elaineu?” Proučavao mi je izraz lica.

“Točno. Ona je zabranjena, a to poruči i svojem nestašnom kurcu i jajima.”

“Polako, stari. Samo sam bio uljudan.” Zapalio je cigaretu, njegovu omiljenu Djarum Blacks, a u zraku se počela osjećati aroma klinčića. “Samo sam joj poželio dobrodošlicu, kao novom članu tima. To je sve. Nisam imao prilike učiniti to ranije.”

Ispuhnuo je dim ravno meni u lice, vjerojatno zato što sam se ja unosio u njegovu, ali to me nije nimalo smelo. “Zaboravi, E. Upozoravam te.” Prekrižio sam ruke na prsima kako ne bih učinio nešto što ću požaliti. “Okani se Elaine. Ona neće biti jedna od tvojih ševa na jednu noć. Ako osjećaš potrebu, nađi si drugu.”

Ethan se hladno zagledao u mene i povukao još jedan dim. “Poznaješ je. Poznaješ je sigurno jer joj je Morrison brat. Jesam li u pravu?”

Kimnuo sam.

“Želiš li razgovarati o tome?” upitao je oprezno.

“Ne, ne želim.” Odmahnuo sam glavom.

“Dobro, onda. Bez brige. Samo sam joj poželio dobrodošlicu i bio pristojan. Znaš da se ne petljam sa zaposlenicama. Ne bih to nikad učinio nekoj podređenoj.”

“Da, barem dok joj ne završi smjena”, progundao sam. Znao sam da je Ethan bio s par djevojaka koje su radile u uredu, ali moram priznati da posao tih djevojaka nije bio povezan s direktorskim uredima i nisu radile na istom katu.

Ethan se nacerio i naslonio dublje u svoj stolac, i dalje s cigaretom u ustima. “Neile, jesi li dobro?”

“Nisam”, odgovorio sam i sjeo na stolac nasuprot njemu.

Sjedili smo nekoliko trenutaka u tišini; on je pušio, a ja sam udisao dim. Taj me miris podsjećao na Afganistan, nosio me u druga vremena, na druga mjesta. Mjesta na kojima sam bio s Ethanom, davno prije, dok je sve bilo drukčije. Ethan je bio bistar i pretpostavljao sam da će odmah zbrojiti dva i dva.

“Elaina je ta djevojka, je li tako? Ona koju si... izgubio, točno prije posljednjeg odlaska u vojsku.” Zapalio je još jednu cigaretu.

“Da. To je ona.”

* * *

Obukla sam kaput i provirila kroz prozor s četrdeset četvrtog kata. Sranje.

Završila sam s poslom kasnije nego obično, a vani se već smračilo. Stigla je jesen, i to u punoj snazi. Temperatura zraka je pala i lijevala je kiša.

Vožnja kući podzemnom željeznicom nije me zabrinjavala, ali šetnja od stanice do kuće svakako jest. Možda nazovem mamu da me pokupi autom.

Ali nije mi se sviđela ta ideja. Nisam htjela riskirati i dobro sam znala zašto. Onda kad ja završavam s poslom, mama popije već dovoljno džina s tonikom.

Razmišljala sam i o tome da nazovem brata. Možda postoji šansa da se još nije posvetio piću u pola cijene koje *pubovi* nude petkom. No, u tom trenu na recepciji se pojavio Neil.

Imao je ozbiljan izraz lica. Preko leđa je prebacio kaput, a u ruci je nosio aktovku. Činilo se da je i on večeras završio s poslom.

“Odvest ću te kući”, rekao je krenuvši prvi prema dizalu.

Iznenađeno sam piljila u njega. Ovo je bio prvi put da je progovorio sa mnom nakon ovog prvog dana, zbog čega sam bila na oprezu.

Ušao je u dizalo, a ja sam stajala u hodniku kao ukopana.

Idućeg trena provirio je držeći vrata. “Ideš ili ne?”

“Molim? Oh, ne. Ići ću podzemnom, kao i uvijek.”

Polako je odmahnuo glavom. “Ne ideš kući pješice po ovakvoj kiši i mraku, Elaina.”

“Nazvat ću mamu sa stanice da dođe autom po mene.”

“Ne, nećeš je nazvati, a oboje znamo i zašto. Ulazi.”

Zastala sam, ne znajući što bih mu rekla. Mamio me njegov poziv, ali istodobno sam se bojala biti mu opet tako blizu. Prostor dizala bio

je malen, a Neil je bio krupan čovjek. I bio bi unutra sa mnom. Zastrajujuće do pakla, da, tako bih mogla opisati taj trenutak.

“Dizalo, Elaina?” Nestrpljivo je nakrivio glavu. Začulo se zvonce dizala, a na zaslonu se upalilo crveno slovo G, što je značilo da ide prema garaži.

“Ne, hvala.” Odmahnula sam glavom. “Idem podzemnom.” Pustila sam da se vrata dizala zatvore, a on je stajao ondje mršteći to svoje prelijepo lice.

Preplavilo me olakšanje i na tren sam zatvorila oči.

Kad sam se umirila, pozvala sam drugo dizalo. Ušla sam unutra i pritisnula dugme za izlaz prema ulici. Bojala sam se da će Neil inzistirati na tome da me večeras odveze kući.

Previše je znao o meni. Poznao je stanicu podzemne željeznice i znao je koliko moram hodati do kuće. Znao je da moja majka voli piti i da neće moći doći po mene. Znao je da je Ian negdje zauzet jer bio je petak navečer. Neil je znao sve.

* * *

Elaina je bila živi dokaz da je vrlo moguće htjeti zaštititi nekoga i istodobno ga htjeti ugušiti. Naravno, gušenje je rečeno u metaforičkom smislu. A bilo je još toga što sam joj želio činiti.

Poludjet ću ako je ne spazim u idućih nekoliko minuta.

Tog trena kad me ostavila samog u dizalu počela je moja utrka s njezinom podzemnom željeznicom. A to u londonskom prometu u petak navečer nije bio nimalo lak zadatak. Kad se tome još doda kiša, sve postane još veće sranje. Gušenje mi se i dalje činilo kao dobra opcija. Ili to, ili ću je ljubiti dok ne ostane bez daha.

Ali imao sam jednu prednost. Nazvao sam njezinu majku i rekao joj što se zbiva, ali rekao sam joj i da ću pronaći Elainu i dovesti je sigurno kući. Mama Morrison i dalje me voljela, unatoč tome što njezina kći nije.

Da, to će razbjesnjeti Elainu, ali nije me briga. I ja sam bio bijesan. Cijeli tjedan bio sam lud zbog ove sjebane situacije. Morat će se jednostavno suočiti s tim. A morat ću i ja.

Uočio sam je. Gazila je kroz kišu spuštene glave. Mogao bih te noge spaziti bilo gdje. Moglo bi proći stotinu godina, ali ja ću i dalje pamtili kako je građena.

Uperio sam duga svjetla prema njoj i zaustavio se uz pločnik.

Iznenada je podignula glavu i raskolačila oči. Otvorio sam vrata na suvozačevoj strani. "Upadaj."

Ali ona je samo stajala ondje dok joj se mokra kosa lijepila uz lice, kao da me izaziva.

"Jesi li zvao moju majku, Neile?"

"Da, jesam, a sad ulazi u auto", zarežao sam, spreman da izletim, zgrabim je i silom uguram unutra ako budem morao.

"To je bilo glupo od tebe", vikala je.

"Da, ali ne toliko glupo kao hodanje po pljuskaju usred noći!"

Okrenula se i nastavila hodati.

Pao mi je mrak na oči. Nakon toga, sve sam učinio nagonski. Popeo sam se Roverom na pločnik i prepriječio joj put, a ona me gledala kao da mi želi odrezati jaja i nahraniti njima krokodile. "Što te muči, Neile?" vrištala je na mene.

"Trenutačno - tvoja tvrdoglavost", odvratio sam kratko. Pokazao sam na prazno sjedalo pokraj sebe. "A sad smjesti svoje prgavo dupe na JEBENO SJEDALO MOJEG AUTA!"

Ušla je.

Unutrašnjost mog Rovera ispunjavala je tišina. Čule su se samo kapi kiše, čiji se miris miješao s mirisom njezine mokre kose i kaputa. Mislim da smo oboje bili u šoku.

I mislim da nikad prije nisam tako vikao na nekoga. Ova emocionalna previranja već su mi počela ići na živce. Ja sam bio tip koji se zna skulirati, koji je znao očuvati bistru glavu. A sad se više nisam mogao prepoznati.

Pogledao sam Elainu. Sjedila je prekrivenih ruku, kosa joj se cijedila niz lice, gledala je ravno preda se. Bila je tako nevjerojatno lijepa čak i u tom izdanju da me zaboljelo što je tako blizu. Boljelo je jer je svejedno bila toliko daleko od mene, a ja nisam znao što učiniti da me opet pusti u svoj svijet.

U džepu kaputa zazvonio joj je mobitel. Zakolutila je očima i javila se.

"Da, mama. S Neilom sam i on će me dovesti kući." Majka joj je nešto govorila u slušalicu. "Da, reći ću mu. Okej. Vidimo se."

Tko zna što joj se motalo po glavi. Nije govorila ništa, ali nije mi se ni odupirala. Samo je sjedila na prednjem sjedalu mog Rovera, mirno i spokojno.

Posegnuo sam prema njezinu pojasu kako bih je vezao i osjetio pritom da drhti.

“Hladno ti je.” Pojačao sam grijanje, maknuo automobil s pločnika i parkirao uz rubnik. Brisači su nam mahali pred licima.

“M-mama želi da ostaneš na večeri”, rekla je bezizražajno, zureći i dalje u mračnu, kišnu noć.

A ti, Elaina?

“Oprosti što sam vikao na tebe”, rekao sam tiho.

Volio bih da me pogledala, ali nije mogla... ili nije htjela nakon našeg nadmetanja u urlanju.

I tako sam samo sjedio ondje i gledao je, a grijanje je radilo punom parom. Unutrašnjost automobila iz sekunde u sekundu bila je sve toplija.

“U redu je”, rekla je konačno, brišući rukom obraz. Nije valjda plakala?

“Elaina... Pogledaj me, molim te.” Čekao sam, ali vrijeme kao da je stalo.

Okrenula je glavu prema meni. Drhtala je i trudila se da se ne raspadne se u milijun komadića.

“Nisam znala da radiš ovdje. Ne bih prihvatila posao da sam to znala. Prevarili su me i ne želim da misliš da sam to planirala - “

Prekinuo sam njezin emocionalni izljev stavivši dva prsta na njezine usnice. “Znam. Znam da su to bili oni, a ne ti. Ne brini se.”

Skamenila se kad sam je dodirnuo. Izgledala je tako krhko, kao da bi se svakog časa mogla slomiti.

Spustio sam ruku, iako nisam to želio. Želio sam joj zavući ruku u kosu i priviti je uza se. I dalje sam je želio. Unatoč svemu što se dogodilo između nas, usprkos izdaji i napuštanju. Moje srce više nije marilo za to. Bila je ovdje. Moja Trešnjica bila je pokraj mene.

18.

Neil me dovezao kući. Sva su mi osjetila obamrla, ali ne od kiše. Nakon te svađe na pločniku oboje smo bili nekako skrušeni. Nikad nisam vidjela da je Neil tako izgubio živce. Bio je tako ljut. Zaboga, uspeo se autom na pločnik.

Kad se zaustavio na prilazu moje kuće, skupila sam hrabrosti da ga upitam:

“Ideš unutra? Mama želi da oстанеš.”

Okrenuo se prema meni i pogledao me u oči. Njegove snažne ruke stiskale su volan. “A ti, Elaina? Želiš li ti da ostanem?”

“Pa... smiješ li biti ovdje?”

Moje pitanje prilično ga je zbunilo.

“Molim?”

Očito nema nikakvu namjeru olakšati mi stvar. Progutala sam knedlu i ispalila pitanje.

“Jesi li oženjen?”

Gledao me u čudu. “Što si rekla?”

“Nemoj da te opet moram to pitati, molim te.”

Nekoliko je trenutaka šutio. Kao da je pokušavao odabrati prave riječi. “Ovo ću pripisati činjenici da trenutačno nisi sva svoja. Mokra si do kože i između nas je došlo do svađe što nas je oboje uznemirilo - ali jesi li ti to mene upravo pitala jesam li oženjen?”

“Da”, tiho sam mu odgovorila.

Puhnuo je, okrenuo glavu od mene i zagledao se van kroz prozor. “Ne. Nisam oženjen.”

“Dakle, ti i Cora niste ostali zajedno?”

Okrenuo se opet prema meni. “Hmmm,ne”, rekao je polako i odmahnuo glavom.

“A zašto niste, Neile?”

“Zato što nisam to htio, Elaina.”

U trbuhu mi se pojavio strah i najednom sam se opet počela smrzavati. “Ali dijete...vidjela sam Coru nakon što si otišao. Bila je trudna, s trbuščićem. Vidjela sam je vlastitim očima.” Neil je sjedio i bijesno me gledao, a meni je glavom proletjela misao. *Oh, ne.* “Izgubila ga je?”

“Ne, nije ga izgubila. Rodila je sina.” Neil je opet okrenuo glavu, kao da mu idem na živce. Odgovarao mi je na pitanja i zurio kroz prozor, u kišu.

“Aha. Kako se zove ?”

“Ne znam. Vidio sam ga samo jedanput i nije mi rekla.”

“Ti...ne viđaš svojeg sina?” Ovo nije bio čovjek kojeg sam poznavala. Ništa mi nije bilo jasno. Zašto nije viđao svojeg sina? Zašto mu nije znao ime?

Okrenuo se još jedanput prema meni i rekao mi zašto, a oči su mu bile prepune tuge. Vidjelo se jasno, čak i pri tako slabom svjetlu. “Ne viđam ga jer nije moj.”

Zadrhtala sam. Val hladnoće prostrujio je mojim tijelom. Bila sam skamenjena, nisam mogla zucnuti, bojala sam se pogledati ga. Bojala sam se što ću još vidjeti u njegovim očima.

Ne viđam ga jer nije moj.

“Ali... ona je rekla... vidjela sam te kako držiš sliku s ultrazvuka... nisi porekao ništa.”

Ne viđam ga jer nije moj.

“Napisala sam ti pismo. Rekla sam ti da razumijem zašto moraš ostati s Corom...”

Neil neko vrijeme nije rekao ništa. Samo me gledao, a izraz lica bivao mu je sve mračnijim. Tada mi je sve postalo jasno. Postalo mi je jasno zašto se ljuti.

Ne viđam ga jer nije moj.

“Oh, Bože.” Stavila sam ruku preko usta, u pokušaju da zaustavim navalu panike koja me obuzimala.

Kao da će mi to pomoći.

Bila je to samo instinktivna reakcija, ništa više.

Neil je i dalje šutio. Pustio me je da govorim i pružio mi uže dovoljno dugačko da se objesim.

“Ako to nije tvoje dijete, zašto onda... zašto nisi ništa rekao ? Pustio si me da odem i nisi mi rekao... Neile, molim te, reci da ovo sve nije bilo uzalud.”

Mogla sam osjetiti kako me preplavio osjećaj histerije. Istina me tako opalila po glavi da nisam mogla disati.

Ne viđam ga jer nije moj.

Nagnuo se prema meni i zgrabio me za ramena. Kao da me htio prisiliti da priznam svoju strašnu pogrešku, držao me čvrsto i lagano protresao na svaku svoju izgovorenu riječ. “Zašto si otišla a da mi nikad nisi dala priliku da ti sve objasnim? Samo si me ostavila ondje, večer prije nego što sam otišao na ratište. Ti si pustila *mene*. Zar me nisi voljela dovoljno da me barem saslušáš? Zar ti nisam barem toliko bio vrijedan?”

Zatvorila sam oči dok mi se srce raspadalo u komadiće. Moja tragična pogreška sad je otkrivena, a ja nemam kamo pobjeći. Što sam to učinila? Uzrokovala sam nam toliko nepotrebne boli, a sve zato što sam se bojala saslušati ga, jer sam se bojala mogućnosti da ću ga dijeliti s nekim.

Suze su mi se tiho slijevale niz obraze dok sam pokušavala pronaći riječi. “Ne, nee”, ridala sam, “vidjela sam je trudnu, i svi smo vjerovali da je dijete tvoje... čak si i ti vjerovao...” Nisam mogla više pronaći riječi. Što bih mu, uostalom, mogla reći? Kakvo sam mu objašnjenje u tom trenu mogla ponuditi ?

Nikakvo. Ama baš nikakvo.

Nisam bila ostala kako bih saznala istinu i zašto bi sad vjerovao ičemu što kažem? Nije mi bilo jasno ni zašto je u ovom trenu uopće tu, pokraj mene, zašto se pobrinuo da stignem sretno kući. Nisam to zaslužila od njega. Vjerojatno to čini iz odanosti mojoj obitelji. Nakon svega, oni ga nikad nisu pustili da ode. Ja sam bila jedina koja je to učinila.

Ali govorila sam. Riječi koje su u tom trenu izašle iz mene bile su sve što sam mu mogla dati. Riječi. Riječi koje su bile poput gorka pepela u mojim ustima, koje nisu pružale nikakvu utjehu, nego još više boli. Boli zbog spoznaje što je sve ovo značilo, sve ove godine razdvojenosti.

“Bio si vrijedan toga, Neile. Jesi. Ali ja nisam. Ja... tako mi je žao...”

Zatvorio je oči držeći me i dalje za ramena, kao da nije mogao podnijeti moje priznanje.

Odněkud iz dubine moje duše navalio je adrenalin jer sam se uspjela iščupati iz njegova čvrsta stiska i izjurila iz automobila. Doslovce sam iskočila iz njega.

Očito sam bila dobra u bježanju.

Uletjela sam u kuću, pretvarala se da ne čujem mamine komentare o tome zašto sam krenula kući pješice po kiši i njezina pitanja o Neilu. I, dolazi li Neil na večeru? Nisam znala što bih joj rekla.

Nekako sam se dočepala sigurnosti vlastite sobe. Bilo je to moje utočište, mjesto u kojem mogu plakati u miru i samoći. Sutra ću smisliti što dalje.

A sad sam htjela samo spavati i tugovati zbog onog što sam mu učinila. Što sam učinila nama.

Samo prihvaćanje bilo je toliko bolno da me je bilo strah zatvoriti oči. Bojala sam se što će mi donijeti snovi kad konačno zaspim.

* * *

Morala sam se sama uvjeriti. Postoje neke situacije kada žena ne može vjerovati nekome na riječ, a ovo je bila jedna od njih. Morala sam je vidjeti i pitati je li zaista to učinila. Možda mi neće reći i možda će iz toga proizaći još puno boli, ali morala sam je pitati.

Stajala sam na ulici i promatrala kuću u četvrti Barnet. Adresu sam uspjela doznati od brata. Bila je to kuća u kojoj je Cora živjela sa svojim suprugom.

Taman kad sam se spremala prijeći cestu, otvorila su se vrata i iz kuće je izašla majka s dvoje male djece. Dječaćića je držala za ruku, a mlađe dijete, djevojčicu odjevenu u ružičasto, vozila je u kolicima. To je bila ona. Cora je izgledala gotovo isto kao prije. Možda nije bila tako vitka kao nekad jer je rodila dvaput, ali to je bila ona.

Slijedila sam je do parka.

Nije mi trebalo dugo da shvatim kako Neil nije mogao biti otac tog djeteta. Djeca su bila vrlo tamnoputa, boje kože koja nikako nije mogla poteći od Neilove anglosaksonske krvi. U jednom trenu dječaćić je došetao do klupice na kojoj sam sjedila i stao kopati pijesak i igrati se svojim igračkama. Bio je to zgodan mali gospodin, ali nije bio Neilov sin. Otac ovog dječaćića je crnac.

“I mislila sam da si to ti.” Cora me uočila i prišla mi. “Čula sam da si se vratila u Englesku.”

Pogledala sam gore u nju i upitala samo jedno. “Zasto?”

Sjela je na klupu pokraj mene.

“Zašto sam rekla Neilu da je moj maleni Nigel njegov? Bojim se da je to priča koja ti se neće svidjeti.”

“Svejedno mi je ispričaj”, rekla sam hladno. Eto je. Istina koja se skrivala iza svega što sam žrtvovala. Zbog nečije laži i vlastitog straha.

“Ne ponosim se time što sam mu učinila. Kad dobiješ djecu, mijenja se način na koji gledaš stvari. Otad sam puno naučila. Uglavnom, sve se bilo svelo na preživljavanje.”

“Preživljavanje, Cora? Čije preživljavanje?”

“Trebao mi je novac i Denny Tompkins pojavio se baš u pravom trenutku. Mrzio je Neila što mu te je preoteo. Ispričala sam Dennyju da sam napumpana i da mi budućnost baš i nije svijetla, i da ti i Neil možete lijepo odjebati u zemlju ljubavi. Ponudio mi je masnu sumu ako pokažem Neilu sliku djeteta s ultrazvuka i ako mu kažem da je dijete njegovo. Ja sam odradila svoje, a Denny me pošteno isplatio.”

“Dakle, ostavila sam Neila zbog laži.” To nije bilo pitanje. Samo sam potvrdila ono što sam učinila.

Cora je i dalje sjedila pokraj mene. Nije rekla ništa ružno, nije likovala, jednostavno je izgovorila istinu.

“Ali Dennyju nije sve ispalo kako je želio. Ti ga više nisi htjela i nekoliko mjeseci kasnije otišla si u Španjolsku.”

“U Italiju... Otišla sam u Italiju.” Čak mi je i vlastiti glas sad zvučao neprepoznatljivo.

Cora je nastavila govoriti. “Nije važno kamo si otišla. Otišla si i nisi se vratila Dennyju. Ali ja sam Neilu dugovala istinu i rekla sam mu sve čim sam to mogla učiniti. Čak nas je jednom vidio u trgovini i pozdravio nas. Sve je na kraju ispalo kako treba. Nigel se oženio mnome i dvije godine nakon Nigela Mlađeg dobili smo Alison, dakle sve je ispalo dobro.”

“Ali nije ispalo dobro za mene”, rekla sam zureći u svu tu djecu i roditelje u parku.

“Pa zašto ga nikad nisi pitala ništa o tome? Neil bi ti rekao ono što sam ja njemu rekla, da dijete nije njegovo.” Mogla sam osjetiti kako gleda u mene zbunjena izraza lica.

Tako jednostavno pitanje. Zašto ga nisam pitala? Zašto nisam ostala i pokušala sve izgladiti s njim? Zašto mu nikad nisam dala priliku da mi objasni što se zapravo dogodilo?

“Ne znam”, odgovorila sam tiho.

* * *

Sve sam gledao. Slijedio sam je iz daljine i pratio njezin odlazak u park i razgovor s Corom. Nastavio sam je pratiti i kad je izašla iz parka. Zanimalo me kamo ide. Vjerojatno me to činilo bolesnikom, ali uhodio sam Elainu i nisam imao namjeru prestati.

Sva sreća da me ranije nazvao Ian i rekao mi što njegova sestra vjerojatno smjera. Tražila je od njega Corinu adresu, što je značilo da se Elaina želi suočiti s njom.

No njihov me razgovor u parku iznenadio. Neke dijelove razgovora uspio sam pročitati s usana jer sam imao posebne leće koje je moj posao katkad zahtijevao. Ono što me najviše iznenadilo bilo je to što nije bilo nikakva prepiranja. Nije bilo ni vikanja, ni čupanja za kosu, ni rukavica bačenih u lice. Ničega. Obje su se ponašale normalno. Na kraju razgovora Cora ju je pitala nešto o meni. Pretpostavio sam da je bila riječ o pitanju jer sam joj s usana jasno mogao pročitati *zašto i Neil*.

Elaina joj je odgovorila vrlo kratko, samo jednom riječju ili dvije. A potom je ustala i otišla iz parka. Vidio sam je nekoliko puta kako briše oči. Hodala je po jesenskom vjetru spuštene glave, a dugačak šal plave boje vijorio se za njom.

Činilo se da plače i bilo je vrlo očito da je uzrujana, ali pustio sam je samu. Naljutila bi se na mene zbog ovog što radim, a i ja bih da je priča obrnuta. Treba poštivati nečiju privatnost.

Gledao sam je kako ide prema obližnjoj stanici podzemne željeznice.

Nije bilo druge nego pogađati kamo ide, sjesti u Rover i pratiti je. Poslao sam Ianu poruku da je nazove i da sazna kamo je krenula.

Moram biti ondje, uz nju. I bit ću.

Za mene nije postojalo drugo mjesto.

19.

Bila sam se zaklela da više nikad neću kročiti u *Racehorse*.

Nikad. Ondje su se događale loše stvari. Unutar tih starih zidova donosile su se najgore odluke. Izgubila sam tako puno i dobila tako malo iz susreta koji su se zbivali u zabačenu *pubu* u četvrti Hampstead, u kojoj sam odrasla.

Rukom sam Bertu dala znak da želim još jedno piće. Pila sam i čekala da se on pojavi.

Potrajalo je, ali konačno je stigao. Čula sam zvuk njegova motora i znala sam da je ovdje.

Njegov razmetljivi hod i samozadovoljni smiješak na licu odavali su ono što je mislio o tome zašto sam ga pozvala. Jadan Denny bio je u strašnoj zabludi.

“Zdravo, ljepotice. Moram priznati da mi je tvoja poruka stvarno uljepšala dan.” Dao mi je pusu u obraz i sjeo za šank pokraj mene.

Otpila sam gutljaj vina i pogledala ga. “A je li ? A zašto ?”

Nagnuo se prema meni, a duga kosa pala mu je preko čela u nestašnim kovrčama. Taj je izgled vjerojatno pridonosio njegovu imidžu zločestog dečka. Nakon svih ovih godina otkako sam prekinula s njim, mogu reći da taj njegov šarm nije nimalo djelovao na mene.

Lagano sam se nasmiješila... i suzdržala se da ga ne zgrabim za vrat i stišćem dok se ne uguši.

Govorio je tiho, i dalje nagnut prema meni. “Ako želiš, odvest ću te k sebi i pokazati ti zašto.”

“Aaah, poziv... druge djevojke bile bi tako sretnе.”

“Ti možeš biti sretna, malena. Kao nekad.”

“Kao nekad, Denny?”

“Da, prije nego što si pobjegla, malena.” Mahao mi je kažiprstom ispred lica. “Nisi smjela pobjeći. Bio sam prilično izgubljen kad si ti otišla u Europu - “

Dok je Denny brbljao i srao na ta svoja lijepa usta, ja sam osjećala kako prikupljam snagu. Sva moja energija pretvorila se u kipući bijes koji je tražio nekakav ispušni ventil. Ako ga budem morala imalo dulje držati u sebi, umrijet ću. U početku sam se nekako kontrolirala i

pričekala malo, ali kad je izgovorio *nisi trebala pobjeći*, potpuno sam izgubila razum.

Denny je bio u pravu. Nisam smjela pobjeći.

Pobjegla sam od Neila, a trebala sam ostati.

Izaći iz vlastitog tijela bilo je zaista neobično iskustvo. Osjećaš se posve odvojenom od svega, a svi zvukovi u prostoriji postanu prigušeni. Lebdiš i sve možeš vidjeti beskrajno jasno. To mi se dogodilo u tom baru. Bila sam svjesna toga što se događa, a svoje sam izmijenjeno stanje prihvatila raširenih ruku.

Prilično smireno gledala sam se s visine kako se pretvaram u nešto životinjsko, u demona, i kako udaram Dennyja Tompkinsa. Nije mi bilo važno koji mu dio tijela udaram, glavno da udaram. Udarala sam ga šakama, šamarala i grebla. Pokušala sam mu iščupati kosu. Moje crno vino letjelo je prema njemu, skupa s mojom torbicom i svim ostalim što sam uspjela dohvatiti.

Čula sam vrisak žene, za koji se činilo kao da dolazi iz drugog svijeta. Vrisak čak nije zvučao kao da dolazi od ljudskog bića, ali bol i patnja koju je ta žena osjećala bili su jasni svima koji su je mogli čuti.

Ubrzo sam shvatila da sam ta žena bila ja.

Kad je malo prevladao šok od napada, Denny mi je zadao obrambeni udarac. Gurnuo me sa sebe, a ja sam pala na pod porušivši pritom nekoliko stolaca.

“Miči se s mene, bolesna kučko!” urlao je. Na njegovoj koži vidjeli su se tragovi mojih noktiju, a iz kuta usnica tekla mu je krv. “Koji ti je kurac, kravetino?”

“Znaš ti dobro! Zaslužio si zbog toga što si platio Cori da laže Neilu. Platio si joj da nam laže za dijete. Nadam se da ćeš trunuti u paklu, ti gadna, bolesna šupčino!”

Podignuo je šaku s namjerom da me udari, ali nije stigao. Neil ga je opalio ravno u vilicu i srušio ga na pod. Jednim ga je udarcem onesvijestio. Denny Tompkins pao je na hladan, otrcan pod londonskog *puba* Racehorse.

Neil me podignuo i odnio odatle. Posjeo me u svoj Rover, svezao mi pojas i odvezao nas. Sjedila sam u sjedalu pokraj njega i plakala. Zapala sam u potpuni očaj.

Sa svakom novom suzom osjećala sam kako moja bol postaje sve težom.

Neil me nije pitao ništa. Niti je rekao što, osim što mi se kratko obratio kako bi provjerio jesam li dobro. "Boli li te što?" upitao je.

Samo srce. "Ne, dobro sam. Smiraj nakon oluje."

Nakon toga nisam rekla više ništa, čak ni malo *hvala* što me odveo i spasio od Dennyja.

Pustio me na miru i vozio k majci.

Došao je s moje strane automobila i otvorio mi vrata. Bila sam zahvalna jer sam najednom bila toliko iscrpljena da nisam bila sigurna kako ću stati na noge.

Ali nisam se ni za to morala brinuti.

Nosio me i unio u kuću.

Morala sam zatvoriti oči. Bilo mi je previše bolno da mu budem tako blizu, da mu osjetim kožu, njegov miris, da gledam njegovu ljepotu. Da znam da sam se odrekla svega toga. Odrekla zbog laži.

Neil mi je skinuo jaknu i šal, a zatim me polegao na krevet. Izuo mi je čizme i pokrio me. Pustila sam da se brine za mene jer u tom trenu ništa od toga nisam mogla sama.

Okrenula sam se na bok i omotala se toplom dekom. Zaspala sam.

* * *

Iz sna me probudio smijeh. Vratila sam se među žive. Čula sam Neila kako razgovara s mojom majkom. Svugdje bih mogla prepoznati taj duboki, savršeni glas. Bilo je to nešto poznato, nešto što sam zakopala duboko u svoja sjećanja na vlastiti dom i trenutke koje smo ondje proveli zajedno. Toliko je puta bio ovdje, toliko nam je puta pomagao spremati večeru. Slušanje njegova glasa budilo je nostalgiju u meni, a drage stare uspomene pružale su mi utjehu.

Dakle, ostao je ovdje nakon mojeg ispada s Dennyjem? Ne mogu zamisliti zašto. Možda gaje mama gnjavila da oстане jer nije došao sinoć.

Nemoj misliti o sinoć.

Pogledala sam na sat na noćnom ormariću.

Spavala sam četiri sata. Pa što su radili dolje toliko dugo, pitala sam se. Zapravo ne, ne želim znati. Njih dvoje tako su se dobro slagali, oduvijek. Mojoj majci i Neilu uopće nije bio problem provoditi vrijeme zajedno.

Izvukla sam se iz kreveta i odvukla u kupaonicu. Majko mila, izgledala sam strašno. Nešto između primata i Lily Munster: oči su

mi bile goleme, a koža blijeda.

Bit će mi potrebno nekoliko dodatnih minuta za popravak.

Oprala sam zube i lice, a zatim sam raščešljala šišmiševo gnijezdo koje se skrivalo u mojoj kosi. Obukla sam tajice i dugačak džemper ružičaste boje s plavim ovratnikom i rukavima. Džemper je bio vrlo mekan i dovoljno velik da se sakrijem u njega. Skrivanje mi je u tom trenu i odgovaralo. Svezala sam kosu u neurednu punđu i obula svoje svjetloplave papuče UGG.

Zapravo, u tom trenu najviše od svega željela sam ostati skrivena u svojoj sobi još tjedan dana, ali poznavala sam svoju majku i znala sam da nema šanse da dopusti takvo što. Ne dok imamo goste. Iznenadilo me što već nije došla po mene i odvušla me dolje.

“Elaina?” Pokucala mi je navrata i zazvala me.

Mi o vuku, a vuk na vrata.

“Odmah dolazim, mama”, odgovorila sam joj.

Špricnula sam malo svojeg Light Bluea i duboko udahнула.

Vrijeme je za silazak na zabavu. Ili, točnije rečeno, maminu i Neilovu predstavu uz jelo.

Slijedila sam zvuk njihova čavrljanja i hodala niz hodnik prema kuhinji. *Iznenadjenje.* Moj sarkazam morat će malo pričekati, shvatila sam. Nije bilo ni vrijeme ni mjesto za to.

Nekoliko trenutaka gledala sam ih s vrata. Moram priznati da su izgledali vrlo dražesno razgovarajući. Neil ju je već godinama zvao mamom, a on je njoj zaista i bio poput sina. To se vidjelo i sada. Stajali su ondje i ćaskali, u potpuno jednakim pregačama, mama sa svojim džin-tonikom, a Neil s Guinnessom u ruci.

Krenula sam prema vrču s kavom.

“Kako si spavala?” upitao me dok sam trpala sladilo u kavu.

“Vrlo dugo”, odgovorila sam skrivajući se iza goleme šalice. Otpila sam gutljaj svoje užasno slatke kave.

Mama mi je prišla i rukom mi opipala čelo. “Zlato, nadam se da te neće uhvatiti kakva gripa. Vjerojatno ne pomaže to što si sinoć na onako hladnoj kiši pješačila kući.”

Ignorirala sam njezin podsjetnik na vrlo traumatične događaje prethodne večeri. Ovo mi je bilo dovoljno. Otkriće protekle noći dovelo me do ruba litice i bila sam spremna skočiti. A nakon razgovora s Corom u parku, osjećala sam se kao da već visim.

“Osjećam se dobro, mama”, lagala sam joj i poljubila je u obraz.

Razvukla sam lice u svoj najbolji smiješak i uputila ga Neilu, i dalje glumeći vedro raspoloženje.

“I što nam vas dvoje spremate za večeru? Zvuči kao da je ovdje prava zabava.” Napravila sam grimasu. “Zapravo, vi ste me i probudili.”

Neil se naslonio na kuhinjsku radnu ploču i promatrao me. Izgledao je sasvim opušteno, u svojim trapericama i crnoj majici dugih, podvrnutih rukava. Kako prekrasan muškarac, a sad je bio još i zgodniji nego ranije zbog doze zrelosti koja dolazi s godinama. Doduše, kosa mu je bila nešto svjetlija nego što pamtim, kao da je izbijelio vrhove. Imao je i novu tetovažu na podlaktici. Čim sam je ugledala, znala sam što je. Potpis Jimmyja Hendrixa. To je bilo tako nalik na njega.

Nije mi bilo lako vidjeti ga u takvu izdanju i ne prisjetiti se kako je to tijelo izgledalo bez odjeće. I kako je tim tijelom sa mnom vodio ljubav.

Okej, to boli. Samu sam sebe u mislima snažno pljesnula po ruci. Nema više lutanja u prošlost i u ono što sam napustila. Ne bih to mogla podnijeti. Mama i Ian morali bi me posjećivati u umobolnici, odjevenu u luđačku košulju.

“Da se nisi sad probudila, ne bi noćas mogla zaspati”, rekao je i otpio gutljaj svojeg Guinnessa.

“Aha”, rekla sam nehajno. “Onda? Što je za večeru?” virila sam prema pećnici. “Što god bilo, miriše božanstveno.” Uživala sam u tom mirisu.

“To je mamina divna goveđa pečenica s krumpirima”, rekao mi je Neil.

“Oh, ali Neil je otišao van i kupio najljepši komad govedine dok si ti spavala, Elaina. Na sve je mislio, čak i na krasan desert koji će nam kasnije pripremiti”, mama je veselo čavrljala.

“Oh, lijepo od tebe. Što pripremaš ?” upitala sam ga.

“Budalu.”

“To zvuči... hmm... zanimljivo?”

Nasmijao se. “Budala nije ništa drugo nego kuhano voće sa svježe istučenim šlagom. Jednostavno, kužiš? Ako ga ja mogu pripremiti, onda može svatko.”

“A kaži Elaini koje voće kuhamo, dušo”, ubacila se mama pokušavajući sakriti veselje.

“Eh, da. Razmišljao sam što bih i odlučio se za... trešnje.” Dječaćki se nasmiješio i skupio usnice kako ne bi prasnuo u smijeh.

Zakolutala sam očima. “Baš smiješno. Vas dvoje prava ste komedija. Molim te, u moju porciju stavi više trešanja.”

Neću moći još dugo igrati ovu svoju predstavu. Puknut ću.

Sve je zabavno dok netko ne strada, ili kako se već kaže. Mogu marširati dok se ne srušim. Što mi je više pažnje poklanjao - nježno zadirkivanje, ljubaznost, osmijesi, namigivanja - bilo mi je sve teže. Samo sam bila sve više svjesna onog što sam napustila. Onog što više nikad neću imati.

Moram priznati daje lijepo što smo konačno mogli biti civilizirani jedno s drugim. Činilo se da je silna neugoda sada iza nas, ali kako da samo nastavim dalje? Mogu li bivši ljubavnici biti prijatelji? I koliko ću dugo moći trpjeti sve to? Bit će mi pravo mučenje raditi u BSI-ju. Vjerojatno bih trebala potražiti drugi posao.

U meni je zjapila praznina. Nisam mogla pronaći ama baš ništa dobro u ovom novom scenariju sa sobom i Neilom u glavnoj ulozi.

Kasnije, kad je večera završila i kad smo krenuli na desert, koji ispao stvarno dobar, zabava se još više zahuktala.

“Neile, dušo, ispričaj joj o svojem divnom nasljedstvu.”

“Ah, ma siguran sam da ne želi slušati o tome”, rekao je i usredotočio se na svoj kremasti desert kako bi izbjegao temu.

Istog trena pretvorila sam se u uho. Opet sam posljednja osoba na svijetu koja sazna nešto o Neilovu životu. Ali tko mi je kriv, zar ne? Udahnula sam i naredila svojem srcu da se smiri i navikne na takve stvari.

“Da, želim”, rekla sam brzo.

“Da, želi”, rekla je moja mama u isti čas.

Neilov pogled malo se smekšao. Znala sam zašto.

Pokušavaš mi ublažiti udarac jer znaš koliko mi je sad teško.

Tako me dobro poznavao.

“Dobio si nasljedstvo? Ali od koga?”

“Prauak kojeg nikad nisam upoznao. Brat moje pokojne bake. Nije imao djece i ja sam mu bio najbliži rođak.” Slegnuo je ramenima.

“Nitko se nije iznenadio kao ja.”

“Kad se to dogodilo?” *Ovo mi je bilo vrlo glupo pitanje. Znaš da će te odgovor zaboljeti.*

“Dok sam još bio na ratištu.” Pomaknuo se u stolcu. “Odvjetnici su morali čekati da se vratim kući. Prošli su mjeseci prije nego što sam konačno mogao otići vidjeti to mjesto.

Da sam ostala, mogla sam mu pomoći s time dok ga nije bilo.

“Da, Neil ima prekrasnu kuću na jednom imanju u Škotskoj, Elaina. I veliko zemljište na kojem se može loviti i jezerce na kojem možeš ploviti u čamcu. Ian je prije nekoliko tjedana bio ondje s njim u lovu. Zemljište izgleda tako divno na slikama... Dušo, reci joj i za stabla trešnje.”

Činilo se kao da mu je malo nelagodno što mama navaljuje s pričom o tom divnom imanju u Škotskoj, za koje su očito znali svi osim mene.

Odložila sam svoju žlicu na stol, nasmiješila se i čekala da čujem što mi ima reći. Slutila sam da će mi biti bolno čuti ono što slijedi.

“Na imanju ima trešnjinih stabala”, otpočeo je. “Neobična vrsta koja cvjeta dvaput na godinu. U rano proljeće, naravno, ali i u jesen. Nakon što lišće promijeni boju i počne padati... stabla opet procvjetaju. Zovu ih jesenskim trešnjama.”

To nije pošteno.

Jedva sam susprezala suze kad je prestao govoriti. Mislim da sam to dobro izvela, uzevši u obzir riječi koje je upravo izgovorio i značenje skriveno iza tih riječi. *Ta stabla opet procvjetaju.*

“Zvuči stvarno lijepo. Nadam se da ću jednom vidjeti i slike. Čestitam, stvarno mi je drago zbog tvojeg dobitka.”

Kimnuo je.

Odgurnula sam stolac i ustala smiješeći se... Barem mislim da je to bio osmijeh. Uglavnom, svakako sam davala sve od sebe da se nasmiješim.

“Čujte... morat ćete me ispričati ostatak večeri.” Prstima sam trljala sljepoočnice. “Užasno me boli glava i mislim da mi je najbolje da odustanem i vratim se u krevet.”

Neilove brižne oči gledale su me dok sam to govorila i u njima nije bilo nikakve osude, nikakve ljutnje koju sam bila vidjela ranije, samo dobrota i prihvaćanje. Nisam više mogla gledati te oči. Bilo mi je previše bolno znati da me više nikad neće gledati s ljubavlju.

“Mama, Neile, hvala vam na izvrsnoj večeri. Bilo je savršeno. Laku noć.”

Neil je ustao iz poštovanja. I dalje je bio savršeno pristojan, kao što ga je baka učila.

“Bilo mi je zadovoljstvo.”

Krenula sam van iz blagovaonice. Bila sam pribrana sve dok nisam došla do vrata - i dok ga nisam čula kako izgovara to.

“Nadam se da će ti biti bolje, Trešnjice.”

Noge su me izdale i gotovo sam zateturala. Kao da je kakva oštrica presjekla moju Ahilovu petu. Ili moje srce.

Izašla bih odande bez problema da me nije nazvao *Trešnjicom*.

Proklet bio, Neile McManuse.

20.

Elaina me cijeli idući tjedan izbjegavala kao kugu.

Pozorno sam je promatrao ne bih li pronašao pukotinu u tom njezinu oklopu, ali bez puno uspjeha. Razgovarala bi sa mnom, ali to je otprilike bilo to.

Ostavljao sam joj sitnice na stolu dok je ne bi bilo. Ponudio bih joj prijevoz kući nakon posla u nadi da ću je uhvatiti sat-dva nasamo i ostvariti nekakav napredak, ali ona bi mi zbrisala u trenucima kad ne bih mogao izaći ili bi se dogovorila s lanom.

Ali nisam odustajao. I dalje sam se nadao.

Bio sam ondje kad je saznala istinu o Cori i meni i vidio sam kako ju je to otkriće pogodilo. Istina - koja se sasvim razlikovala od onog u što je ona godinama vjerovala - gotovo ju je uništila.

Elaina se borila s ljutnjom, bijesom i velikim žaljenjem zbog našeg prekida. Vidio sam je kako napada Tompkinsa i svjedočio sirovom gnjevu koji ju je obuzeo kad je saznala da nas je razdvojilo Corino i Tompkinsovo savezništvo. Ja osobno nisam znao za njihovo malo poslovanje, što je vjerojatno bilo dobro jer bih sad bio u zatvoru zbog ubojstva.

Napad u *pubu* bio je odlična osveta, događaj koji je svima otvorio oči. Pokazao je što se zapravo dogodilo i kakve su se odluke donijele prije šest godina. Kakve je odluke donijela ona. Ali i ja. Elaina nije bila jedina koja je pogriješila. Ja nisam otišao za njom niti sam je prisilio da sazna istinu kad sam to mogao učiniti. Pustio sam da nastavi vjerovati u laž jer sam bio previše ponosan i nisam mogao prihvatiti činjenicu da me netko tko me voli može tako ostaviti.

Da, ožiljci iz prošlosti jebena su gnjavaža, zar ne?

Ali shvatio sam nešto. Shvatio sam da me žaljenje neće dovesti nikamo osim u hrpu sranja. Stoga sam donio odluku. Odlučio sam da se više ni jednog jedinog trena neću koprcati u sranju koje se zove žaljenje.

Elaina se nije mogla pretvarati da joj nije stalo do mene kad sam vidio kako pokušava ubiti čovjeka koji je bio odgovoran za naš prekid. Vidio sam to vlastitim očima.

Biti optimističan i nadati se da me još voli nije mi se više činilo tako teškim zadatkom.

Preostalo mi je još uvjeriti i nju u to.

Pobrinuo sam se da bude okružena sitnim znakovima poput cvjetnih aranžmana na recepciji. Međutim, činilo se da trešnjini cvjetovi u plavim vazama neće izvesti trik i vratiti je u moje naručje i u moj krevet. Nema šanse kad se ovako zatvorila. Ali vjerovao sam da možemo prevladati svu bol i zablude. Smatrao sam da možemo opet voljeti jedno drugo. Ako je želim natrag u svojem životu, morat ću ubrzati igru.

Moju Trešnjicu trebalo je malo pogurati.

* * *

Početak tjedna dobila sam od Odjela za ljudske resurse obavijest da se mogu prijaviti za tečaj samoobrane. Poruka cijele obavijesti glasila je ovako: svi zaposlenici trebaju završiti barem osnove samoobrane. Budući da je BSI pružao usluge zaštite visokoprofiliranim klijentima, nitko ne može reći da se jednog dana neće pojaviti kakav nezadovoljan luđak. Zbog toga svi zaposlenici moraju steći vještine samoobrane kako bi bili spremni na takav događaj.

Kako lijepo od njih. Pogotovo zato što sam bila prva na udaru potencijalnih luđaka, ako se ikad odluče posjetiti nas na četrdeset četvrtom katu. *Bolje im je da me zato nauče neke osnovne poteze.*

Tog dana tijekom ručka Frances me uputila kako doći do dvorane u kojoj će se tečaj održavati i što mogu očekivati. Pogledala sam na sat. Još tri sata.

Cijeli tjedan Neil mi je bio za petama i gnjavio može li me povesti kući. Odbila sam ga svaki put ili bih se dogovorila s Ianom. Kad je vrijeme bilo lijepo, ponijela bih sa sobom tenisice i preobula se u podzemnoj. Nažalost, vrijeme mi danas nije išlo na ruku. Lijevalo je kao iz kabla i bilo je vrlo hladno, kao i one večeri kad smo se Neil i ja posvađali. Bila sam prilično loše raspoložena zbog podsjetnika na tu večer, a i zbog toga što sam znala da će Neil inzistirati na tome da me vozi kući.

Naravno, kad sam se vratila s ručka, u mojem e-sandučiću čekala me njegova poruka.

TO:emorrison@bsiltd.co.uk

Danas nema bježanja. Vozim te kući. N.

Ali imala sam valjan izgovor zbog kojeg večeras ne mogu ići s njim. Pobjedonosno sam se smiješila dok sam mu odgovarala na poruku. Neću mu dopustiti da me zafrkava. Iskreno, nemam pojma što je smjerao u posljednje vrijeme. Ostavljao mi je kave i slatkiše na recepciji dok me nije bilo. Slao poruke. Vjerojatno me promatrao na nadzornoj kameri, kako bi inače znao kad nisam za svojim stolom? A da mi daš malo privatnosti, Neile? A tek koliko vremena on izgubi na poslu. Išao mi je na živce.

TO:nmcmanus@bsiltd.co.uk

Ne mogu. Danas nakon posla imam zakazan tečaj samoobrane.

Što sad kažeš, gospodine Umišljeni, govorila sam u sebi kad sam pritisnula "šalji".

Moja pobjeda bila je kratkog vijeka.

I mislim da je sjedio za stolom s otvorenom e-poštom jer njegov je odgovor stigao istog trena.

TO:emorrison@bsiltd.co.uk

Onda ću pričekati dok ti ne završi tečaj.

Njegov me odgovor razljutio i odlučila sam da neću to više trpjeti ni sekunde. Ponavljala sam si to u glavi dok sam napuštala svoj stol i prolazila kroz vrata. Marširala sam ravno u njegov ured.

Njegova tajnica, Susie, nasmiješila mi se kad sam prošla pokraj njezina stola. Uzvratila sam joj osmijeh i uputila pozdrav, kao da je uletjeti u Neilov ured s namjerom da ga ubijem najnormalnija stvar na svijetu. *Kad je riječ o istini, nema isprika.*

Upala sam unutra.

Naglo je podignuo pogled sa zaslona svojeg računala. Vjerojatno mi je opet slao nekakvu naredbu.

"A ne, nećeš", rekla sam čvrsto, ruku prekriženih ispod prsa.

U kutu usnica pojavio mu se lagan smiješak. Izgledao je kao da se zabavlja. Došlo mi je da ga tresnem i skinem mu taj smiješak s lica.

"Oh, svakako hoću, Elaina", rekao je vrlo nježno.

Polako me odmjeravao pogledom. Najprije je gledao moja stopala u sandalama s visokom potpeticom, zatim se penjao uz noge i tijelo, nešto se dulje zadržao na mojim grudima, a zatim krenuo sjevernije da bi se konačno zaustavio na mojem licu. Njegov je pogled bio sirov, nesputan, prljav i požudan. Mogla sam osjetiti seks kako pucketa u zraku oko nas. Istog trena bila sam vlažna među nogama i

borila se da dođem do daha. Pokuša li išta sa mnom, nadrapala sam. Progutala sam knedlu i nastojala umiriti drhtanje. Umalo sam se pretvorila u želatinu.

A on je sve vidio.

To nije dobro.

“Zašto - zašto mi činiš ovo, Neile ?”

“Što ti činim? Vozim te kući da ne moraš hodati po kiši?”

“Da! Ne! Mislím, zašto činiš ovo?”

“Ovo?”

“Ne budi seronja i ne tjeraj me da kažem.”

“Oprosti, draga, ali sad mi odgovara da budem seronja. Što je to ovo, a što te toliko muči?”

“Neile, molim te, prestani. Ne mogu to podnositi iz dana u dan.”

“Ali varaš se, ljepotice. Ti to *možeš* podnijeti.” Namignuo mi je. “I još mi nisi rekla što misliš pod ovo, Elaina.” Nakrivio je glavu i sad je i on prekrizio ruke.

Ne mogu podnijeti da me zove “ljepotice” i da mi namiguje, barem toliko znam. Moram otići odavde.

“Onda? Čekam.”

Natjerat će me da mu kažem, gad bezobrazni. Koji mu je bio vrag uopće?

“Proganjaš me na poslu svaki dan”, konačno sam viknula. “Ako me ne želiš, zašto si mi onda za vratom svaki jebeni dan?”

O, Bože. Jesam li ja to upravo rekla?

Ustao je i krenuo prema meni. Nije govorio dok mi se približavao. Ne znam što će učiniti kad stigne do mene, ali nagon mi je govorio da pobjegnem. Neil je bio opasan grabežljivac, a ja sam bila prilično bespomoćan plijen.

“Što radiš ?” bijesno sam upitala i uzmicala, sve dok nisam naišla na zid. A on mi se i dalje približavao, sve dok me nije zarobio. Rukama mi je zapriječio izlaz sa svake strane.

“Pokazujem ti da bježanje više ne pali, Elaina.” Spustio je glavu uz moj vrat i udahnuo. “Mmmm... a ti više i ne želiš bježati od mene. Mogu to namirisali.”

Dragi Bože!

Odmahnula sam glavom u pokušaju da otjeram taj opojni miris čiste muške dominacije, koji me mogao opiti više nego alkohol.

“Što hoćeš od mene?” rekla sam tiho uz njegovu bradu. Moje usnice bile su mu tako blizu da sam ih mogla prisloniti uz njegovu kožu bez imalo napora. Nisam mogla suspregnuti jecaj koji mi je pobjegao iz grla.

Maknuo je jednu ruku sa zida i dodirnuo me između grudi. Kažiprstom i srednjim prstom dodirivao je moju osjetljivu kožu. Penjao se prema vratu, uz moju bradu, dok mi konačno nije stigao do usnica.

Bila sam tako napaljena; vjerojatno sam mogla svršiti da je to zatražio. Ne bi mi trebalo mnogo da stignem na to blaženo mjesto s njim. Prošlo je toliko vremena otkad smo posljednji put bili zajedno, ali moje tijelo sjećalo se svega. Sjećalo se predobro.

Gurnuo je svoja dva prsta u moja usta. Dopustila sam mu to.

“Želim ovo, Trešnjice.”

Primaknuo je svoje usnice mojima, a prsti su mu i dalje bili na mojem jeziku, mokri i skliski od moje sline.

“Želim da ova usta izvikuju moje ime dok sam u tebi i dok te vodim prema orgazmu. Želim te u svojem krevetu da se možemo jebati cijelu noć... bez prestanka, sve dok ne postaneš robinja toga - kao nekad.”

Zavrtjelo mi se u glavi. Bila sam vrlo zahvalna što je iza mene bio zid. Da me taj zid nije pridržavao, potpuno bih se razlila po tom podu.

* * *

Držao sam je u šaci. Vlažnu, napaljenu, pokornu. Bilo je bolje nego što pamtim. I bio sam sasvim izvan sebe od požude. Jedva sam bio svjestan onog što sam joj govorio. I činio.

Stvar s Trešnjicom opet je bila tu.

Cvjetni miris njezine kože toliko me uzbudio da nisam mogao misliti ni na što drugo nego kako da gurnem svoj kurac u nju. Namjeravao sam učiniti to s njom upravo tog trena, u mojem uredu. Morat će poslužiti jebeni stol. Točnije, za nekoliko minuta zvat će se stol za jebanje.

Razmišljao sam kako ću je najbrže dovesti do mjesta na kojem ću je raširiti i otkriti je u punom sjaju boje trešnje. Razmišljao sam kako ću se opet gurnuti u nju. I pobrinuti se da shvati ono što je meni bilo

posve jasno. I ona je željela mene. Znao sam da jest, znao sam to jako dobro.

Oh, da. Ukazivala mi se vizija u glavi. Podižem je i nosim do svojeg stola. Moji prsti nalaze gumb koji zaključava vrata. Ne želimo da nam itko smeta. Moja su usta na njezinu vratu i traže svoj put prema grudima koje su slađe od meda. Moje ruke zadižu usku crnu suknju koja joj miluje guzu, klize prema bedrima koje ću raširiti za -

U moj ured uletio je Ethan i sve upropastio.

Jebena pizdo!

“Gle što je upravo stiglo, frende. Morao sam ti osobno reći. Hej, čudesno je - “ Ethan je umuknuo usred rečenice, što god da je govorio, a potom izašao iz ureda promrmljavši nešto poput toga da će se vratiti kasnije.

Da, samo nestani, Etbane.

Mislio sam da ću ga ubiti.

I dok sam u svojoj glavi vadio utrobu Ethanu, Elaina je iskoristila priliku i pobjegla. Ispustila je tih jecaj, sagnula glavu ispod moje ruke i zbrisala. Pokušao sam je zadržati, ali bila je prebrza i imala je dovoljno prostora da umakne na drugu stranu.

Moja ruka zagrabila je samo zrak.

Ali i dalje sam mogao osjetiti njezin miris. Nježan cvjetni miris koji sam obožavao, koji je bio ljepši od svega, i dalje je bio u sobi iako nije bilo nje.

Otišao sam do svojeg stola i polako sjeo. Polako je bila ključna riječ - zbog stanja u kojem je bio moj kurac. U tom trenutku bio mi je toliko tvrd da sam mogao njime birati brojeve na telefonu i nazvati Odjel za ljudske resurse.

“Odjel za ljudske resurse BSI-a, Helen pri telefonu, kako vam mogu pomoći?”

“Helen, ovdje Neil. Možete li mi reći tko je zadužen za tečaj samoobrane za Elainu Morrison, zakazan danas u sedamnaest?”

“Terrence, gospodine McManus.”

“Hvala, Helen. Moram malo presložiti raspored i podesiti termine. Vrlo ste ljubazni.”

Opet sam birao broj.

“Terrence Shaw pri telefonu.”

“Terrence, ovdje Neil. Morat ću te skinuti s tečaja samoobrane za Elainu Morrison. Trebali ste imati sat danas u sedamnaest. Trebam te na drugom zadatku.”

“U redu, šefe. Kažite gdje moram biti i kada”, odgovorio je Terrence.

Tako je dobar lik taj Terrence. Možda bih trebao predložiti da dobije veću božićnicu kao nagradu što je tako susretljiv.

“Čuj, nešto je iskrsnulo, a to je svakako prioritet danas. Gospođica Morrison morat će biti prebačena u drugi termin negdje tijekom ovog tjedna. Imaš olovku pri ruci?”

Završio sam razgovor s Terrenceom i naslonio se. Bio sam prilično zadovoljan vlastitom vještinom slaganja rasporeda. Učio sam kako igrati igru i moram priznati da sam se osjećao zaista dobro jer sam imao plan. Prvi put otkako se vratila u moj život znao sam što namjeravam učiniti.

Pogledao sam na svoj ručni sat. Dva sata.

Još dva sata prije nego što budem s njom nasamo. A ovaj put neće biti nikakvih smetnji.

21.

Kad sam se vratila za svoj stol, sva sam drhtala od zbunjenosti, zabrinutosti i hormona. Posjet toaletu na povratku i pokušaj da se dovedem u red nije urodio plodom. Dobro sam znala da sam u teškoj nevolji, ali nisam imala pojma kako da se izvučem iz nje.

Neil me htio poševiti. U svojem uredu.

A ja bih mu dopustila to.

Što ga je spopalo uopće? Kombinacija špiljskog čovjeka i grčkog boga bila je za mene pogubna. Da nas Ethan nije prekinuo, bili bismo žestoko u akciji upravo sada. O, Bože...

Nekoliko minuta samo sam sjedila i pokušavala u svojoj glavi posložiti to što se upravo dogodilo s Neilom u njegovu uredu.

Što je sve to značilo s njegove strane? Zašto me želi mučiti?

Je li možda očekivao da ću spavati s njim svaki put kad on osjeti potrebu za tim? Je li to osveta zbog toga što sam ga napustila prije toliko godina? Je li on bio samo proračunati gad? Je li iskorištavao moj osjećaj krivnje kako bi me odvuкао u krevet i poslije nikome ništa?

Ako je tako, onda nije bio samo proračunati gad, nego i gad u teškoj zabludi. Kipjela sam od bijesa, iz sekunde u sekundu bila sam sve ljuća.

Otvorila sam e-poštu i stala tipkati.

TO:nmcmanus@bsiltd.co.uk

Ako misliš da me večeras voziš kući, grdno se varaš.

OSTAVI ME NA MIRU.

Pretpostavila sam da je primio poruku, u svakom mogućem smislu, jer ovog puta nije odgovorio. Možda mu je konačno nešto došlo do te glupe glave jer ga je šef uhvatio kako se sprema seksati se za zaposlenicom na radnom mjestu. Krivnja nije bila moja. Bila je samo Neilova. On je napravio nered pa neka ga i počisti.

Kad je konačno otkucalo pet sati, primirila sam se dovoljno da počnem misliti na svoj sat samoobrane. Možda naučim neke tehnike koje bih mogla primijeniti na Neilu odluči li me opet zavesti u svojem uredu.

Hoće li biti drugog puta? Ne smije biti drugog puta, glupačo.

Odlučila sam ne misliti sad o tome jer sam se trebala usredotočiti na tečaj koji je slijedio. Zatvorila sam ormarić pokraj dvorane za vježbanje, odjevena i spremna. U poruci koju sam dobila onoga dana od Odjela za ljudske resurse pisalo je da ponesem udobnu odjeću i obuću pa sam donijela sa sobom torbu s tenisicama i opremom za vježbanje.

Ušla sam u glavnu prostoriju u kojoj sam se trebala naći s instruktorom, čovjekom imena Terrence. Satovi su se održavali jedan na jedan kako bi se vrijeme iskoristilo maksimalno. Tvrtka BSI očito je stvar shvaćala ozbiljno.

Svjetla su bila upaljena i u pozadini je bio ekran za Powerpoint, ali u prostoriji nije bilo nikoga.

“Zdravo?” viknula sam, ali i dalje sam čula samo tišinu.

Došetala sam do prostirke na sredini poda i pogledavala uokolo. Bila je to tipična dvorana za vježbanje sa spravama i slobodnim utezima, stazama za trčanje i raznom opremom za treniranje borilačkih vještina. Vjerojatno ovdje treniraju i Krav Maga. To je sad bilo popularno. Neke moje prijateljice nikad ne bi propustile trening.

Nemam nikakvih predrasuda, ali mene takve stvari baš i ne zanimaju. Više volim šetnje u prirodi, ili možda pilates, ili jogu u parku. Odgovarali su mi blaži oblici vježbanja i aktivnosti koje se mogu odvijati vani, a ne unutar zidova kakve dvorane.

Čula sam kako se otvaraju dvostruka vrata. Okrenula sam se da vidim tko je.

To nije bio moj instruktor imena Terrence.

Neil?

Neil. Sav u crnom, u donjem dijelu trenirke i uskoj majici koja je pratila oblik njegovih prsa i bila mu poput druge kože.

Polako mi se približavao, istog predatorskog pogleda.

“Bojim se da je došlo do promjene instruktora. Dobila si mene.”

* * *

“K-koji vrag?” promucala je, a njezin izraz lica bio je izraz čiste, bijesne ljepote, uz istinski prijezir.

Vrlo dobro. Može to iskoristiti kao prednost.

“Šališ se”, rekla je, usta otvorenih od iznenađenja.

“Ne, nimalo se ne šalim kad je riječ o tečaju samoobrane za zaposlenike BSI-a.”

“Ne govorim o tome, Neile, znaš to vrlo dobro.” Lupila je nogom u pod i napućila usnice. Vrlo seksi. Odmah mi se digao. Želio sam ljubiti te ljutite usnice sve dok ne bi popustila onome što je neizbježno. Meni i njoj kako radimo ono. Čim razbijem taj tvrdi oklop, imat ću način kako da dođem do nje. A sve ostalo riješit ćemo zajedno.

“Hoćemo li početi?” slegnuo sam ramenima i mirno je upitao, pokazavši rukom na prostirku na kojoj bi trebala stajati.

“Ne!” viknula je. “Nećemo početi ništa.”

“Došla si na dogovoreni tečaj, zar ne ?” Stao sam polako kružiti oko nje. Okretala se kako bi pratila moj korak. “Moraš znati osnove samoobrane.” Uperio sam prst u nju. “Ja sam ovdje kako bih te naučio”, rekao sam i pokazao sad prstom na sebe. Cijelo sam vrijeme kružio oko nje i iz sekunde u sekundu stvarao joj sve veću nelagodu.

Uvijek je dobro imati plan.

“Ali ne možeš samo uletjeti ovamo i biti moj instruktor nakon - nakon onoga što se dogodilo u tvom uredu prije samo tri sata!”

“Ja ne vidim nijednog drugog instruktora ovdje, a ti?” Dramatično sam pogledavao uokolo. “Tu sam samo ja.” Suzio sam svoj krug, približavao joj se sve više, a njezine oči postajale su sve tamnije. Moje zadirkivanje činilo ju je sve ljućom.

“T-to nije u redu, Neile - da mi činiš ovo”, promucala je.

“Opet ti s tom riječju, Trešnjice. Vrlo je neodređena, prema mojem mišljenju. Smatram da ću morati zahtijevati od tebe konkretniju upotrebu riječi ovo.”

“Zašto si tako okrutan? Zar nisam dovoljno propatila, sadistička svinjo!”

“Zar se ljutiš, Trešnjice? Želiš li me sad istući zbog onog što sam ti pokušao učiniti prije u mojem uredu?”

Bijesno je zurila u mene i duboko i brzo disala, a njezina prekrasna prsa uzdizala su se i spuštala pod uskom ružičastom majicom bez rukava. Očajnički sam joj je želio strgati i vidjeti joj gole sise.

Uskoro.

Nastavio sam joj se približavati. “I učinio bih to, znaš? Da Ethan nije uletio.” Podignuo sam ruke kao da se predajem. “Znaš da bi bila na

mojem stolu, raširenih nogu, i vikala bi moje ime za manje od dvije minute - “

Pljusnula me žestoko, preko cijelog lica. Taj mi je oštar bol bio samo poticaj da dovršim svoj zadatak.

“Zaveži! Zaveži ta prljava usta, gade. Zašto mi govoriš takve stvari? Zašto me tako mučiš ?”

Podignuo sam ruke, nudio joj svoje tijelo, nudio joj sebe.

“Tako je, Trešnjice. Izbaci sve iz sebe. Udari me. Mogu to podnijeti. Reci zašto si toliko bijesna na mene. Ljutiš se na mene, je li tako?”

Zastala je, a prsa su joj se nadimala od teška disanja. Njezin bijes oslobodit će se istog trena.

“Vrijeme je da kažeš istinu, ljepotice. Hajde.” Pokazao sam rukom na svoja prsa. “Nema više laži, nema više skrivanja i odustajanja. Samo istina. Reci to glasno da te čujem. RECI MI JEBENU ISTINU, ODMAH.”

Udarala me u prsa, ruke i lice, s gnjevom žene koja ne zna što bi, bijesna. Sa svakim udarcem i svakom pljuskom bila mi je sve bliže.

“Nisi došao po mene. Trebao si me potražiti u Italiji i reći mi prokletu istinu. Pustio si da vjerujem u nešto što nas je razdvojilo. Voljela sam te, a ti si pustio da ostanem daleko od tebe. Trebao si me potražiti. TO SI TI UČINIO, NEILE.”

Spustila je glavu na moja prsa, plakala i jecala, njezina je unutarnja borba prestala, istina je konačno izašla na vidjelo.

Čvrsto sam je grlio i milovao je po kosi. Privijao sam je uz svoja prsa, uza srce iz kojeg nikad nije otišla, čak ni dok smo bili razdvojeni. Uvijek će biti ondje.

“Znam”, rekao sam joj u uho tako da me može dobro čuti.

Primio sam joj dlanovima obraze i pridignuo lice. Moja Trešnjica bila je sva uplakana i crna šminka razlila joj se oko očiju, a ipak, njezin spokoj dok sam je grlio činio ju je tako lijepom. Bila je to istinitost trenutka. Konačno smo se našli, konačno smo se razumjeli.

“Znam, znam, znam, Trešnjice. Jako sam pogriješio. Trebao sam te potražiti.” Milovao sam joj lice i grlio je, htio sam da me shvati. “Tako mi je žao.”

I dalje sam joj držao lice i primaknuo svoje usnice njezinima.

Trznula se.

“Pusti me, Trešnjice. Pusti me unutra”, šaptao sam nježno, a moja molba istodobno je bila i zapovijed.

Pokušao sam opet i ovaj put prihvatila je moj poljubac. Njezine meke usne drhtale su pod mojima u prekrasnoj suglasnosti. Produbio sam poljubac. Pokazivao sam joj sve što smo propustili svih tih godina. Pokazivao sam joj kako je dobar osjećaj imati jezik osobe koju voliš u svojim ustima. Pokazivao sam joj svoju ljubav.

Od te točke nadalje stvari su pošle izvan kontrole i bio sam sretan što sam isključio nadzorne kamere u dvorani.

Odveo sam nas do pojastučenog zida i naslonio je na njega. Ovaj put ništa me neće zaustaviti. Ništa.

Čak ni ona.

* * *

Neilove ruke dirale su me posvuda; jezik mu je bio u mojim ustima, cijelo me njegovo tijelo gutalo. Nisam mogla ništa nego prepustiti mu se.

Svaki dio mojeg tijela gorio je, a moj je um bio izgubljen u njegovu okusu i mirisu dok smo proždimali jedno drugo, pritisnuti uza zid dvorane za vježbanje.

Strgnuo mi je majicu i zarežao kad su mi ispale grudi. Bio je to zvuk gladi i emocija. Bradavice su mi već bile krute i bolno su žudjele za njegovim ustima.

Zabacila sam glavu unatrag, u čistoj ekstazi, kad sam osjetila taj prvi, fini dodir njegova jezika. Sisao je i grickao, lizao mi bradavice. Bila sam u deliriju od požude. Držala sam njegovu glavu uz svoje grudi dok ih je on tako obrađivao.

“Trebam te”, rekao je teško dišući.

“Da...” nejasno sam mrmrljala u svojoj požudi. Nije me bilo briga što smo na javnom mjestu. Nije me bilo briga. Nisam mislila ni na što osim na Neila i spajanje s njim.

Odmaknuo se i spustio se na koljena. Zgrabio mi je tajice i povukao ih. Žestoko i naglo. Gaćice skupa s njima. Prilomio je usnice na moj brežuljak i nježno ga poljubio, kao da ga slatko pozdravlja nakon toliko godina razdvojenosti.

I bilo je tako. Moje tijelo poznavalo je njegovo na najintimniji mogući način, a opet, bili smo zajedno u posve novoj stvarnosti.

“Podigni jednu nogu za mene”, rekao je. Podignuo je moju desnu nogu i jednim je potezom oslobodio tajica i gaćica. Drugu nogu nije dirao. Dovoljno je bilo otvoriti samo jednu stranu kako bi došao do svojeg cilja.

Prije nego što sam uspjela doći do daha, Neil je opet bio na nogama i ljubio me. Rukom mi je klizio uz bok i vratio se na moj brežuljak. Cijelog ga je prekrpio dlanom.

“Želim te.” Gurnuo je dva prsta među moje stidne usne. “Sad i ovdje.” Njegovi su me prsti dirali i klizili kroz sluz koju je on potaknuo, tražili su moj klitoris.

Viknula sam kad ga je dotaknuo. Žarilo me na najljepši način i znala sam da ću odmah svršiti. Jezikom je pustošio moja usta, a rukom picu, klizio naprijed i natrag po mojem klitorisu sve dok nisam vrisnula u orgazmu. Njegova usta na mojima prigušila su snagu mojeg stenjanja dok sam se njihala na njegovim vještim prstima.

Osjetila sam kako drugom rukom skida svoje hlače i vadi svoj kurac koji je bio spreman za mene.

“Evo nas, ljepotice” rekao je gledajući me u oči. Podignuo me je i raširio obje noge. Osjetila sam njegov glavić kako ljubi moj ulaz prije nego što se gurnuo duboko u mene. “Jeee-bote, kako si uska oko mene.”

“O, Bože...” Oboje smo nakratko zastali kad smo prvi put nakon toliko godina opet postali jedno. To što se između nas zbivalo potpuno nas je obuzelo. Pustila sam svoje misli da odlutaju dok sam se grčevito držala za njegove snažne ruke. Moja leđa udarala su u meki zid, neprestano, dok me njegova slasna dužina pohotno ispunjavala. Unutra i van.

Gibali smo se sve brže i žešće, naša usta bila su kao zalijepljena, a naša tijela grabila su prema vrhuncu sve dok ja nisam prva svršila i dok se moji unutarnji zidovi nisu stali grčevito stezati oko njegova kurca.

Opet sam vrisnula. Nisam se više mogla pomaknuti, mogla sam samo uzimati što mi daje.

Požudno me gledao u oči kad je počeo svršavati, a penis mu je bio sve tvrdi i puniji prije nego što se stao trzati u orgazmu.

Vrijeme se usporilo. Stajali smo čelima pritisnutim jedno u drugo, a Neil se i dalje trljao u mene, ali nježno, kao da me miluje. Poljubio

me mekano, pun ljubavi. Sve je to bilo lijepo i činilo se da tako treba biti, ali kad se moje tijelo počelo oporavljati od seksualne ekstaze, pogodila me stvarnost onoga što smo upravo učinili.

“Spustit ću te, okej ?”

Kimnula sam, a posljednje tragove užitka sad je zamijenila zabrinutost.

Polako ga je izvukao iz mene i pažljivo mi spustio noge na tlo. Pridržavao me dok ne uspostavim ravnotežu. Bila sam toliko vlažna, mnogo više nego ikad prije. Pogledala sam dolje i vidjela kako mi sjajna sperma klizi niz bedra.

“Oh, ne... nisi imao kondom.” Sagnula sam se i grozničavo nogom potražila otvor gaćica i tajica kako bih ih opet navukla. Uhvatila me panika zbog toga što će Neil misliti i reći.

Obukla sam i majicu i opet izgledala pristojno. Spremala sam se potrčati prema vratima. I potrčala sam.

Neil je očito dobro procijenio u kakvu sam emocionalnom stanju bila jer me zgrabio za ramena i čvrsto privio uza se. “U redu je, ljepotice. Sve je u redu.”

“Ali nismo imali... ti nisi upotrijebio... svršio si u - “

Neil me poljubio u usta, vjerojatno zato da prestanem govoriti. Pomoglo je. “Nema veze”, rekao je odmahnuvši glavom, “jer mi s tobom više ne trebaju kondomi.”

Počela sam plakati. Toliko emocija bilo je previše za mene i trebala sam malo privatnosti. “Ja... trebam se umiti i obući da mogu ići kući.”

“Šššš, nemoj se bojati. U redu je, Trešnjice. Ja ću ti pomoći.” Milovao me po kosi i tješio svojim riječima.

“Neile?”

“Znam jedno dobro mjesto. Dođi sa mnom.” Primio me za ruku i čvrsto je držao. Nijednom je nije pustio dok smo se dizalom penjali na četrdeset četvrti kat. Nije ju pustio ni dok smo se šuljali kroz stražnji ulaz koji je vodio do zaključanih vrata. Ta su vrata vodila u privatnu prostoriju iza njegova ureda. “Ova je soba moja i nitko drugi nema pristup u nju osim mene.”

“Mogu li se istuširati ?” upitala sam. Više nisam bila sigurna ni u što. Čak ni u sebe.

“Naravno.” I dalje me držao za ruku. Primaknuo ju je svojim usnicama i poljubio.

“I što sad, Ne - “

Snažno me poljubio u usta. Bio je to poljubac pun zahtjeva za predajom; njegov jezik pritiskao je moj, kružio oko njega. Prestao me ljubiti kad je on htio i njegova namjera da preuzme kontrolu nad situacijom bila je vrlo očita u tim njegovim metodama.

“Ostaješ ovdje sa mnom.”

“Što?” upitala sam ga, a moje su ruke već bile oko njegova vrata i pridržavale me da se ne onesvijestim.

Nasmiješio se i opet pronašao moje usnice. Ovaj me put ljubio slatko i nježno, ali moja koljena i dalje su klecala.

“Ostaješ sa mnom. Noćas... u ovoj sobi.”

22.

Pokucao sam na vrata. "Elaina? Je li sve u redu?"

Nije se čulo ništa osim zvuka vode.

Njezina tišina malo me zabrinjavala. Eksplozivna priroda našeg pomirenja potvrdila je koliko je muči naš seks u dvorani i koliko se bori sa svim emocijama u vezi s tim. I ja sam se suočavao s puno jačim emocijama nego što sam mislio. Ali najvažnije od svega bilo je to da nisam želio da ona razmišlja previše.

Pretjerana analiza stvari obično vodi u propast. I tu smo oboje bili krivci.

Samo sam želio biti sa svojom Trešnjicom nasamo ovako kao sada; želio sam da se osloni na mene da joj pokažem put natrag... k nama.

Moj plan tekao je glatko.

Znao sam što joj treba i namjeravao sam se pobrinuti da dobije ama baš sve.

Nakon nekoliko minuta pokušao sam otvoriti vrata i, začudo, bila su otključana. Zakoračio sam u kupaonicu koja je bila prepuna pare. Sjedila je pod tušem i rukama obgrlila koljena. Piljila je u jednu točku i grizla donju usnicu. Poželio sam sisati i grickati tu usnicu sve dok ne ostane bez daha i dok ne zaboravi na sve što je plaši.

Moja ljepotica sada me treba. I bila je veličanstveno mokra i gola.

Ništa nisam rekao, samo sam se počeo skidati.

Ovo trebam odigrati gol. Tako neće biti nikakvih prepreka između nas. I dok god je gola, bit će sa mnom u sobi. Ne može pobjeći ako nema što odjenuti. Ipak sam imao malo mozga.

Podignula je glavu i gledala kako se razodijevam. A kad sam skinuo košulju, oči su joj postale veće. To je bio taj trenutak. Vidjela ju je.

Ušao sam u tuš-kadu i sjeo nasuprot njoj. Licem uz lice, tijelom uz tijelo. Vruća voda padala je između nas, kapljice su prštale na sve strane, po mojoj i njezinoj koži, po kosi. Močila nas je oboje.

Elaina je podignula ruku i drhtavim prstima dodirnula moju tetovažu. "Jesi li ovo napravio u znak sjećanja na nas?" prošaptala je zadivljeno.

"Jesam."

"Lijepa je", opet je prošaptala i vršcima prstiju pratila linije moje tetovaže, proučavala je. "Vilin konjic među trešnjinim cvjetovima..."

“Lijepa je kao ti, Trešnjice.”

“Zašto si to dao tetovirati? Jesi li to učinio kad sam... otišla?” I pokraj svih tih kapljica vode koje su padale oko nas vidio sam kako joj naviru suze dok mi je postavljala ta pitanja.

“Jer te nikad nisam prestao voljeti i znao sam da nikad i neću. Želio sam te imati zauvijek na svojoj koži.”

Jecaj joj se oslobodio iz grla i zaplakala je. Zatvorila je svoje sjajne tamnoplave oči, a cijelo joj se tijelo opustilo kao da ju je preplavilo olakšanje.

“Ni ja tebe nisam prestala voljeti”, rekla je. Oči su joj i dalje bile zatvorene, a usnice su joj drhtale.

Nakon toga polako mi je okrenula leđa i mrvu nagnula glavu u stranu, izloživši svoj elegantni vrat. Maknula je kosu sa svojeg desnog ramena, a ja sam umalo prestao disati kad sam na toj savršenoj koži ugledao očaravajuću tetovažu trešnjinih cvjetova ružičaste i svjetloplave boje. Izgledala je orijentalno i egzotično, a bila je veća nego što sam očekivao za njezinu sitnu građu. Elaina nije imala drugih tetovaža i zato je tako impresivna slika, koja će zauvijek ostati na njezinoj koži, pokazivala koliko joj je naša veza značila.

Sudbina može biti divna, a ovo je bio jedan od takvih trenutaka. Nikad nemoj zaboraviti takve trenutke... i ono što su ti donijeli.

Imao sam osjećaj da mi je srce načas prestalo kucati. Bio sam zaboravio što mi je Ian rekao one večeri - njegove tajnovite, pijane izjave kako nisam jedini koji ima tetovažu trešnjina cvijeta. Nikad nije nosila takvu odjeću da se tetovaža može vidjeti.

“I ja sam željela imati tebe na svojoj koži zauvijek, Neile.”

* * *

Prstima sam po zraku pratio linije njezine tetovaže, tek mrvicu iznad kože kako je ne bih probudio. *I ja sam željela imati tebe na svojoj koži zauvijek, Neile.*

Moja Trešnjica bila je u krevetu sa mnom. Spavala je. Nisam je želio ometati, samo sam je gledao i uživao.

Ležala je ispružena na boku i izgledala poput grčke božice. Plahta joj je djelomično prekrivala tijelo, ali pokazivala je ipak dovoljno od njezine kože da opet osjetim požudu.

Požuda mi nikad neće postati problem. Trebao sam je samo zamisliti голу i već sam bio spreman. Imao sam godine i godine za vježbu.

Zakleo sam se da se više nikad neću naći u takvoj situaciji. Bilo je previše bolno kad sam je izgubio. Bojao sam se vjerovati jedinoj osobi koja je mogla izliječiti moje srce. Toliko izgubljene sreće. Izgubljenog vremena.

“O čemu razmišljaš?” upitala me pospanim glasom.

“Budna si, Trešnjice?”

Okrenula se prema meni i zavukla ruke pod jastuk. “Jesam.”

Pogledom je klizila niz moje lice, proučavala me, zadovoljna. Opet je izgledala sretno. Izgledala je spokojno.

Izgledala je kao žena koja ostaje sa mnom.

Dao bih sve na svijetu da sam barem jedanput u ovih šest godina mogao vidjeti ovakav izraz njezina lica.

“Razmišljao sam kako je predivno imati te голу u svojem krevetu. Imati te dovoljno blizu, da mogu ovako posegnuti i dodirnuti tvoju toplinu.”

Stavio sam ruku na njezinu dojku i milovao je, stiskao i prstima povukao za bradavicu. Odmah se ukrutila.

Ispustila je seksi uzdah i lagano se nasmiješila.

“Osjetiti miris tebe i mene nakon što smo vodili ljubav.”

Zario sam lice među njezine grudi i udisao nepogrešiv miris seksa pomiješan s opojnim mirisom njezina tijela.

Izvijala se sve bliže prema meni i počela disati otežano. Moje riječi i djela uzbuđivali su je.

“Osjetiti tvoj slatki okus.”

Prekrio sam njezina usta svojima i gurnuo jezik unutra kako bih je dobro okusio, a za to vrijeme moji su prsti pronašli put do njezine pice, gdje ih je dočekala vlažna dobrodošlica. Izvukao sam ruku i stavio svoje prste u usta. Posisao sam sve, pohotno i gladno.

Ispustila je još jedan seksi udah, a oči su joj plamtjele. Da, htjela je još.

“Pokazati ti koliko te volim i kako ne namjeravam više ikad ostati bez ijednog dijela tebe.”

Pogledala je naša tijela pod plahtama i vidjela koliko mi je tvrd, opet. Vidjela je kolika je bila moja želja za njom.

“Razmišljam kako sam najsretnija budala na svijetu jer si ovdje sa mnom.”

Prevrnuo sam je na leđa i dobro joj raširio noge. Spustio sam bokove prema njezinu blaženstvu i potražio svoju metu. Namjestio sam kitu točno na ulaz. Obožavao sam vidjeti tu strast u njezinim očima i teško disanje koje bi kontakt naših intimnih dijelova izazvao u njoj.

Htjela je još od mene i od mogeg momčine i to je bilo otprilike sve što sam trebao znati. Dama je bila voljna i spremna. Vrijeme je da ga opet pustim.

Ševili smo se neprestance otkako mi je pokazala svoju tetovažu pod tušem. Toliko smo puta vodili ljubav da mi nije bilo jasno kako joj već nije dosta mene. Nismo upotrijebili nijedan kondom. Tako je dobar osjećaj biti u njoj bez ičega da mi nije ni palo na pamet staviti ga. Nadam se da joj neće smetati ako budemo imali gomilu djece jer više nikad ne namjeravam navući to na sebe.

No, nekim čudom, nije joj bilo dosta mene. Njezine oči nisu mogle lagati. Imala je pogled kao nekad.

Moja ljepotica bila je savršena na svaki mogući način, a pokazala mi je i koliko je savršena predajući mi se svaki put. Svaki jebeni put. I bilo je tako dobro. Toliko dobro da se riječima ne može opisati.

Blagoslovljen sam.

“I mogu učiniti ovo”, rekao sam hrapavim glasom. Uhvatio sam joj obje ruke i stavio ih iznad njezine glave. Držao sam je na taj način zarobljenu, spremnu za mene.

Uvukla je dah i požudno me gledala, puna pokorne strasti.

Gurnuo sam ga duboko - dokle god je išlo - a sladak žar njezinih unutarnjih mišića koji su se istog trena stali stezati oko mogeg kurca izmamio je povik iz mojih usta.

“Ah, daaa”, stenjala je i ona, prihvaćajući cijelu moju ukrućenu dužinu i ispreplićući prste s mojima.

Bio sam posve izgubljen. Mogao bih činiti ovo opet i iznova i svaki put bilo bi bolje, intimnije, lakše u načinu na koji smo se gibali zajedno, savršenije u načinu na koji me primala.

Išli smo polakše, u nešto sporijem ritmu, ali jednako intenzivno kao i prije. Vođenje ljubavi s Elainom nije nešto što se treba požurivati. Uvijek ću htjeti da traje.

Jednom rukom držao sam njezine iznad glave i ispunjavao je koliko god sam mogao. Kurcem, jezikom, prstima druge ruke. Lizao sam i dirao, penetrirao, sisao, a cijelo vrijeme gibao sam se u ritmu.

Želio sam još jedan eksplozivni orgazam od nje. Želio sam joj vidjeti na licu kako svršava. Želio sam osjetiti grčevito stiskanje oko svojeg kurca i čuti riječi koje je nekad izgovarala.

One riječi.

Želio sam opet čuti one riječi od svoje Trešnjice. Riječi koje su mi značile sve.

Ubrzali smo ritam, a to vlažno klizanje vodilo je prema zajedničkom vrhuncu. Malo bismo se odmaknuli i zatim opet udarali jedno u drugo, bez prestanka.

Stao sam trljati njezin nabrekli klitoris.

“Svr... svršit ću”, stenjala je nježno, “Neile...”

Tako lijep zvuk, tako seksi da sam i ja bio na rubu orgazma. Čim je to izgovorila, ukrotila su mi se jaja. Postao sam rob njezine slatke pičke omotane oko mojega tvrdog kurca.

Reci mi to, Trešnjice. Izgovori te riječi.

Nabijao sam joj ga, sve jače, brže, dublje.

Cijelo tijelo stalo joj je podrhtavati.

Otvorila je usta i zbacila glavu unatrag, izloživši grudi u prekrasnom luku.

Izgovori to!

Osjetio sam njezine unutarnje mišiće kako plamte i stežu se, točno prije nego što je počelo štrcati iz mojeg uda.

Izgovori to!

“Volim te!” vikala je.

“Još jedanput”, odvratio sam, i dalje je jašući žestoko.

“Toliko te volim, Neile.”

Razbio sam se u milijun komadića.

Ne postoje druge riječi kojima bih opisao kako sam se osjećao u tom trenu. Orgazam me razbio u milijun komadića. Elainina izjava da me voli razbila me u milijun komadića. Moja ljubav prema Elaini i njezino prihvaćanje moje ljubavi razbilo me u milijun komadića. Njezina ljubav prema meni razbila me u milijun komadića.

U vulkanskoj erupciji intimnosti i užitka postali smo jedno. Neopisivo.

Dugo smo ostali zadihani nakon toga. Tijela su nam i dalje bila spojena, a naša srca i dalje su divljački tukla, razdvojena samo kožom i prsnim košem.

* * *

“Vidim na tom lijepom licu da te nešto muči”, pratio sam prstom luk njezinih obrva, a zatim klizio prema bradi i konačno do njezinih usnica koje su bile rumene i nabrekle od svega što sam im satima činio. “Što je?”

“Morat ćeš me uskoro odvesti kući.” Zijevnula je pospano.

Hmmmm... ležiš u mojem krevetu. Gola. Zar misliš da sam glup, ljepotice? Nisam si mogao skinuti smiješak s lica. “Mislim da si zaboravila što si mi rekla ranije.”

“Uvjerena sam da sam rekla puno toga.”

“Jesi. Govorila si *daaaa, nemoj stati i daj mi još svojega golemog kurca.*”

Bocnula me prstom u rebra i pokušala me pošakljati, ali uspio sam je zgrabiti za ruku. Sad kad zna gdje sam šakljiv, do kraja života moći ću očekivati napade s leđa.

“Glupane umišljeni, nisam to rekla”, smijala se.

“Ali ovo imam napismeno. Točno u četrnaest sati i pedeset osam minuta poslala si mi poruku koja glasi, citiram: *ako misliš da me večeras voziš kući, varaš se?*”

Nasmiješila se i odmahнула glavom. “Nisi dobro zapamtio, gospodine. Zapravo sam rekla da se *grdno* varaš.”

Nisam mogao odoljeti a da je ne poljubim i stisnem joj savršeno dupe. Povukao sam je preko svojih bokova kako bi vidjela kako njezino tijelo djeluje na moje.

“Ahaaa, tako je. Dakle, kako bih poštivao tvoje želje, morat ću te sad odbiti i neću te odvesti kući.”

“Hm, čini se da si prilično kontradiktorna osoba, nije li tako?” Podignula je jednu obrvu i zahihotala se.

“Ne. Nimalo. Zašto to kažeš?”

“Sjećam se da sam ti u istoj poruci napisala i da me pustiš na miru, a taj si zahtjev potpuno ignorirao.” Pokazala je pogledom na područje ispod mojeg struka. Kurac mi se opet počeo dizati. “Očito.”

Glasno se nasmijala, a taj me zvuk činio toliko sretnim. Čuti kako je bezbrižna i znati da možemo zabavljati jedno drugo šašavim

komentarima bilo je nevjerojatno.

“Volim te”, rekao sam joj.

“Volim te”, odvratila je.

“Ali svejedno te neću odvesti kući.”

Namrštila se i napućila usnice. “Nemam nikakve odjeće za posao sutra.”

“Pa gdje ti je današnja odjeća?”

“Pretpostavljam da je u torbi u ormariću pokraj dvorane za vježbanje, u kojoj si me zaveo.”

Nasmijao sam se, svjestan da će mi njezin britki humor odsad nadalje pružati puno zadovoljstva. “Hoćeš li da odem dolje i donesem ti torbu?”

Topao osjećaj radosti brzo je zamro kad me pogledala kao da imam inteligenciju crva. “Pa ne mogu obući ono što sam nosila jučer. Ljudi će skužiti.” Očito sam morao još puno učiti o pravilima odijevanja kod žena. Odmahnula je glavom u čudu i ponovno zijevnula, pokrivši usta rukom.

Privio sam je uza se, poljubio u kosu i nježno milovao te svilene vlasi. Obožavao sam dirati njezinu kosu. Ona je to znala i nije joj smetala moja opsesija. “Ja ću to srediti. Spavaj, Trešnjice.”

Bila je tako meka i podatna u mojem naručju. Namještala se za spavanje kad sam joj opet čuo pospani glas. “Volim te.”

Bile su to najslađe riječi.

* * *

Probudila me budilica mogega mobilnog telefona. Trebalo mi je nekoliko trenutaka da shvatim gdje sam, ali moji bolni mišići podsjetili su me čim sam se malo protegnula. Osvrnula sam se uokolo po apartmančiću koji je skrivao iza svojeg ureda. Je li to bila jedna od onih gajbi za neženje koja služi za beznačajan seks ? Moram priznati da to nije nalik na Neila, koliko ga ja pamtim, a i besprijekorno stanje svega u prostoriji, počevši od plahti pa do slika na zidu, govorilo je da se na ovom mjestu ne boravi često.

A gdje je on uopće ?

Bez obzira na to gdje je Neil, morala sam se vrlo brzo istuširati i odjenuti svoju odjeću za vježbanje kako bih mogla odjuriti podzemnom kući. Ne mogu se pojaviti za svojim pultom u odjeći koju sam nosila prethodni dan, a još manje mogu doći u tenisicama,

sportskom grudnjaku i suknji od jučer. Trebala mi je prikladna odjeća i unatoč tome što ću zakasni na posao, morat ću najprije kući. Pogledala sam koliko je sati i jurnula pod tuš.

Nisam željela oprati svoje tijelo. Imala sam osjećaj kao da ispirem njega sa sebe. Toliko je seksa bilo sinoć... Ispunio je ono što mi je rekao jučer u svojem uredu... *Želim te u svojem krevetu da se možemo jebati cijelu noć... bez prestanka, sve dok ne postaneš robinja toga - kao nekad.*

Ostvarila mu se želja. Postala sam robinja toga. I jebali smo se.

Brzo sam se istuširala i već postala nervozna zbog vremena.

Kad sam se vratila u sobu, vidjela sam da se netko ušuljao i ostavio mi pošiljku.

Krevet je bio pospremljen, a na njemu je ležala moja vunena haljina Burberry, crna sa smeđim ovratnikom, čizme i plava pletena torba. Otvorila sam torbu i ugledala četku i sušilo za kosu, set za šminkanje, gaćice, grudnjak, najlonke... sve što mi je trebalo da se uredim za posao. Nevjerojatno.

Zaista je bio dobar.

Ugledala sam i poruku koja je virila iz torbe.

Trešnjice,

Hvala što si ostala. Hvala ti na tako dragocjenom daru. Nikad ne bih mogao povući ono što sam ti sinoć rekao. To se za mene nikad neće promijeniti. Dokaz je zauvijek tetoviran na mojoj koži. I na tvojoj. Volim te, ljepotice.

xo, N.

P.S. Iskrao sam se i otišao k tvojoj majci po neke stvari tako da se možeš spremi za posao. Ona me obožava i uvijek mi odgovara na poruke (nemoj biti ljubomorna).

P.P.S. Ako se pitaš gdje sam, otišao sam vježbati dolje u dvoranu (u kojoj sam te zaveo). Moram ostati jak kako bih se mogao i dalje brinuti o tebi kao pravi muškarac. Xox

Prislonila sam njegovo pismo na svoje srce i držala ga ondje. I plakala samo zbog toga koliko me činio sretnom.

23.

“Molim te, reci da je zrak čist i da mogu ući.” E je provirio na vratima *nakon* što je pokucao. “Jesmo li danas pristojni? I, reci mi, trebam li se pobrinuti za pravno zastupanje - znaš, za slučajeve seksualnog uznemiravanja na poslu?”

Blijedo sam ga pogledao i pustio da se igra; očito je sam sebi bio vrlo zabavan.

“Iako moram priznati da će biti pomalo zeznuto jer će se ta stvar ticati žene koju pokušavaš poševiti na radnom mjestu.” Napravio je grimasu. “Ne piše ti se baš dobro, frende.” Stajao je na vratima još neko vrijeme i kenjao dok mi konačno nije prisjelo.

“Dobro, jesi li sad završio?”

E je ušao unutra i sjeo. “Smijem?” upitao je pokazavši rukom na džep svoje košulje, u kojem je držao cigarete.

“Naravno”, rekao sam i gledao kako pali cigaretu i uvlači dim.

Nacerio se. “Onda? Čekam.”

“Samo ti čekaj. Ne namjeravam razgovarati.”

Ethan me pogledao značajno podignuvši obrvu. “I krstio si apartman, frende. Vrlo impresivno. Skaćeš baš ondje gdje je najdublje.”

“Odjebi”, rekao sam mu. “Kako ti to uopće znaš? Apartmani nemaju nadzorne kamere.” Godinama me već davi s pitanjima zašto se nikad ne služim svojim apartmanom onako kako se on služi svojim. A ja bih mu uvijek govorio da je to bio bačen novac i da nikad neću tamo dovoditi žene. I sad sam ispao lažljivac.

Nasmijao se. “Vidio sam Elainu jutros kako izlazi odatle, a izgledala je vrlo... kako bih opisao njezino držanje...” Kucnuo se po čelu. “Znam! Izgledala je vrlo... zadovolj - “

“Dosta! Jesi možda krenuo na satove glume, Ethane? Radije se nemoj nadati karijeri na filmu jer ti stvarno loše ide. Bolje ti je da se držiš posla koji radiš.”

Pretvarao se da nije čuo što sam rekao i nastavio blebetati. “Kad malo razmislim, i ti izgledaš opuštenije. Kao da si se riješio nekakve napetosti. I? Kakav je krevet ondje?”

“Sad možeš prestati. Molim te, prestani prije nego što te ušutkam. Izgledat će ružno ako budem morao u buksu jer sam ubio šefa, što

se umalo dogodilo jučer, usput rečeno.”

Još se malo smijao odmahujući glavom, ali potom mi je uputio iskren osmijeh, što nije činio baš često. “Drago mi je zbog tebe, prijatelju. Stvarno jest. Ona je krasna i oboje to zaslužujete.”

“Hvala.” Duboko sam udahnuo. “Šest godina je dugo kad nekoga čekaš. Ali sad smo sve riješili i... više je ne namjeravam ispustiti iz vida.”

Kimnuo je suosjećajno. Njegov šaljivi ton nestao je i zamijenio ga je ozbiljan izraz dok je sjedio u mojem uredu i pušio svoju cigaretu s aromom klinčića. “Šest godina... da, dugo je to.” Znao sam kamo su mu odlutale misli. Prošao je kroz pravi pakao u ratu i vratio se živ. Mnogi bi na njegovu mjestu odabrali lakši izlaz i okončali si bol. Mnogi ratni veterani borili su se sa svojim demonima i upravo bi to i učinili. Njegovo ratno iskustvo bilo je užasnije nego što se može zamisliti, ali zapovjednik Blackstone imao je jaja od čelika i Viktorijin križ koji je to i dokazao.

“Voliš je.” To nije bilo pitanje, već izjava.

“Više od svega.”

“Ahh.” Nakon još nekoliko minuta šutnje upitao me: “Kako si znao da je voliš?”

“To nije nešto što se mora shvatiti, Ethane. Netko drugi donese odluku umjesto tebe. Kad se pojavi prava osoba... ma znat ćeš.”

Odmahnuo je glavom kao da ne može zamisliti da će se nešto takvo njemu ikad dogoditi. Mnoge žene pokušale su ga uhvatiti. Godinama sam bio svjedok tomu, ali nikad ga nisam vidio da od neke želi više od ševe na jednu noć. Svi su znali da se Blackstone nikad ne vraća istoj pici.

Sjetio sam se upitati ga zašto me trebao jučer. “Hej, o čemu si ono govorio jučer kad si uletio ovamo? Nisi mi rekao zbog čega je bilo tako važno.”

Izraz lica opet mu se promijenio. Ovaj put obuzeo gaje ponos. “Pogodi čija je tvrtka dobila posao osiguranja kraljevske obitelji na Olimpijskim igrama?”

“Njezino Veličanstvo?” Skočio sam sa stolca od uzbuđenja. To je golema stvar za BSI.

“Da. Zamolili su nas da to sredimo.” Smiješio od uha do uha.

* * *

TO:emorrison@bsiltd.co.uk

Je Li ti se svidio doručak? Xo N.

Budući da se Elaina javljala na telefone i spajala pozive, nije joj bilo zgodno odgovarati na poruke putem mobitela, kao ni javljati se meni na telefon. Stoga nam je dok smo bili na poslu komunikacija putem e-pošte bila najprikladnija. I da, mogao sam je gledati kako sjedi za svojim radnim stolom. Naime, nadzorne kamere snimale su sve što se zbiva na katovima na kojima se protezala tvrtka Blackstone Security International. No, meni najvažniji dio bila je recepcija na četrdeset četvrtom katu, katu na kojem su se nalazili uredi direktora.

Imao sam Elainu na najvećem monitoru u svojem uredu.

Ne bi joj smetalo što je špijuniram, ali svejedno joj nisam to obznanio. Jako mi se svidjelo to što mogu bilo kada podignuti pogled dok sam za svojim radnim stolom i vidjeti nju. Bio sam sretan što mogu gledati što radi, tko ulazi u urede, gledati je kako se kreće i kako razgovara s ljudima. Toliko sam dugo gladovao za njom da mi je bilo bolno kad bih morao spustiti pogled i posvetiti se nečemu drugom.

TO:nmcmanus@bsiltd.co.uk

Svidio mi se kolač od trešanja, ali najviše od svega svidjela mi se moja odjeća. Hvala ti i na poruci. Rasplakao si me.

PS. Šale su ti mrak. Xx E.

Njezin drski komentar izmamio mi je smiješak. I opet mi se digao. Kad bih se mogao izvući, otišao bih na recepciju, zgrabio je, odnio u krevet i vodio ljubav s njom.

TO: emorrison@bsiltd.co.uk

Moram te pitati nešto važno. Xo N.

Znao sam da će mi odmah odgovoriti u šaljivom i sarkastičnom duhu. U tome je i bila zabava. Predviđao sam što će reći, ali ujedno sam znao i da ću se iznenaditi.

TO:nmcmanus@bsiltd.co.uk

Gospodine, trebali biste znati da je moj prvi odgovor uvijek "ne", na svako pitanje. Xx E.

P.S. Također biste trebali znati da nije ugodno kad morate zamišljati poruke koje su noć prije izmjenjivali moj muškarac i moja mama. Fuj.

To je bila Trešnjica koju sam obožavao. Uh, kad bi samo znala koliko sam puta navratio do njezine mame i pomagao joj dok je ona

bila u Europi. Ako bi Ian bio negdje na poslovnom putu, njezina mama nazvala bi mene. A ja sam uvijek rado dolazio pomoći osobi koja me primila u svoju kuću kao sina, od prvog dana. Ali nitko nije znao da sam ulazio u Elaininu sobu i gledao uokolo. Katkad bih dodirivao njezine stvari, čak ih mirisao. Tražio sam njezine tragove. Ne volim se prisjećati toga, ali ujedno sam smatrao da je to iskustvo bilo važno i da ga ne smijem zaboraviti. Ako budem pamtio koliko smo izgubili dok smo bili razdvojeni, onda ću se potruditi da se to ne dogodi više nikad.

I dalje sam imao plan koji je trebalo ostvariti do kraja i nisam namjeravao odustati.

TO:emorrison@bsiltd.co.uk

Na ovo ćeš pitanje sigurno htjeti reći "da". Vjeruj mi. A što se tiče poruka između tvoje mame i mene - nemoj razmišljati o njima. Vidiš kako je jednostavno? Xo N.

Imala je posla s klijentima koji su taman bili ušli i prošlo je neko vrijeme prije nego što je stigla odgovoriti. Volio sam joj slušati glas, a pogotovo dok govori talijanski ili francuski. To mi je bilo seksi do jaja, a tako sam se ponosio njome što je postigla tako puno bez ičije pomoći, na vlastitu inicijativu.

TO:nmcmanus@bsiltd.co.uk

Mislim da ste mi zaboravili postaviti to važno pitanje, zapovjedniče. Usredotočite se, molim vas. :P

Nisam mogao dočekati da je odvedem u svoj stan večeras. Prvi put. U svoj pravi krevet. Imat ćemo punu privatnost, a ja ću uživati u luksuzu jer ću znati gdje je i što radi, cijelu noć. I jer ću znati da će ujutro ići na posao (sa mnom) i jer će se vraćati s posla k meni (sa mnom). Golem prozor, s pogledom na gradska svjetla. Kurac mi je pulsirao na samu tu pomisao. Moja Trešnjica i ja imali smo večeras spoj, baš pred tim prozorom.

TO:emorrison@bsiltd.co.uk

Smijem li te večeras voziti kući, Trešnjice?

Odmah sam dobio odgovor.

TO:nmcmanus@bsiltd.co.uk

Da, smiješ, (volim kad me voziš kući)

sva se rumenim

Pogledao sam na sat i duboko uzdahnuo. Još pet sati. Još pet sati prije nego što budem mogao ispuniti svoje obećanje i imati svoju Trešnjicu ondje gdje sam je želio.

* * *

“Kad mogu otvoriti oči?” pitala sam nestrpljivo. “Želim vidjeti sve.”

“Još samo trenutak. Gotovo smo stigli.” Neil me držao za ruku i vodio kroz svoj stan.

Držala sam oči zatvorene... jer mi je on tako rekao. Jedna od onih neizrečenih, ali vrlo jasnih posebnosti naše veze bilo je to što nikad nije bio neodlučan sa mnom. Uvijek je znao što želi, kako da to traži, kako da to zahtijeva i dobije, a ako treba i zgrabi. Ta njegova snažna, zapovjedna prisutnost činila je Neila razornom kombinacijom.

Volio me iznenaditi sitnicama i ugađati mi. Pomogao mi je da spakirati dovoljno odjeće za nekoliko dana. Spasio me mojih strašnih noćnih mora u kojima svi imaju odjeću osim mene.

Nakon što je poljubio moju mamu u obraz i zahvalio joj što mu dopušta da me odvede iz kuće, poveo me na večeru u *Gladstone's*. Bio je pažljiv i romantičan, kao i uvijek. Vino i očaravajući prizor njega kako sjedi nasuprot meni omamili su me, ali znala sam da sam u najsigurnijim rukama. A upravo sada, oko glave mi je čvrsto svezao šal i tako povezanih očiju vodio me prema nečemu u svojem stanu, nečemu što mi je radosno želio pokazati.

“A sad?” upitala sam ga opet.

Zaustavio nas je i stao iza mene. Stavio je svoje ruke na moja ramena. U idućem trenutku osjetila sam kako dugačkim prstima odvezuje moj svileni šal, nježno povlačeći tkaninu. Obožavala sam Neilove prste. Izvodili su čarolije na meni. Dodirnuo me tim prstima, a ja sam se u tren oka zapalila, očajna od želje da ti prsti učine još nešto s mojim tijelom.

Oči su mi još bile zatvorene.

“Sad ih možeš otvoriti, Trešnjice.”

Bilo mi je potrebno nekoliko trenutaka da pronađem riječi.

“Ja... ne mogu vjerovati kako je lijepo.” Tamnu noć osvjetljavalo je milijun čarobnih svjetala Londona.

Nije govorio.

“Najprije si želio da vidim ovo.” Rukom sam dotaknula staklo. “Pogled s prozora.” Bilo je doista očaravajuće. Golemo staklo

protezalo se preko cijeloga grada koji je svjetlucao pod noćnim nebom.

“Da.” Osjetila sam kako se odmaknuo.

Okrenula sam glavu i vidjela kako sjeda na dugačak jastučić.

“Sjećaš li se što sam tražio od tebe prvi put kad smo vodili ljubav u Hallboroughu?” upitao je nježno.

“Želio si da stanem gola ispred onog prozora s kojeg je pucao predivan pogled.”

“Da, Trešnjice. Ipak se sjećaš...”

“Da, Neile, sjećam se.” Zavodljivo sam prošla rukom kroz kosu. “A sad?”

Vidjela sam kako guta knedlu i kako su mu oči zasjale. Voljela sam slušati njegove zapovijedi i čekala sam da kaže nešto. Obožavala sam i izraz njegova lica dok izgovara svoje zapovijedi. Poput snažne, zlatne zvijeri koja čeka savršen trenutak da zaskoči svoj plijen. A plijen sam bila ja. Sretnica.

“Skidaj se za mene, ovdje, pred ovim prozorom. Skini se gola... tako da moj pogled na London konačno bude onakav kakva dugo sanjam. Ovaj prozor, ovaj pogled, a ti ispred njega. Učini to za mene, sada.”

Umirila sam svoje ustreptalo srce i polako se svlačila za svojeg muškarca.

Gledao me u tišini, posve miran.

Zamišljala sam da je ovo za njega nešto više od samog uvoda u nešto što će završiti orgazmičkom eksplozijom. Ovo je bio naš drugi početak.

Samo su njegove oči pratile moje pokrete. Pratile su moje ruke koje otkopčavaju haljinu i spuštaju je na pod. Zadržale su se na mojim nogama dok sam izuvala čizme i skidala najlonke. Zasjale su kad sam skinula grudnjak, a plamtjele kad su i gaćice pale negdje na krzneni tepih.

Naslonio se na jastuk, podupirući se o laktove i prekriživši noge, i još me neko vrijeme promatrao. Činilo se da mu se nimalo ne žuri i da uživa u nečemu što je toliko dugo čekao.

A ja sam mu dala vremena koliko je htio i zadovoljno čekala njegov idući zahtjev.

“Okreni se prema prozoru i pogledaj taj prizor”, rekao je dišući teško.

Učinila sam to, znajući da me ne može vidjeti nitko osim Neila. Sve je organizirao tako da me ništa ne osvjetljava. Dobro sam poznavala svojeg muškarca.

Začula sam zvuk patentnog zatvarača, kopča na pojasu, skidanja odjeće. Zvuk odbačenih cipela, zvuk metala i svega ostalog što se našlo na podu.

“Razmakni noge i stavi dlanove na staklo.”

Trnci su mi prošli tijelom dok sam činila ono što mi je rekao. Čekala sam što će uslijediti, a iz sekunde u sekundu bila sam sve uzbuđenija, sve gladnija za njim. Najednom sam ga osjetila pokraj sebe, iako ga nisam čula kako se približava.

Osjetila sam njegov čist, muški miris i njegov dubok dah kako klizi niz moja leđa.

A zatim... osjetila sam njegov jezik na svojoj pici.

Povikala sam; nisam mogla suspregnuti jecaje beskrajnog užitka dok je gutao moje međunožje. Malo sam se nagnula prema naprijed kako bih mu olakšala pristup i čvršće se primila za prozorsko staklo da se održim na nogama.

Bio je nemilosrdan sa svojim ustima. A njegovi prsti... čvrsto su me držali za bokove, mijesili dupe i širili mi noge kako bi me mogao jebati jezikom, sve dok nije osjetio da se približavam vrhuncu. Oh, da, znat će kad se to dogodi. Njegove će me usne osjetiti, a jezik okusiti. Dogodit će se svake sekunde...

I stoga, kad se naglo odmaknuo, gotovo sam se srušila i zaplakala.

Vjerojatno sam ispustila zvuk negodovanja jer mi je hrapavo šapnuo na uho. “Znam, ljepotice... znam.”

A zatim je kurac zamijenio njegov jezik.

Oboje smo vrisnuli od užitka kad se njegov golem ud zario do samog kraja i stao udarati u moje stijenke, britko i senzualno, sočno.

“Obožavam te...” stenjao je. Malčice se odmaknuo, a zatim mi ga je opet moćno zabio. Naš ritam bio je divlji, gibanje žestoko, a užitak intenzivan. Odlebdjela sam na mjesto na kojem razmišljanje nije bilo ni moguće ni važno. Oboje smo znali samo gdje smo i što radimo.

Konačno je sve bilo kako treba.

Sve je bilo kako treba... dok me Neil jebao uz panoramski pogled koji se pružao s njegova prozora, pogled na svjetla Londona u njegovu punom, veličanstvenom sjaju... Da... sve je bilo kako treba kad sam ponovno postala njegova, drugi put u našem životu.

* * *

Odsutno je klizio rukom uz moj bok. Kao da nije želio zaboraviti da sam ondje, pokraj njega.

Kao da bih ikad mogla zaboraviti da me dodiruje.

Ležali smo na boku jedno uz drugo na debelom krznenom tepihu. Tepih je bio tako raskošno mek i, iako mi je odgovaralo što ležim na njemu, a ne na tvrdu podu, njegova mi toplina uopće nije trebala. Mene je grijao moj muškarac svojim zagrljajima. Tijelo mi je izgaralo od silnog uzbuđenja i onog što smo maloprije radili. Ta se vatra neće ugaziti još neko vrijeme. Mislim da mi više nikad u životu neće biti hladno.

“Hvala ti”, šapnuo mi je uz rame i poljubio ga, a zatim je nastavio kliziti svojim usnicama niz moju kožu, ostavljajući trag od ramena prema vratu.

“Bilo mi je zadovoljstvo”, rekla sam mazno.

“I tebi i meni.”

“Još mi uvijek nisi pokazao stan, znaš?”

“Ali vidjela si jedini dio koji mi je važan.”

“Prozor ti je bio toliko važan?”

“Da.”

Jedno je vrijeme šutio. “Tebi zapravo ne treba obilazak mojeg stana”, konačno je rekao.

“Zašto ne?”

“Jer ovo je sad tvoj dom. Živiš ovdje.”

Zastala sam, iznenađena. “Ne sjećam se da me itko pitao.”

Okrenuo me na leđa i nagnuo se prema meni, držeći mi nježno rukom lice. “Trešnjice, hoćeš li živjeti ovdje sa mnom? Učiniti ovo mjesto svojim domom? Sa mnom?”

Njegove oči boje čokolade gledale me i svjetlucale dok mi je palcem milovao obraz. Ljubav u tim očima pružala mi je odgovore na sva moja pitanja. Znala sam da me voli i znala sam da ja volim njega. Nije me ni trebao pitati, znala sam da sam doma. Neil je moj dom. Doduše, više nisam bila ona mlada djevojka koju je nekoć

volio. Ove duge godine promijenile su nas oboje, ali moj je odgovor bio vrlo, vrlo jednostavan.

“Volim te... i, da, hoću”, rekla sam i poljubila savršene usnice koje su me znale tako dobro voljeti.

Neil je ustao prvi, a potom se sagnuo i uzeo me u naručje. Ponovno je stao na noge i poljubio me. Nasmiješio se i krenuo noseći me nekamo niz hodnik mojega novog doma.

Nije me bilo briga kamo me nosi, ali pretpostavila sam da mi želi pokazati sobu u kojoj ću odsad spavati.

24.

“Tipično za mojeg brata. Uvijek mora otputovati nekamo kad nešto treba raditi.” Elaina je provjeravala poruke u svojem mobitelu dok smo se vozili prema kući njezine majke. “Slušaj što je napisao: 'Sori, seko, ja sam ti u Parizu. Tu su važni klijenti dubokih džepova, a ja vičem *Vive la France!* Scotty će se sasvim dobro snaći i bez mene. Veći je i jači od mene. Ian'.” Namrštila se u telefon. “Kakav seronja.”

“Ali razmisli malo bolje. Kad bi nam on pomagao seliti tvoje stvari, ne bismo ga se kasnije mogli riješiti. Sjedio bi satima i satima, popio sav moj Guinness, a još bi očekivao i da ga nahranimo.”

“Posve ste u pravu, zapovjedniče.” Okrenula se prema meni, a njezino savršeno lice kvario je pomalo mrgodan izraz.

“O čemu razmišljaš, Trešnjice? Čini mi se da se kotačići u tvojoj glave vrte velikom brzinom.”

“Čuj, trebao bi gledati cestu pred sobom, a ne kotačiće u mojoj glavi.” Rekla je to svojim izazovnim, drskim tonom zbog kojeg sam joj poželio raditi prljave stvari koje su uključivale njezina napućena usta i moj kurac.

“Možeš mi sve reći, znaš.” Potražio sam njezinu ruku i čvrsto je primio. “To je opis mojega novog posla. Ja sam sad tvoj muškarac.”

Primaknula je moju ruku svojem licu i poljubila mi dlan. “Muči me mama. U posljednjih nekoliko dana više pije, ne znam zašto.”

“Da, primijetio sam. Misliš da to ima veze s tvojim preseljenjem?”

Odmahnula je glavom. “Mislim da ne. Nije me bilo godinama i ona je bez problema živjela sama. Tako sam kratko sad bila kod kuće da nije mogla postati ovisna o meni samo u nekoliko tjedana. Osim toga, njezin glavni razlog zbog kojeg me dovela natrag u London bio je taj da nas opet spoji. Ona nam želi ovo. Zašto bi je to rastužilo kad joj se želja ostvarila?”

“Ne znam. U pravu si, to ne bi imalo smisla.” Snaga Caroline Morrison i njezina odanost meni, godinama me održavala na životu. Njezina ljubav i podrška nikad nisu bile upitne. Ona je u mojoj glavi preuzela ulogu majke, ulogu koju je prethodno imala moja baka. Nije bilo ničeg na svijetu što ne bih učinio za nju. “Pokušajmo je nagovoriti da dođe danas s nama u stan. Tako će sama vidjeti gdje živimo i znat će da je voljena i dobrodošla kad god poželji doći.

Odvest ću vas obje na večeru, a nakon što raspakiramo tvoje stvari, možemo pokušati ispitati situaciju i izvući to iz nje.”

Uzdahnula je i slabašno se nasmiješila. “Kad te odlučimo posvojiti, svjestan si da smo zapravo mi na dobitku, zar ne?”

Odmahnuo sam glavom. “Ne, draga. Ja sam najsretniji čovjek na svijetu. Kad sam dobio lana za prijatelja, dobio sam ne samo brata, već i cijelu obitelj. Nikad to neću zaboraviti.”

* * *

Čim smo ušli u kuću, znala sam da nešto ne štima. Bilo je pretiho. I Neil je primijetio da nešto ne valja. Bio je sav napet i brzim ali metodičnim koracima kretao se po kući tražeći kakve znakove.

“Mama?” zazvala sam je.

Tišina.

“Ali očekivala nas je. Znala je da dolazimo u podne pakirati stvari”, rekla sam i počela se zaista brinuti.

“Auto joj je ovdje. Možda je navratila kod neke susjede ili negdje blizu -” Zastao je i podignuo pogled prema stropu, kao da je nešto čuo. Pokazao je prema gore. “Tvoje potkrovlje ima stubište na povlačenje, zar ne?”

“Da, ali zašto bi išla gore - “

Odozgo se začuo glasan udarac.

Neil je već bio na katu i otvarao zasun kojim se spuštalo stubište. Počeo se penjati još dok stube nisu ni dotakle tlo.

“Je li gore?” upitala sam nestrpljivo.

Čula sam ga kako govori. “Oh, mama, nije to dobro.”

“Dobro sam, dušo.” Taj je glas zvučao kao glas moje majke, ali kad sam se uspela gore, vidjela sam ženu koja uopće nije bila nalik na nju. Bila je sva neuredna, u kućnom ogrtaču, nepočešljana i pijana, iako još nije bilo ni podne.

“Mama...što se dogodilo?” Sjela sam pokraj nje na prastari kauč i zagrlila je. “Jesi li ovdje prespavala noć? Hladno je.” Trljala sam joj ruke ne bih li je barem malo ugrijala i potaknula joj cirkulaciju.

Rukom je pokazala po prostoriji, a zatim ju je pustila da beživotno padne. “Oh, Elaina...” Okrenula je glavu od mene, posramljena, i tiho je plakala. Kutije s odjećom i predmetima koji su pripadali mojem ocu bile su otvorene, svugdje oko nas, zajedno s bocom Bombay

Saphirea i Schweppesom. No, najvažniji predmet bilo je pismo koje je pritiskala u svoja prsa.

Pokušala sam je pogledati, ali nije se htjela okrenuti. Samo je nastavila plakati, stišćući taj papir u ruci.

Neil je čučnuo kako bi je mogao pogledati u oči. "Što je ovo, mama?" Primio je rub papira. "Smijem li ga pročitati? Je li te što u ovom pismu uzrujalo?"

Pustila je da joj uzme papir iz ruke.

"Što piše?" nestrpljivo sam rekla iako sam znala da nije još stigao vidjeti o čemu je.

Katkad jednostavno znaš da su stvari loše. Mračan osjećaj koji se nadvio nada mnom govorio je, bez sumnje, da je u pismu pisalo nešto strašno.

Neil je probljedio, a meni je srce zastalo dok sam i dalje trljala majčinu ruku.

"Iz Washingtona je, od američkog Ministarstva obrane." Pogledao me svojim prelijepim tamnim očima koje su me toliko voljele i koje su sad bile pune suosjećanja. Htio mi je ublažiti udarac.

Nagonski sam stavila ruku na usta, kao da se pokušavam pripremiti. "Tata?"

"Da. Piše da su identificirali posmrtno ostatke Georgea Morrisona, uz pomoć napredne analize DNK-a. Žele obavijestiti obitelj tako da se konačno mogu... pokopati ostaci tijela." Neilu je bilo preteško izgovarati te riječi. Vidjelo se koliko ga to boli.

"Oh, mama..." Nisam više mogla reći ništa. Zanimjela sam. Pokušavala sam u glavi posložiti ono što je u pismu pisalo, a istodobno sam se brinula zbog stanja u kojem sam zatekla majku. Riječi mi jednostavno nisu padale na pamet. Ali što se uopće moglo reći? Tate više nije bilo, nema ga još od 11. rujna 2001. Ovo je pismo na površinu izvuklo toliko emocija koje sam zakopala duboko, duboko u sebi. Nasrnule su i ponikle sve ostalo. Nisam mogla ni zamisliti kako se mama nosi s time... a držala je to u sebi i nije rekla svojoj djeci. Zapravo, vidjela sam kako se nosi s time. S bocom Bombayja u ruci.

A to me nasmrt prestrašilo.

"Mama... kad si dobila ovo pismo?" Neil ju je nježno upitao.

Prigušila je još jedan bolan jecaj. "Stiglo je u petak, prije tjedan dana."

Bojala sam se postaviti iduće pitanje, ali znala sam da moram. Pogledala sam Neila i skupila hrabrost jer sam znala što će reći. "Što želiš da učinimo, mama?"

Okrenula je glavu prema meni i primila me za lice. Rekla mi je što želi dok su joj suze tekle niz naborano ali još uvijek lijepo lice.

"Zlato, molim te, molim te, odi tamo i dovedi ga natrag, dovedi tatu kući, obitelji koja ga voli. Ne mogu podnijeti pomisao da je ondje sam... i tako daleko od nas."

"Hoću, mama. Ići ću."

Odmah sam odgovorila svojoj majci jer sam znala što će me pitati. Drugi odgovor nije ni postojao. Otići ću u Washington po svojeg oca i dovest ću ga kući. Bez obzira na to koliko će me to boljeti, učinit ću što moram.

"A ja ću biti uz nju", rekao je Neil i zagrlio nas obje. Srećom, njegove su ruke mogle podnijeti težinu dvaju slomljenih srca.

* * *

U mrtvačnici vojne zrakoplovne baze Dover nalazili su se posmrtni ostaci žrtava zračnog napada na Pentagon. Pitao sam se kako rješavaju toliki broj obitelji koji posljednjih deset godina dolaze ovamo i koji traže svoje voljene. Brinuo sam se kako će to riješiti s Elainom. Čvrsto sam držao njezinu ruku i primaknuo je svojim usnicama dok smo prolazili hodnikom mrtvačnice.

"Jesi dobro?" upitao sam je.

Njene zagasito plave oči tužno su me pogledale. Kimnula je. "Tako mi je drago što si ovdje sa mnom."

"Ništa me ne bi moglo spriječiti. Kamo ideš ti, idem I ja."

Mogao sam joj s usana pročitati *volim te* dok smo slijedili službenicu mrtvačnice.

Dovela nas je do prostorije koja je izgledala poput kapelice za ispraćaj. Prigušeno svjetlo, bogat dekor, vitraji, čak i nekakav odar. Cijeli dojam bio je pomalo sablastan. Broj obitelji koje su dolazile ovamo po djelomične ostatke svojih članova bio je toliko velik da su Ameri morali urediti prostoriju za tu svrhu. Ta je činjenica bila tako depresivna. Bojao sam se što će Elaina uopće dobiti. Bilo je vrlo jasno da tijela Georgea Morrisona neće biti. Da je bilo tijela,

identificirali bi ga odmah. Ne bi prošlo deset godina. Boljelo me što će moja djevojka, njezin brat i majka zapravo dobiti tek djelić njega.

“Ondje ćete naći ono što je vaše”, narednica Knowles pokazala je rukom. “Dokumentacija je na oltaru pokraj posmrtnih ostataka vašeg oca. Nju također nosite sa sobom.” Davala je Elaini daljnje upute. “Možete ostati ovdje koliko god želite. Kad odlučite otići, molim vas krenite hodnikom desno. Kad izađete iz zgrade, vidjet ćete automobil koji će vas odvesti natrag u hotel.” Blago se osmjehnula, a činilo se kao da je taj svoj mali govor izrekla tisuće puta i kao da bi ga mogla i u snu recitirati. “Kad god vi budete spremni. Molim vas, uzmite koliko god vremena trebate.”

Da, vojna zrakoplovna baza Dover izvela je sve to previše puta. Ameri su imali protokol koji su razvili do samog savršenstva, upravo zbog toga. Mrzio sam sve to. Mrzio sam što je George Morrison morao poginuti u terorističkom napadu. Mrzio sam što su bespotrebno izbrisali dobra čovjeka, i mnoge druge, u besmislenom ratu, zbog toga što je netko rekao... i zbog nazora koji nikad neće promijeniti nečije mišljenje. Kako glupo.

Moje iskustvo u vojnoj službi učinilo me cinikom. Vidjeti trupe kako umiru pred mojim očima bilo je nešto što nikad neću moći zaboraviti. Izgubljeni prijatelji, braća, ljudi s kojima sam razgovarao, ručao... Izgubljeni. Ubijeni. Mrtvi. Nisam mogao umaknuti osjećaju krivnje jer sam ja još bio živ, a oni nisu. Zašto oni, a ne ja?

Mrzio sam i to što je ovdje bila jedna kći koja mora doći po ostatke svojeg oca deset godina nakon njegove smrti. Mrzio sam to što su okolnosti njegove smrti učinile mami, lanu i Elaini. Shvatio sam da osoba koju voliš može odjednom nestati zauvijek. Kao baka i moja mama.

Narednica Knowles nas je pozdravila i otišla. Čuo se samo zvuk njezinih čizama kako ritmično udaraju u pod dok se udaljavala, a nakon toga nastupila je tišina.

Elaina je prišla oltaru, i dalje me čvrsto držeći za ruku. Nije se slomila, niti je bila vidljivo uzrujana dok smo putovali ovamo, ali znao sam koliko je sve to skupa bilo teško. Ni u jednom trenu nisam posumnjao u odluku da moram biti ovdje s njom. Trebala me. To je bilo sve što sam znao. Obitelj je na prvom mjestu, bez obzira na sve. A Morrisonovi su bili moja obitelj.

Stali smo pred oltar i ondje ugledali dvije stvari - omotnicu i malu četvrtastu kutiju od kartona, s naljepnicom na kojoj je pisalo njegovo ime i adresa.

Elaina je ispružila ruku i dodirnula je. "Kako je malena..."

Nisam znao što bih rekao. Samo sam je zagrlio i gledao u malu, urednu kutiju u kojoj se nalazio dio njezina oca.

"Sad možemo ići", rekla je.

Elaina je uzela kutijicu i omotnicu i pogledala u mene. Njezino lijepo lice nije govorilo puno; štoviše, bilo je pomalo bezizražajno. Bilo je jasno da je doživjela strašan šok. Kao da ne može vjerovati da su joj malen dio njezina oca dali da ga ponese kući.

"Želim napustiti ovo mjesto."

Izveo sam je van iz te zgrade, na sunce. Nekoliko mekih, bijelih oblaka krasilo je modro jesensko nebo iznad nas. Oboje smo pogledali uvis. Mislim da smo oboje imali istu misao u glavi, koju nije bilo potrebno izgovarati naglas. Ovaj je dan bio prilično nalik na dan kad je George Morrison izgubio život.

* * *

Sjedila sam za stolom u našoj hotelskoj sobi i zurila u kutijicu. Kutijicu koja je sadržavala tek djelomične ostatke mojeg oca. Toliko je emocija kuhalo u meni. Puno je toga što sam bila gurnula u stranu tijekom godina. Vrijeme uspije otupjeti bol jer moraš živjeti svakodnevnim životom. Osim toga, kad je tata umro, bila sam još dijete. I kako vrijeme bez njega odmiče, tako su trenuci proživljeni s njim sve kraći, kad se sve usporedi. Smrt je na neki način lakše prihvatiti nego odlazak. Kad osoba umre, nemaš izbora nego prihvatiti stvari onakve kakve jesu. Smrt je konačna. Ali kad je osoba živa, a izgubio si je, tada živi i tuga.

Ali mama je doživjela puno prekrasnih godina s tatom. Pomislila sam na Neila i to kako bih se osjećala kad bi se takvo što dogodilo nama. Da njega jednostavno više nema. I da više nikad neće postojati šansa da budemo opet zajedno.

Zadrhtala sam. Da, džin s tonikom više se ne čini kao nešto što nikad ne bi moglo doći u obzir. Moja majka izgubila je muža, oca svoje djece, ljubav svojega života. Tko sam ja da sudim njoj i tomu kako će se nositi sa svojom tugom? Nisam znala ni kako ću joj dati

ovaj - kako bih uopće nazvala to? - dio mojeg oca kad se vratimo kući.

“Neile, ne mogu ga odnijeti mami u ovoj... kutiji. Moramo pronaći nešto bolje.”

Umjesto odgovora, milovao mi je vrat. Bio je tako pažljiv u svemu, a svojom snagom i podrškom, bez nepotrebnih riječi, pokazivao mi je koliko me voli i koliko voli moju obitelj. Strašno sam ga povrijedila prije šest godina kad sam ga ostavila onako. Shvatila sam da ga je to moralo tako silno boljeti da više nije mogao podnijeti da idem bilo kamo bez njega. Kao da se i dalje bojavao da se neću vratiti.

Razmišljala sam o tome svaki put kad bih vidjela znakove opsesivne zabrinutosti za mene. Osjećala sam krivnju zbog toga i to mi se nije svidjelo. Znala sam da me prati pomoću nadzorne kamere u svojem uredu, da me gleda kako radim, sluša kako razgovaram s klijentima. Zasad sam bila strpljiva, ali mislim da to nije zdravo za našu vezu.

“Vidio sam vani trgovine sa starinama. Možda ondje možeš pronaći nešto prikladno. Želiš li odmah ići?” upitao je.

“Ne moraš ići sa mnom, znaš.” Uzdahnula sam, iako nisam namjeravala učiniti to tako glasno. “Mogu to i sama. To je samo niz trgovina u istoj ulici kao i hotel.”

Odmahnuo je glavom i namrštio se. “Idem s to - “

“Ljubavi, ne moraš se više brinuti. Znam da sam te strašno povrijedila i znam što sam učinila kad sam te tako ostavila.” Primila sam ga za obraz. “Uvijek ću ti se vraćati. Volim te i ne mogu živjeti bez tebe. Ne postoji ništa što me može odvojiti od mojeg muškarca. Uvijek ću se vraćati tebi. Obećavam.”

Od pogleda koji mi je uputio umalo mi je srce puklo na dva dijela. Oči su mu se zasuzile i spustio je glavu u moje krilo. Ostao je tako, ne govoreći ništa. Uhvatio me za ruku i prislonio je uz svoje usne, a ja sam prste svoje druge ruke provlačila kroz njegovu kosu. Tako smo sjedili neko vrijeme i šutjeli. Riječi uopće nisu bile potrebne. Sasvim smo dobro komunicirali i bez njih.

Odluke koje donesemo vječne su i iako ćemo požaliti zbog nekih, ne možemo ih povući. Ja sam donijela neke loše odluke. Neil također. Pretpostavljam da nam ne preostaje ništa drugo nego voljeti

se na najiskreniji mogući način, svaki dan koji nam je preostao. A nadam se da će tih dana biti jako, jako puno.

Još je uvijek držao glavu u mojem krilu kad me upitao još nešto. “Htio bih te odvesti još nekamo prije nego što se vratimo u London. Može?”

“Naravno, dragi”, odgovorila sam istog trena. “Kamo ideš ti, idem i ja.”

25.

Neil me iz Washingtona odveo u Škotsku.

Rekao mi je da želi samo jedan vikend da se možemo odmoriti i biti zajedno, daleko od posla i milijun sitnica koje pronadu način da ti odvuču pozornost od onoga što doista želiš raditi. Želio me samo za sebe.

Također je rekao da je stigao trenutak da mi pokaže što je naslijedio od praujaka kojeg nikad nije upoznao.

Ja sam i dalje bila u čudu. Neil, zemljoposjednik, a koliko mi se činilo, bila je riječ o jako *puno* zemlje.

“Ne mogu vjerovati”, promrmljala sam gledajući kroz prozor automobila kad smo skrenuli na dugačak prilaz omeđen drvećem.

“A što to ne možeš vjerovati, Trešnjice?” Neil se opet ponašao onako kao kad me želi iznenaditi. Nije mi davao nikakve informacije, samo me mučio. Dovodio me do ludila, točnije, i svakako je uživao u tome.

“Pa ovo je golemo imanje s golemim zemljištem. Ti cijelo vrijeme zvučiš kao da je to stara kuća na nekom komadu zemlje s nekoliko stabala, a ne nešto iz *Ponosu i predrasuda*.”

“Misliš li na kuću gospodina Darcyja?”

“Da, njegovo imanje zove se *Pemberley*, ako želiš znati.” Nisam još bila ugledala Neilovu kuću i već sam postajala vrlo nestrpljiva.

“Zabilježit ću to.” Nagnuo se prema meni i poljubio me u čelo. “Znam koliko voliš ljubavne romane. Uvijek čitaš u krevetu.”

“A ti me uvijek namjerno ometaš dok čitam u krevetu.”

“Naravno, ženo. Zar misliš da sam glup?” Njuškao mi je vrat i gurkao me nosom.

“Šššš.” Neprimjetno sam pokazala prema vozaču našeg taksija.

“Ali samo ti ljubim vrat” rekao je, “a to ne proizvodi nikakav zvuk.”

Nastavila sam gledati kroz prozor, a minutu kasnije, kad je naš taksij skrenuo na cestu koja je izgledala kao da pripada nečijem posjedu, vrisnula sam.

“Kome sad treba 'šššššš', ha?”

Nisam uopće obraćala pozornost na njega. Oči su mi bile prikovane na ono što je bilo uz cestu. S jedne i druge strane nalazio se drvored čije su grane bile potpuno prekrivene bijelim i ružičastim cvjetovima.

Bilo je to neočekivano za studeni, ali ova su stabla bez sumnje cvjetala. Jesenska trešnja. *U jesen ta stabla procvjetaju ponovno.* I vodila su sve do kuće.

“Ovo su jesenske trešnje o kojima si mi govorio...”

“Da, draga. Zar nisu lijepe ?”

Nisam mu odgovorila ništa. Nisam mogla jer su mi zakazale glasnice. Kimnula sam glavom, čvrsto se držeći za prozor taksija.

Potoci suza stali su mi se slijevati niz obraze.

* * *

Idućih nekoliko minuta sve mi je bilo u magli. Naime, prepustila sam se ridanju. Ali Neil je znao kako treba sa mnom. Uvijek se u svojem životu znao pobrinuti za sve, pa tako i za mene. Imao je urođenu sposobnost i da prepozna pravi trenutak za to - za brigu o meni.

Platio je taksistu i rekao mu da može ići, a zatim me poveo uz kamene stube prema svojoj *kući*. Noge su mi klecale.

Palača je zapravo točniji opis onoga što se nalazilo preda mnom.

Četiri masivna kamena stupa krasila su pročelje na kojem su se isticala prekrasna vrata obojena u raskošnu nijansu tamnoplave. Cijela kuća bila je izgrađena od žućkastog i sivog kamena, s bijelim ciglama na bridovima. Sa svake strane rasla su borova i hrastova stabla, okružena zelenilom koje se protezalo unedogled.

Neil je pozdravio starijeg čovjeka prosijede kose koji je stajao na vrhu stuba i, čini se, čekao nas. Neil ga je predstavio kao Batesmana i njih su dvojica kratko pročavrljali. Mislila sam da ću svakog trenu pasti u nesvijest. Uspjela sam iscijediti nekakav pozdrav iz sebe. Nadam se da nisam preplašila jadnika. Ali nisam sigurna. Morat ćemo vidjeti je li g. Batesman umro kasnije u snu. Čekaj malo, pojavilo se važnije pitanje - Neil je imao slugu? U svojoj škotskoj palači? Na ovom imanju?!

Najednom me strašno zaboljela glava.

Trebala mi je divovska čaša crnog vina, a nakon toga i nešto jače. Čujte, nalazili smo se u Škotskoj; možda se u ovim podrumima kriju boce stare stotinu godina, koje su preostale još iz krijumčarskih dana Jacka Sparrowa ili njemu sličnih. Kladam se da je ova moja sarkastična misao nije previše daleko od istine.

Slijedila sam ga dok me on i dalje držao za ruku. Sve sam manje i manje bila u svojem elementu. Osjećaj sigurnosti koji sam imala s

njim kao da je bio ugrožen. Sve mi je ovo bilo posve novo. To je bio dio njega o kojem nisam znala ništa, dio koji se pojavio u njegovu životu dok mene nije bilo. Upoznao je cijelo ovo mjesto... bez mene.

Pustila sam ga da me vodi jer ja nisam vidjela više ništa. Pogled mi je bio posve zamagljen od suza.

Ali Neil je znao što se zbiva u mojoj glavi. Uvijek je znao.

Bez ijedne riječi, zastao je u dnu golemog stubišta i podignuo me u naručje. Nosio me uz te mramorne stube sve do sobe u kojoj se nalazio krevet s baldahinom i s raskošnim bijelim pokrivačem.

Polegao me na taj meki, pahuljasti poplun i sjeo pokraj mene. Njegove su me oči proučavale, čitale i razumjele koliko mi je bilo teško osloboditi se žaljenja. I on je žalio zbog nekih svojih pogrešaka. Znam da jest jer to je bio razlog zbog kojeg je meni opraštao moje.

“Znam što ti treba, Trešnjice”, rekao mi je spuštajući se niže k mojem licu. “Pusti da se brinem za tebe.”

Njegove su meke usne ljubile i brisale suze s mogega lica, sve dok me nije napustila i posljednja tužna misao. Polako mi je svlačio odjeću, komad po komad. Ostala sam posve gola, a njegove su usne i ruke stale putovati mojim tijelom.

Dodirnuo je svaki pedalj mojeg tijela i priuštio mi toliko orgazama da sam prestala i brojiti. Dokazao mi je da sam ovdje sigurna s njim. Da, moj me muškarac poznao dobro.

Ustao je s kreveta i svukao se, ali ne onako polako kako je svlačio mene. Bio je spreman za mene, i prije nego što su njegove hlače kliznule na pod.

Vratio se na krevet, a ja sam se uspravila, stavila ruke na njegova prsa i gurnula ga da legne na naš meki krevet. “Sad je moj red.”

Nasmiješio mi se kad je shvatio što slijedi. Usnice su mu i dalje bile sjajne od onog što mi je činio proteklih, veličanstvenih, minuta.

Namjestila sam se, uzela njegov kurac u ruku i nježno navlačila baršunastu kožicu koja je skrivala veličanstvenu tvrdoću. A zatim sam ga obavila ustima i pustila da mi klizi duboko, dokle god je išlo, sve do grla.

“Uh, jebote, daaa...” promuklo je stenjao, a ja sam nastavila obrađivati njegov predivni kurac.

Uživala sam. Prizor Neila u vrtlogu strasti oduzimao mi je dah. Poželjela sam ga fotografirati, tu zlatnu mušku ljepotu s mišićima isklesanim do savršenstva, to tijelo koje se napinje poda mnoom zbog onog što mu činim. Zbog osjećaja koji mu pružam. Sa svom silinom ljubavi koju mu mogu dati.

Pušila sam mu gotovo do samog vrhunca, čekajući da mi se njegova sperma stane razlijevati po ustima, kad ga je najednom izvukao.

“Ne, želim da - “, s mukom je prošaptao i brzo se namjestio povukavši me na svoje krilo. Posjeo me na svoj kurac i žestoko ga zabio. Preuzeo je kontrolu nad svojim orgazmom, a njegova su usta vladala mojim, kao što je njegov kurac vladao mojom picom. “Trešnjice, Trešnjice, Trešnjice... volim te”, dahtao je uz moje usne.

Njegove su me ruke čvrsto, gotovo bolno, držale za bokove, naša su tijela bila spojena u jedno, a njegov kurac bio je duboko zakopan u meni čak i nakon što smo oboje legli natrag na krevet.

Kad smo se malo primirili, pokrio nas je kako bi nas zaštitio od jesenske hladnoće. Krenula sam se drukčije namjestiti, ali on me brzo opet zgrabio za dupe, ne dopustivši mi da se maknem s njega. “Ostani ovako sa mnoom.”

Dodirnula sam mu obraz. “Zašto?”

“Zato što želim biti u tebi.”

“A zašto?” Znala sam zašto to želi.

Pogledao je u stranu, što je otkrivalo da ne govori istinu. “Zato što volim biti u tebi nakon seksa. Volim te.”

“I ja tebe volim. I mislim da znam što želiš postići.” Nježno sam spustila bradu na njegova prsa. “Ali vjerojatno neće upaliti. Znaš da sam na piluli. Vidio si da ih uzimam.”

Lagano je uzdahnuo, a izraz lica pokazivao je kako se predaje. Potvrdio je da sam otkrila njegov stvarni motiv zašto želi svršiti u mene, a ne u moja usta.

“E, pa nadam se da će jednog dana te pilule zakazati jer nijedna druga žena ne može biti majka moje djece.”

* * *

Kad sam joj priznao svoj primitivni plan kako da je napumpam i tako zadržim uza se zauvijek, ona se nasmiješila. Moja me Trešnjica poznavala jako dobro.

“Ne moraš mi napraviti dijete kako bi me zadržao. Ostat ću, kako god bilo”, rekla je nježno prije nego što je spustila glavu na moja prsa.

Milovao sam joj leđa i zamišljao našu budućnost s djecom. Nadam se da ćemo ih imati puno. Djevojčice i dječake koji će biti lijepi poput nje i koji će uvijek pokraj sebe imati roditelje koji ih vole, koji će vječno biti uz njih, koji će im pomagati da odrastu i postanu dobri ljudi.

“Hvala lijepa, ali i dalje ću raditi na tome”, rekao sam joj. “Smislio sam cijeli plan, Trešnjice, i... kao što si već vidjela -”, nakašljao sam se i promrmljao, “razradio sam i tečaj samoobrane za tebe. Sve u vezi s tobom shvaćam vrlo ozbiljno.”

Zahihotala se i spustila ruku u namjeri da me pošaklja po rebrima.

“O, sad ćeš platiti to, ljepotice”, rekao sam joj i legao na nju.

Održao sam joj obećanje. Opet i iznova.

Šest tjedana kasnije

“SRETNA NOVA GODINA”, viknuli su gosti u jedan glas. Nakon toga sve je lagano utihnulo dok su parovi izmjenjivali poljupce i čestitali si Novu godinu. Ali ja nisam vidio nikog oko sebe. Samo je jedna osoba zaokupila svu moju pozornost.

I moje srce.

Svi su na zabavi bili izvrsno raspoloženi. Naime, objavili smo vijest da je BSI potpisao ugovor o osiguranju kraljevske obitelji na Olimpijskim igrama. Bilo je to značajno postignuće za našu tvrtku. No, u tom trenutku na pameti mi je bilo nešto još značajnije, a imalo je veze s mojom Trešnjicom, koja je izgledala veličanstveno, kao i obično.

Na sebi je imala čipkastu haljinu boje čokolade, koja je grlila njezine obline na način koji bi vjerojatno trebao biti zabranjen. Nebesko plava boja njezinih cipela i nakita, boja koju je toliko obožavala, činila je predivan kontrast. Njezina kosa boje trešnje, kakvu nitko na svijetu nije imao, u valovima je padala u stranu. Moje će ruke biti u toj kosi kasnije. Da, kad stignemo kući i kad te njezine haljine više ne bude nigdje na vidiku.

Sjedila je na prozoru i izgledala kao princeza. Primila me nježno za obraz i uzvratila mi poljubac.

“Sretna ti nova godina, zapovjedniče”, rekla je.

“Sretna i tebi, ljepotice”, odgovorio sam joj ne pomaknuvši svoja usta s njezinih.

Imao sam osjećaj da će mi prsa eksplodirati od siline lupanja srca. Kanio sam učiniti nešto što nikad nisam ni pomislio da ću učiniti pred gomilom ljudi. Ali učinio sam.

Kleknuo sam na jedno koljeno i primio je za obje ruke.

Iznenadena me pogledala, a zatim je naglo udahnula. Shvatila je što namjeravam...

“Elaina... Moram te nešto pitati. Čekam to već šest dugih godina. Ovaj me put ništa neće spriječiti u tome. Moraš čuti nešto što ti nikad nisam rekao; kucnuo je čas da saznaš.” Primaknuo sam njezine ruke svojim usnicama i poljubio ih. “Imam osjećaj da sam došao na svijet zbog tebe. Da te mogu pronaći, voljeti te, da ti možeš voljeti mene. Vjerujem u to svim svojim srcem.”

Oči su joj se punile suzama dok je slušala moje riječi. Čekala je da završim, strpljiva kao i uvijek.

Iz džepa sam izvadio kutijicu u obliku srca, izrađenu od prvoklasnog srebra. Kupio sam je još dok smo bili u Washingtonu, mislio sam da će joj se svidjeti. Podsjećala me na nju. Dragocjeni metal, fino i delikatno iztađen, prelijep, a uz to snažan. Odolijeva vremenu i svim nedaćama koje ono donosi.

Pružio sam kutijicu prema njoj i otvorio je.

“Elaina Morrison, ovo je naš drugi početak. Hoćeš li biti moja jesenska trešnja i procvjetati za mene drugi put i udati se za mene? Jedino ću s tobom moći biti sretan i opravdati razlog zbog kojeg sam se rodio.”

* * *

Zurila sam u predmet koji je počivao u srebrnoj kutijici u obliku srca. Pogledala sam u njega, u te tamne oči koje sam oduvijek voljela - čija je boja odgovarala boji haljine koju sam večeras nosila - i odgovorila mu na pitanje koje mi je postavio.

“Da, Neile McManuse, udat ću se za tebe.” Drhtavom sam rukom dotaknula obraz, bradu, usnice i nakratko zatvorila oči kako bih se malo pribrala. “I ja tebi želim reći nešto.” Otvorila sam oči i proučavala svaku crtu njegova lica koje je bilo lijepo kao i onda kad je mi je još kao sedamnaestogodišnjak namignuo preko stola. “One večeri kad te Ian doveo k nama na večeru zaljubila sam se u tebe i

znala sam da sam upravo upoznala muškarca za kojeg ću se jednog dana udati. Za mene nikad nije postojao nitko drugi.”

Nasmiješio mi se i izvadio prsten iz srebrne kutijice. “Mogu li?”

“Da.”

Stavio mi je platinasti prsten s dijamantom tirkizno plave boje na ruku, a zatim me dugo ljubio, i dalje klečeći na podu. Provukla sam prste kroz njegovu kosu i čvrsto držala svojeg muškarca uza se.

Svojeg prelijepog, hrabrog i brižnog muškarca.

Povukla sam ga da ustane na noge, a mnoštvo oko nas klicalo je i čestitalo nam. Očito su obratili pozornost na naš razgovor pokraj prozora. Ali oni me nisu zanimali. Nisam primjećivala ništa osim svojega prekrasnog muškarca i svjetlucavoga plavog dijamanta na svojem prstu.

Neil me podignuo u naručje i odnio sa zabave.

Odveo me kući i vodio sa mnom ljubav na našem krevetu.

* * *

“Čuj... sad kad si rekla da me uzimaš, kad mi misliš dopustiti da učinim naše spajanje službenim?”

Privila se uz mene svom dužinom svojega toplog tijela. Bili smo poput dviju srebrnih žlica u ladici. “Upravo smo se spajali”, zadirkivala me.

“Nadam se da se ta tvoja drska usta neće nikad promijeniti, ljepotice.”

“Zabilježiti ću to, zapovjedniče, za svaki slučaj ako me moja drska usta jednom budu dovela u nevolju.”

Poljubio sam je u rame iznad tetovaže. “Još mi nisi odgovorila na pitanje, Trešnjice. Kad ćeš postati gospoda McManus?”

Pogledala me i stavila dlan na moj obraz. Voljela je to činiti. “Koliko si dugo ostao u vojsci posljednji put?” upitala je.

“Deset mjeseci.”

“Onda ću se udati za tebe za deset mjeseci.” Poljubila me. “Želim se udati za tebe kad trešnje u Škotskoj procvjetaju drugi put.”

Nisam rekao ništa, samo sam kimnuo jer sam razumio zašto je odabrala baš to razdoblje. I zato što u tom trenu nisam mogao ništa suvislo prozboriti. Moje je srce bilo ispunjeno i bilo je konačno na svom mjestu.

A zatim je rekla još nešto, nešto što nisam očekivao da ću čuti. Izgovorila je riječi koje su dodatno potvrdile koliko smo ljubavi osjećali jedno prema drugom. Potvrdile su da je sudbina ovaj put bila na našoj strani.

“Vratit ću ti deset mjeseci koje smo izgubili. Deset mjeseci koje sam nam oduzela prije šest godina. Deset mjeseci bit ću ovdje s tobom svaku noć. Deset mjeseci uživat ćemo u životu i činit ćemo divne stvari, ali i one dosadne, svakodnevnne. I tako ćeš saznati da nije važno je li to deset mjeseci ili deset godina jer se za mene nikad ništa neće promijeniti. Ja ću zauvijek biti tvoja Trešnjica.”

EPILOG

Deset mjeseci kasnije

“Izlizat ćeš rupu u podu ne prestaneš li koračati kao luđak. Hoćeš li još i sjesti u kut i njihati se naprijed-natrag?”

Uputio sam Ethanu svoj najbolji pogled *odjebi, kretenu* i nastavio hodati amo-tamo. “Lako je tebi reći, sad kad si oženjen”, rekao sam. “Sjećam se koliko si šizio u onoj sobi prije nego što si izmijenio zavjete s Brynne. Pušio bi tri cigarete odjednom da nismo dobro sakrili tvoje zalihe.”

Zakolutao je očima i odmahnuo glavom. “Stari, gle, sve će biti okej, i to vrlo brzo. Već me počinješ zabrinjavati.”

“Ne osjećam se dobro”, rekao sam. “Treba mi vode.”

“Mislim da ti zapravo treba boca viskija, ali bit će sve u redu.”

Kimnuo sam i pokušavao disati. “Koliko je sati?”

“Dvije minute više odonda kad si me posljednji put pitao.” Ethan me potapšao po leđima. “Vidio sam je u haljini, spremnu za tebe. Maloprije sam provirio u onu sobu, htio sam škicknuti svoju djevojku.”

“Vidio si je? Kako je? Je li izgledala nervozno? Je li izgledalo kao da se brine zbo - “

“Izgledala je prekrasno i kao da jedva čeka da vas spoje zauvijek, gorilo jedna. Trebam li ti donijeti nešto za smirenje?”

“Sjetit ću se ovoga kad Brynne bude trebala roditi tvoje dijete, a ti se pretvoriš u hrpicu želea na podu. Bez brige, ponudit ću ti tablete za smirenje i uzvratiti uslugu.”

Upalilo je. Konačno je zavezao ta jebena usta. Kružio je ramenima kao da se pokušava osloboditi napetosti u vratu, a zatim je opet pogledao na sat. “Okej, bit ću iskren. Cijela je ceremonija totalni stres i sranje i ne mogu ti nikako pomoći. Dobra je vijest da za nekih pet sati možeš početi svoju bračnu noć, a taj dio zlata vrijedi.” Napravio je neki glupavi pokret rukom, kao da klizi. Izgledao je kao potpuni idiot.

Oboje smo se počeli smijati i odmah smo se osjećali bolje.

Začulo se kucanje na vratima i unutra je provirila još jedna žena koju sam volio. “Smijem li ući?”

“Naravno”, rekao sam. Uveo sam je u sobu i poljubio u obraz.

Ethan je rekao da mora ići nekamo i pustio nas same. Stala je petljati nešto oko mojeg sakoa, popravljati ga, namještati mi kravatu, a sve na onaj svoj majčinski način koji mi je oduvijek poznat.

“Tako si zgodan, zlato.”

“Pogledaj se”, rekao sam joj. “Izgledaš kao Elainina sestra, a ne majka.” Caroline je bila prelijepa žena, uvijek je to bila, ali sada kada je opet bila trijezna vratila joj se boja u lice i izgledala je svježije.

“Molim te, oboje znamo da to nije istina. Nego, došla sam ovamo kako bih ukrala trenutak s tobom i rekla ti koliko si me sretnom učinio i danas, i sve one dane otkad te lan doveo k nama kući. Oduvijek sam u svojem srcu znala da ti i Elaina trebate biti zajedno kako biste pronašli sreću. Uvijek sam znala kako ti je bilo. Sjećam se kako si dolazio k meni u posjet, a onda bi se iskrao u njezinu sobu i dodirivao njezine stvari.” Nasmiješila mi se, puna ljubavi. “Nekim je ljubavima jednostavno suđeno i nadam se da mi opraštaš što sam se malo uplela i pomogla da se vas dvoje opet vratite jedno drugom. Ali mislim da si mi oprostio.”

“Oh, mama...” Doista nisam mogao pronaći riječi kojima bih joj izrazio svoju zahvalnost, za sve što je učinila za mene. Za nas. Ali mogao sam joj reći koliko je ona značila meni. “Uvijek si se prema meni ponašala kao prema vlastitom sinu. A duboko ovdje”, stavio sam njezinu ruku na svoje srce, “ja to i jesam.”

“Da, jesi. Imam dva sina i jednu kćer i volim vas najviše na svijetu.”

“Volim te, mama.”

“I ja tebe, sine.” Duboko je udahnula i opet se nasmiješila. Pretpostavljam da je mislila na svojeg muža i kako on danas ne može biti ovdje, na našem vjenčanju. Ali volio bih misliti da je on na neki način bio ovdje. Da ga je ljubav koju je njegova obitelj osjećala prema njemu dovela ovamo, kako bi mogao podijeliti veselje s nama.”

“On je ovdje”, rekao sam tiho.

Nasmiješila se i kimnula, a suze su joj lagano orosile oči. Ali ona je odlučila na tren zaboraviti tugu i biti snažna žena, kao što je oduvijek bila. “Ian me čeka u predsoblju, s Elainom. Ispratit će je do oltara čim djevojke krenu. Kad je isprati, stat će pokraj tebe i Ethana.”

“Zapamtio sam sve s jučerašnje probe”, rekao sam. “Želim najprije smjestiti tebe. Hoćemo li onda krenuti, mama?” Pružio sam joj ruku.

“Da, sine.” Primila me pod ruku i potapšala po laktu. “I vrijeme je da se konačno oženiš mojom kćeri.”

* * *

“Gospođo McManus, vaš suprug vrlo je umoran i volio bi kad bi se svi ovi ljudi pokupili i ostavili vas na miru, kako bi vas mogao odvesti gore u vaš bračni apartman i početi bračnu noć.”

“Mislim da si zaboravio da svi ovi ljudi ostaju ovdje s nama u ovoj tvojoj divovskoj kući i da će i dalje biti ovdje ujutro kad siđemo na doručak.”

“Oh, Bože. A ja sam se nadao da neće ozbiljno shvatiti naš poziv.” Ponjuškao mi je vrat i duboko udahnuo, a meni su trnci prošli tijelom.

“Mislim da nemaju nikakvu namjeru otići.” Smijala sam se.

“Sviđa mi se tvoja haljina. Vrlo je neobična, ali tako je savršena za moju Trešnjicu. A posebno mi se sviđa ovaj vilin konjic ovdje.”

Dodirnuo je vilina konjica koji je bio biserima utkan u plavu čipku na stražnjem dijelu moje haljine.

“Pitao sam se hoćeš li htjeti pokazati tetovažu u svojoj vjenčanoj haljini.”

Odmahnula sam glavom. “Ne. Nisam htjela da se vidi. Moja tetovaža danas je samo za tvoje oči.”

Sjedio je iza mene, brade položene na moje rame, a ja sam ga hranila malim zalogajima naše svadbene torte. Torta sad više nije izgledala kao onda kad su je tek donijeli. Bila je prekrasna, sa slikom trešnjinih cvjetova, ali morala se pojesti. Srećom, ostat će nam mnoge fotografije zahvaljujući Bennyju Clarksonu koji je bio naš fotograf na vjenčanju. Benny je bio genijalac i znala sam da će naš posebni dan biti zabilježen na najljepši mogući način. Zato mi i nije smetalo što je naša torta bila razorena sa svih strana. Na naše vjenčanje došli su svi koji su nam značili i sve je bilo savršeno.

“Baš mi je drago da ću je jedino ja gledati.” Nježno mi je palcem masirao vrat, ni na tren ne prekidajući tjelesni kontakt sa mnom. “Volim te...”

“I ja tebe volim. I volim ove srebrne žlice. Mislim da bismo ih trebali upotrebljavati svaki dan i hraniti jedno drugo, zar ne?” To je bio Neilov dar meni, dvije srebrne žlice. Na jednoj je bilo *ugravirano I ŽIVJELI SU SRETNO*, a na drugoj je stajalo *DO KRAJA ŽIVOTA*.

Bio je vješt u pronalaženju neobičnih i jedinstvenih predmeta i koristio je svaku priliku da me razmazi.

“Može, gospođo McManus.”

“I ja imam nešto za tebe, a dat ću ti to kasnije”, rekla sam mu.

Progundao je. “Oh, ali želim to odmah.”

Nasmijala sam se. “Ali ne znaš što je.”

Opet je priljubio svoj nos uz moj vrat i gurkao me. “To je dar od tebe i zato znam da ga želim odmah.”

“Ali što ćemo s ovim ljudima koji ne izgledaju kao da se imaju namjeru prestati zabavljati?” zadirkivala sam ga.

“Neće ni primijetiti da smo otišli?” predložio je i pogledao me upitno.

“Mislim da će primijetiti da mladenka i mladoženja odlaze”, rekla sam mu suosjećajnim tonom.

Uzdahnuo je i pokušao opet. “A što ako mene boli dupe što oni vide mladenku i mladoženju kako odlaze?”

“Oh, jadničak. Mislim da te stvarno moram odvesti gore i spremiti u krevet.”

Odmah se razvedrio. “Već si postala dobra supruga”, rekao je uz osmijeh koji mi je oduzeo dah. Nikad se neću umoriti gledajući u svojega prelijepog, zlatnog muškarca čarobnih očiju boje čokolade.

“Hvala”, rekla sam i dohvatila dar koji sam pripremila za njega. Stavila sam mu ga u ruke.

“Što je to? Moj dar?”

Kimnula sam. “Tako je, zapovjedniče. Mislim da biste ga trebali otvoriti.”

“To je srebrna kutijica u obliku srca u kojoj je bio tvoj zaručnički prsten.”

“U pravu si, to je ta kutijica.”

Otvorio ju je i pogledao unutra. Izvadio je komadić presavijena papira. Odmotao ga je i poravnao rukom.

Naglo je podignuo pogled. “Stvarno, Trešnjice?”

“Da. Prestala sam ih uzimati prije dva tjedna.”

Opet je stao zuriti u papir. Bio je to recept za kontracepcijske pilule koje mi je prepisao ginekolog, ali preko njih je bilo napisano PONIŠTENI. Nacrtala sam, najbolje što sam znala, i nekoliko ružičastih trešnjinih cvjetova i plavog vilina konjica. Ne može se nazvati umjetničkim radom, ali mislim da je shvatio poruku.

“Draga supruogo, čini se da imamo važnog posla... i mislim da trebamo početi odmah.”

“Slažem se, zapovjedniče. Kvragu i pravila lijepog ponašanja.”

“Bože, ti si potpuno savršena”, rekao je i podignuo me u naručje i krenuo prema stubama. Marširao je kroz plesni podij dok se moja vjenčana haljina vukla za nama, a gosti klicali i zadirkiivali nas čim su shvatili njegove namjere.

Ali moj ih muškarac uopće nije čuo. Nije ni primijetio da je itko ondje.

Vidio je samo mene, svoju Trešnjicu.

Table of Contents

PRVI DIO

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

DRUGI DIO

8.

9.

10.

11.

12.

13.

TREĆI DIO

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

EPILOG